

זה השער לה' צדיקים יבואו בו

שער א'

שער
המכתבים

מכתבים למערכת

בו נקבצו חלק ממכתבי ברכה ועדויד שנתקבלו במערכת
מפעל הזהר העולמי מהתרשמותם של אנשים בני
תורה נכבדים לזמרי זהר הקדוש
תוכנו אור מבהיק על התועלת הגדול של למוד זהר
הקדוש בכל קצוות תבל לזקנים עם נערים

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעיה"ק בית שמש תובב"א

שנת תש"ע לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכ"י הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס

כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI

C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross

The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור – וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו

ברחוב השומר 74 בני ברק

03-6771499

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

שֵׁעַר הַמִּכְתָּבִים – מִכְתָּבִים לְמַעַרְכָּת

בו נקבעו חלק ממוכתבי ברכה ועודד שנתקבלו במערכת
מפעל הזהר העולמי מהתרשמותם של אנשים בני תורה
נכבדים לומדי זהר הקדוש

תוכנו אור מבהיק על התועלת הגדול של למוד זהר
הקדוש בכל קצוות תבל לזקנים עם נערים
יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי" שנת תשי"ע
לפ"ק

- מכתב א -

הרב מאיר שטרן

הרב דאתרא קדישא מירון ואזור מרום הגליל

טל' 046987107 046990382 ת.ד. 33

ח' שבט תש"ע.

ביבמות (צז). בכורות (לא): דאמר ר' יוחנן משום רבי שמעון
בר יוחאי, כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה
שפתותיו דובבות בקבר. ורש"י שם ביבמות וזה לשונו, שיהא שפתי
נעות בקבר כאלו אני חי. ורש"י שם בכורות וזה לשונו: והנאה הוא
לו שדומה כחי. רבינו גרשום שם דובבות בעולם הזה ושפתותיו
דובבות בעולם הבא. ואמרתי לפרש תכן של "שפתותיו דובבות",
מהו המשמעות ומה הנאה יוצא לו ולנו על ידי זה, כי אנו באים
להרשב"י ומבקשים כל אחד בבקשתו הרוחנית והגשמית, ששניהם
אחד, כי אי אפשר זה בלי זה, ובמה נתרצה לפני הרשב"י שיתפלל
ויצטיר בעדנו שהשם יתברך ימלא בקשתנו, וזה על ידי שאנו
לומדים תורתנו כבקשתו "למדו תורתנו" [גטין ס"ז] ועושים לו נחת
רוח, ועל ידי זה הוא מחזיר לנו נחת רוח ומתפלל בעדנו, וכחו
גדול, כמו שאמר על עצמו: יכולני לפטר את כל העולם מן הדין.

וכמבאר בזהר הקדוש (חלק ג' דף קכ"ח) וזה לשונו: אָנן קיומי
עלמין, דעלמא מתברך בגינן.

על כן בואו ונחזיק טובה להרב הצדיק רבי שלום יהודה גראס,
כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א, שזוּכָּה וּמְזוּכָּה רבים בהשתדלותו
יומם וּלְיָלָה להפיץ "אור הזהר" ולהלהיב את לבות בני ישראל
קדושים, לעסק וללמד תמידין כסדרן את תורת הרשב"י בזהר
הקדוש, ומלבד גדל ההתעוררות שנשמת בני ישראל מקבלים על
ידי למוֹד זהר הקדוש להתקרב להקדוש ברוך הוא באמונה שלמה
ולתשובה שלמה באמת, להטהר ולהתקדש בקדשה של מעלה,
זוּכָּים גם לעורך התנא הקדוש הרשב"י שימליץ טוב בעדנו לפטר
אותנו מן הדין, ויגלו עלינו מדת הרחמים, שנזכָּה לגאלה שלמה
במהרה, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

**כה דברי ידידו עז מוקירו כְּעָרְפוּ הָרְמָה, מְבָרְכוּ בְּהַצְלָחָה
גְּדוּלָה בְּעִבּוּדְתוֹ הַקְּדוּשָׁה הַנִּ"ל: מאיר שטרן.**

- מכתב ב -

הרב מנחם מנדל טוביאס

בן הגאון מוהר"ר שמואל אב"ד דק"ק שטפנשט

כ"ו תמוז התשס"ט, לכבוד המפעל הקדוש הזהר העולמי.

הנני ממהר לענות להיות נמנה לדבר מצוה, מפחד טרדות
שונות.

אמרין לפעלא טבא אישר, כבוד אדוני אבי הרב המבוק
החסיד הקדוש היה מזהיר הרבה השפם והערב על למוֹד הקדוש
זהר בשנות השמד, בימי סטלין ותלמידיו שם רשעים ירקב, נהג
בקדשו להקהיל קהלות ברבים ולדרש בפניהם דברי תורה, ומצטט
להם מאמרי זהר לטהר נשמתם, היו נאספים הרבה יהודים
בשבתות הקיץ וישבו כארבע, ארבע וחצי שעות רצופות, לפעמים

נדירות הִזָּה השָׁמֵשׁ רַבִּי יִשְׂרָאֵל בֶּן רַבִּי טוֹבִיָּה עָלָיו הַשְּׁלוֹם מֵבִיא לְרַב כּוֹס מַיִם.

כְּשֶׁהִיָּה מְצִטֵּט מֵזֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ בְּעַל פֶּה, וּבַפְּנִיִּים הָיוּ מְרַגְּשִׁים שֶׁהַחֲשָׁךְ מֵתְגַרֵּשׁ.

כְּמוֹ כֵּן נִהְיָ בְּקִדְשׁוֹ לְהוֹשִׁיב עַל יָדוֹ יְלָדִים בְּנֵי חֲמֵשׁ שָׁשׁ שִׁשְׁשָׁמְעוּ וַיִּסְתַּכְּלוּ בַּפְּנִיִּים הַסֵּפֶר הַזֶּהֱרַק הַקְּדוֹשׁ.

הִזָּה מְצִטֵּט אֶת הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ מִשְׂרֵי מַעְלָה רַבִּי אִיזִיק מִקוֹמְרָנָא זַ"ל שֶׁאָמַר בְּקִדְשׁוֹ: "לוֹ עָמִי שׁוֹמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ" וְגו', יְלָדִים בְּנֵי שָׁשׁ יִלְמְדוּ זֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ וַיִּכְנַס בָּהֶם יְרָאת שְׁמַיִם.

כְּמוֹ כֵּן נִהְיָ לְלַמֵּד רֵאשִׁית חֻקָּמָה עִם קְטַנִּים, הִזָּה אוֹמֵר שְׁמָה שְׁאוֹמְרִים לֹא לְלַמֵּד יֶלֶד [זֶהֱרַק] מְקוֹרוֹ מֵהַמְּשַׁכֵּלִים רַחֲמָנָא לְצַלּוֹן.

הַרְבַּ מְנַחֵם מְנַדֵּל טוֹבִיָּאס בֶּן הַגָּאוֹן מוֹרְנוֹ הַרְבַּ רַבִּי שְׁמוּאֵל אַב"ד דְּק"ק שְׁטַפְנֶשֶׁט.

– מכתב ג –

הַרְבַּ אַבְרָהָם מוֹרְדְכַי יִצְחָקִי

רַב מִקוֹמֵי מוֹשֵׁב פְּרֵת

טֵלְפוֹן 097963061 מוֹשֵׁב פְּרֵת ד.ג. לְב הַשָּׂרוֹן

בְּסִיעֵתָא דְשְׁמַיָּא, לַחֲדָשׁ שְׁבַט, שְׁנַת "יְצוּנָה הַשָּׁמַיִם" ה'תש"ע", וְהֵיִינוּ "קַבְלָה" ה'תש"ע" – גִּימְטְרִיָּא הַזֶּהֱרַק הַקְּדוֹשׁ.

הַמְּלָצָה וּבִרְכָּה, לְכַבּוֹד תּוֹרָתוֹ הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס שְׁלִיט"א הָאֲדָמוֹר מֵהַאֲלָמִין, מְזַכֵּה הַרְבִּים, בֵּית הַמְּדַרְשׁ "עֲטָרַת יְשַׁעְיָה" ק"ק רַמַּת בֵּית שְׁמֶשׁ.

יִשְׁמַחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ. שְׁמַחְתִּי וַיִּגַּל לְבִי בְּרֵאוֹתֵי אֶת הַמְּפַעַל הַכַּפִּיר אֲשֶׁר יָדוֹ עָשְׂתָה, וְנִעְלָה שְׁמוֹ "מְפַעַל הַזֶּהֱרַק הַקְּדוֹשׁ" – לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים בְּמֵי עֵדוֹן דְּבְרֵי הַזֶּהֱרַק הַקְּדוֹשׁ מֵתוֹרַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי, זְכוּתוֹ תַעֲמַד לָנוּ וּלְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הנה נודע בשְׁעָרִים גְּדֹל מַעֲלַת וְחֻשִׁיבוֹת לַמּוֹד חֲכַמַת הַקְּבֵלָה, כְּמֵאֲמַר רֶשֶׁב"י זִיע"א בְּזֵהָר הַקְּדוֹשׁ [בְּהַעֲלֵתְךָ קִנ"ג]: "וְהַמְשַׁכִּילִים יִבְיִנוּ אֵינּוֹן מְאֹרֵי קְבֵלָה דְּאֶתְמַר בְּהוֹן וְהַמְשַׁכִּילִים יִזְהִירוּ כְּזֵהָר הַרְקִיעַ, אֵילִין אֵינּוֹן דְּקָא מִשְׁתַּדְּלִין בְּזֵהָר דָּא דְּאֶתְקַרֵי סִפְר הַזֵּהָר דְּאֵינּוּ כְּתִבַּת נַח דְּמִתְכַּנְשִׁין בְּהַ שְׁנַיִם מַעִיר וְשִׁבְעָה מִמְּלֻכוֹתָא דְּבַהוֹן יִתְקַיֵּם כָּל הַבֵּן הַיְלוּד הַיְאֻרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ וְדָא אֹרְרָה דְּסִפְרָא דָּא". וְדַבְרֵי גְּאוֹן עֲזָנוּ הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹהִי רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים בֶּן אִישׁ חֵי זִיע"א [בְּרֵאשׁ סִפְרוֹ דַּעַת וְתַבּוּנָה]: "יִשְׁמַע הַשּׁוֹמֵעַ וַיְבִין הַמְשַׁכִּיל אֶת אֲשֶׁר חֲכָמִים הִגִּידוּ וְאֲשֶׁר הִזְהִירוּ וְהוֹדִיעוּ לְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל לְגִשְׁתָּ אֶל הַקְּדֹשׁ בְּעֶסֶק סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְנִסְתַּרְיָה עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בְּהַ", וְעוֹד מְפָרְשִׁים דְּבַרֵי הַרְעִיָא מְהִימְנָא נִשְׁמַת מִשֶּׁה רַבִּינוּ לְרֶשֶׁב"י [זֵהָר נְשָׂא, חֶלֶק ג' דָּף קכד:]: "וְהַמְשַׁכִּילִים יִזְהִירוּ כְּזֵהָר הַרְקִיעַ, בְּהֵאֵי חַבּוּרָא דִּילְךָ, דְּאֵיהוּ סִפְר הַזֵּהָר, מִן זֹהָרָא דְּאֵימָא עֲלָאָה, תִּשׁוּבָה, בְּאֵילִין לֹא צְרִיךְ נִסְיוֹן, וּבְגִין דַּעֲתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעַם מֵאֵילָנָא דְּחַיִּי, דְּאֵיהוּ הַאי סִפְר הַזֵּהָר, יִפְקוֹן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי... " וְכוּ'. וְהֵם דְּבַרֵי מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הַרְש"ש זִיע"א אֲשֶׁר מְסַר לְבָנוּ הַרַב חֲזַקְיָה יִצְחָק זִיע"א טָרַם עֲלֵית נִשְׁמַתוֹ לְגַנְזֵי מְרוֹמִים. גַּם נוֹדְעוּ דְּבַרֵי חֲכָמֵי הַדּוֹרוֹת בְּמַעֲלָה הַרְבֵּה שֶׁל הַלְמוּד בְּזֵהָר הַקְּדוֹשׁ וְתוֹרַת ח"ן שֶׁהֵם זְכוּרֵי לְנִשְׁמָה, וְאָמְרוּ כִּי כָּל הַהִשְׁגָּה הַרְאוּיָה בְּתוֹרָה מִתְחִילָה בְּלִמּוּד הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ וְסִתְרֵי תּוֹרָה וְרַק אַחַר כֵּן יִבִּין שְׂמוּעָה בְּמָה שְׁיִגְלָה. לְפִיכֵן הִרְבּוּ לְחַזֵּק לְקַרָּא בְּזֵהָר הַקְּדוֹשׁ וְאֶפְלוּ בְּגִירְסָא, וְאִף עַל פִּי שְׁלֵא יִבִּין נִשְׁמַתוֹ בּוֹדְאֵי תַבִּין לוֹ, וּבִלְבַד שְׁיֵהָא בְּיִרְאֵת שְׂמִים וְטַהֲרַת הַלֵּב וְהַגּוּף.

וּבְרוּךְ הַשֵּׁם זְכָנוּ הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד בְּסִפְר הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ זֶה כְּמָה שְׁנַיִם רַבּוֹת, וּבְכָל מוֹצְאֵי שְׁבַת קְדֹשׁ זֹכִים לְהִסְתַּוֵּף עִם לְמַעֲלָה מְחַמֵּשׁ מְאוֹת לּוֹמְדִים קְבוּעִים בְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ "דָּוִד הַמְּלֻךְ" מוֹשֵׁב פָּרַת, מְלַבֵּד שְׁעוּרֵי ח"ן בְּלִילוֹת הַשְּׁבוּעָה. עוֹד נוֹדְעַ מִנְהַגְנוּ בְּחַבּוּרָא קְדִישָׁא אֲשֶׁר מְקַבְּלִים עַל עֲצָמָם מִדֵּי חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ לַמּוֹד דָּף לְיוֹם בְּכָל חֶלְקֵי הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ וּבְסִמּוֹן לְרֵאשׁ חֲדָשׁ עוֹרְכִים סִיוִם בְּיוֹמָא טְבָא לְרַבְּנָן וְתַלְמִידֵיהוֹן.

וּכְבֹד זָכָה כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ לְהַפִּיץ בְּהִמּוֹן אֶת סִפְרוֹ "אור הזהר" סוֹבֵב וּמְקִיף עַל מַעֲלַת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ, וּמַעֲלַת הַרְשָׁב"י זִיע"א וְזִכּוֹת הַלְמוּד בּוֹ. וְעוֹד הַדְּפִיס אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "תְּקוּנֵי הַזְהַר", וְחִלְקוֹ לְשֵׁס"ה יָמֵי הַשָּׁנָה, לְמַעַן יִהְיֶה בּוֹ הַגּוֹרָסִים וְהַלּוּמְדִים דָּף לְיוֹם וַיַּעֲלֶה לָהֶם לְשָׁנָה תְּמִימָה. וְכֵן אֶת זְמַתּוֹ הַבְּרוּכָה בְּעִידוּד שְׁעוּרֵי "אור הַרְשָׁב"י" לְלִמּוּד הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל מְקוֹם וַיִּשׁוּב, וּמָה שֶׁהָיָה לִפְנֵי כַּחֲדָשִׁים כ־180 שְׁעוּרִים, עָלָה וְהִתְרַבָּה כַּיּוֹם לְמַנְיָן לְמַעֲלָה מ־550 שְׁעוּרִים שֶׁהִתְקַבְּלוּ בְּכָל מְקוֹם. וְהַדְּבָרִים מִתְּפָרְסָמִים בְּעֵלוּנֵי "אור הַזְהַר" הַמְחֻזְקִים וּמְקוּשְׂרִים אֶת הַלּוּמְדִים לְהִיּוֹת עִם אֶחָד. וְעַתָּה עָלָה וְנִתְעַלָּה לְהוֹסִיף חִזְלִים וּלְהַדְּפִיס מִהַדְּוֶרֶת הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ וּלְהַפִּיצוֹ בְּהִמּוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל.

"אֲשֶׁרֵי אָדָם שׁוֹמֵעַ לִי לְשִׁקֵּד עַל דְּלִתּוֹתַי יוֹם יוֹם". דָּבָר גְּדוֹל הוּא לְזִכּוֹת הַרְבִּים בַּזְהַר הַקְּדוֹשׁ, וּסְגָלְתוֹ רַמָּה וְעֲלִיוֹנָה לְחִזָּק לְבָבוֹת הַמוֹנֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל גְּזָרוֹת. וְנִתְּפָרְסְמוּ דְבָרֵי מוֹרְנוּ וּרְבִנוּ הַמְקַבֵּל הָאֱלֹהֵי הַרְבַּ מְרֻדְכֵי שְׂרַעְבֵי זִיע"א, כִּי לְמוּד הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ וְקַבְּלָה שְׁעָה אַחַת בְּשַׁבַּת שָׁנָה לְלִמּוּד 75 שָׁנִים בִּימּוֹת הַחֹל! וּמַנְיָן "הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ" הוּא גִימְטְרִיא "תּוֹרָה חֲבִיבָה", "בֶּן דָּוִד מְשִׁיחַ צִדְקָה", "ה' עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאֲרָץ", "וַיִּתְּבוּנְנוּ חֲסָדֵי ה'", "וּמַעֲשֵׂה דְיָנוּ כּוֹנְנָהוּ". וּבְכַרְט בְּשָׁנָה הַזֹּ – ה"תש"ע – כְּמַנְיָן "אור חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן". יְשׁוּטְטוּ רַבִּים וְתִרְבָּה הַדְּעַת כַּמֵּים לִים מְכַסִּים בְּכָל פְּרֻד"ס הַתּוֹרָה.

וּאֲפִרְיוֹן נְמַטִּייה לְהֵאֵי גְבָרָא רַבָּא וַיִּקְרָא הַרְבַּ הַגָּאוֹן מְעוֹז וּמְגִדוֹל מְזַכֵּה הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֹתָהּ נִפְשׁוּ לְפַעַל גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת מְזִיו קִדְשׁ הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ לְעַם קְדוֹשׁ. וְאֲמִינָא אִישׁר חִילָה לְאוּרִינְתָא בְּאֲשֶׁר הָשֵׁם אֶתּוֹ. וְהִנְנוּ לְבָרֵךְ מְבָרֵךְ שְׁחַפֵּץ הָשֵׁם בְּיָדוֹ יַצְלַח. תִּרְבַּ גְּדֻלְתּוֹ, יִפּוּצוּ מַעֲיִנּוֹתָיו חוּצָה לְהַגְדִּיל פְּרֻד"ס הַתּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

וְנִזְכָּה כָּלְנוּ בְּסִיעֵתָא דְשְׂמַיָּא שְׁכָל לְמוּדֵינוּ יְהֵא לְהַקִּים שְׁכִינְתָא מְגוּלוֹתָא בְּקִרּוּב, אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

בְּבִרְכַת הַתּוֹרָה: אֲבִרְהֵם מְרֻדְכֵי יַצְחָקֵי – הַחוּנָה פַּה פּוֹרְתָ.

- מכתב ד -

בית המדרש מורשת התורה

רחוב העצמאות 30, בנימינה

בסיעתא דשמיא, לסדר ממלכת כהנים וגוי קדוש, ה'תש"ע.

מזמור לתודה לכבוד תורתו והדר הגאון הצדיק רבי שלום יהודה גראס כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א, מקים עליה של תורה ב"מפעל הזהר העולמי", נעם השם ותברך בישועתו.

"זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו", לראות פלאות שעושה כבוד תורתו במפעלו הכביר אשר ידן עשתה, להגדיל תורה ולהאדירה, לזכות עם ישראל קדושים, לטעם מנהר יוצא מעדן הזהר הקדוש, אשר כונן מרנא ורבנא רבי שמעון בר יוחאי זיע"א.

הנה זכה כבוד תורתו וזכה בעשרות חבוריו היקרים, הן בענייני קדשת כשרות המאכלים והן בענייני טהרת הנפש רוח נשמה שבאדם הערוכים כשלחן הפנים בעניינים רבים. וכביר ידו מצאה בהקמה וחזוק שעורי "אור הרשב"י" לקבע למודים בזהר הקדוש בכל רחבי הארץ, וברוך השם התרבו לכמה מאות. והדברים מתפרסמים בעלונני "אור הזהר" המחזקים ומקדשים את הלומדים להיות עם אחד. והגדיל תורה בספרו "אור הזהר" המקיף באלפיו ממקורות כל גדולי ישראל שדברו בשבחי הרשב"י זיע"א ומעלת הזהר הקדוש והזכות הרבה מאד לכל ההוגה בו. וזכה גם להדפיס את הספר הקדוש "תקוני הזהר" המחלק לימי השנה ללמד בו דף ליום.

וידועים ומפרסמים דברי הזהר הקדוש, כי בהאי ספרא יפקון עם ישראל מגלותא ברחמים מהרה [נשא קכד:]. ולפיכך עמל בהם מרנא האר"י החי, ובזה הלשון ממש התפרסמו דברי רבנו הרש"ש זיע"א, שאמר לבנו הרב חזקיה יצחק זיע"א ברגעי הקדש טרם עליית נשמתו: "יודע אני שבזכות הזהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא

עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלויים גאֵלתנו וביאת משיח צדקנו" [ספר הרש"ש].

וברוך השם זכנו השם יתברך לקבֵעַ עצמנו בחבורת קהלתנו השם ישמרם ויחיים, לקרא בזהר הקדוש כמדת נשמתנו, ומדי שבת קדש אנו לומדים בקביעות דף לאחד בתקוני הזהר, בבחינת נר לאחד נר למאה, ועוד מרחיבים למוד בספר אור-הזהר, ובמוצאי שבת קדש זוכים להסתופף בשעורו השבועי הגדול בזהר הקדוש של מורנו ורבנו המקבל הרב אברהם מרדכי יצחקי שליט"א, הרב מפּרת. מלבד מה שגם בימי שבוע אנו מוסיפים למוד בלמוד היומי ובשעורי הקהלה.

ושמחה רבה שמחנו להנדע כי כבוד תורתו עומד להדפיס עוד את כל חלקי הזהר הקדוש ולהפיצם בשוה לכל נפש יהודי, ועוד את חברו החדש על גדולי ישראל וזהר הקדוש, ומי יתן ויוסיף חילים גם לחדש חבריו הראשונים, ונזכה בהם ללמד וללמד ולקיים דברי תורת ה' באהבה.

ובאמת קטנתי מכל החסדים, ובקשתנו רק להתקרב אל הקדש כפצירי התלמידים המתחילים, להודות ולהלל ולשבח להשם יתברך על שזכינו לכל זה בדורנו.

וממקור הברכות יברך כבוד תורתו שליט"א על כל העידוד והחזוק להעמדת התורה והנחלתה לרבים, וחזוק לבבות רבים המתעוררים בכל זה ומתקרבים לאבינו שבשמים, ובודאי מאיר תקון גדול בעליונים ובתחתונים לפעל ישועות בקרב הארץ. בברך כבוד תורתו שליט"א וזכות הרשב"י וזכות הזהר הקדוש וזכות הרבים עומדת לבריאות גופא ונהורא מעליא, להרבות חילו בתורה ובתלמידים ובכל המפעל הגדול.

ונזכה כלנו מהרה לאור חדש על ציון יאיר, ויתקומו בנו דברי הזהר הקדוש לאקמא שכונתא מגלותא ברחמי, ולעלוי שכונתא עזנו,

וּמִהֲרָה תִּחְזָקֶנָּה עֵינֵינוּ בְּשׁוּב הַשֶּׁם צִיּוֹן, בְּבִיאַת הַגּוֹאֵל וּבִבְנֵי אֶרֶץ אֱלֹהֵינוּ
בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

בִּיקְרָא זֶהָר אֹרִיתָא: מִשָּׁה עֲמִיאל.

- מכתב ה -

**לְכָל הַמִּתְנַדְּבִים בְּעַם הָעוֹסְקִים בְּמִלְאֲכַת הַקֹּדֶשׁ בַּהֲפָצַת
הַזֶּהָר בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ - עַל יְדֵי מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי!**

אֲשֶׁרֵי חִלְקֶכֶם שְׁזָכִיתֶם לְסִיעַ לְמַפְעַל קְדוֹשׁ וַיִּקַּר הַמְזֻרָז וּמִקְרַב
הַגְּאֵלָה כְּהַבְטַחַת מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוּם לְרַשְׁבֵּי"י זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
אָמֵן בַּזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרֻשֶׁת נְשָׂא, "בְּהֵאֵי חַבּוּרָא דִּילָךְ דְּאִיְהוּ סִפְרָא
הַזֶּהָר יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". שְׁבִזְכוּת חַבּוּרָה, סִפְרָא הַזֶּהָר
הַקְּדוֹשׁ, יִצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמֵים לְלֹא צְרוּת וְיִסּוּרִים
וּלְלֹא צַעַר חֲבָלֵי מִשִּׁיחַ!

וְאִף מִשְׁמַיִם הַסְּכִימוּ לָכֶן! כְּמִבְּאֵר בְּסִפְרָא תְּקוּנֵי הַזֶּהָר
(תְּקוּן שְׁתִּיתָאָה בְּסוּפּוֹ), שְׁבִשְׁעָה שְׁאֵלִיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
נִגְלָה לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי וּלְחַבְרֵיא קְדִישָׁא שְׁעִמוּ וְלִמְד
עֲמֵהֶם סְתְרֵי תוֹרָה בְּעֵינֵי תְּקוּנֵי נְשָׁמוֹת, יִצְאָה בֵּת קוֹל מִשְׁמַיִם
וְאָמְרָה לָהֶם "כִּמְהָ רַב כַּחוּ וּקְדָשְׁתוּ שֶׁל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי
בְּעוֹלָם", וְאַחַר כֵּן הוֹסִיפָה וְאָמְרָה נְבוּאָה בְּזוֹ הַלְשׁוֹן, "וְכִמְהָ בְּנֵי
נְשָׂא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מִהֵאֵי חַבּוּרָא דִּילָךְ כִּד יִתְגַּלוּ לְתַתָּא בְּדָרָא
בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמֵיא, וּבְגִינֵיהּ, "וּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְצֵךְ". וּבְלִשׁוֹן
הַקְּדוֹשׁ: כִּמְהָ בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּן מִזָּה חַבּוּרָא שְׁלָךְ כְּאֲשֶׁר
יִתְגַּלָּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים, וּבְזְכוּתוֹ יִתְקַיֵּם הַפְּסוּק
"וּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְצֵךְ" - הַמְרַמֵּז עַל הַגְּאֵלָה הַשְּׁלֵמָה.

גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַדּוֹרוֹת הַכִּירוּ בְּגִדְל הַמַּעֲלָה שְׁבַלְמוּד סִפְרָא
הַזֶּהָר, שְׁמַבְטַל כָּל מִינֵי פְּרַעְגִּיּוֹת וּגְזֻרוֹת קְשׁוּת וְרַעוּת וּמוֹתְנָא
וְחַרְבָּא וּבְזָה מַעֲלָמָא. הֵם, שְׁיַדְעוּ אֶת עֲצֵם קְדָשְׁתָּהּ אֶפְלוּ בְּאַמִּירָה
בְּעִלְמָא. וּמִי לָנוּ גְּדוּל כְּהַרְמַח"ל זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן - רַבֵּי מִשָּׁה
חַיִּים לוּצְאָטוּ זְכָר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, בְּעַל

ה"מסלת ישירים", אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים.

לכן תקן בישיבתו סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה בתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתנישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות כי אין פמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

גם אצל תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו מצינו חביבות מיחדת ללמוד תורת הסוד, כבוד הרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זכותו יגן עלינו אמן אשר העיד על עצמו ואמר: למדתי ושניתי ה"פרי עץ חיים" מאה ואחד פעמים.

ב"כסא מלך" תקון מ"ג כתב, כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא.

גם בתקון ל' כתב, וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא כי הם מעפבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

כאן המקום להאריך מכמה וכמה מקורות המחשיבים מאד את למוד ספר הזהר דוקא בימינו, דור עקבתא דמשיחא, כן מובא בספר אור ישרים מירא דכיא שכתב: קדם ביאת המשיח תתגבר מינות ואפיקורסות רחמנא ליצלן בעולם. העצה לזה להזהר בשלשה דברים הללו, האחד לאמר בכל יום זהר אף על פי שאינו מבין מה שאומר, כי אמירת זהר מסגלת לטהרת הלב.

ומוסיף לבאר במקדש מלך לתקוני זהר, **שכל העוסק בספר זה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו**, כמו שכתוב: כאלו פדאני אני ובני מן הגלות כו'. כי כך גזר הבורא שלא יתגלה ויהיה גנוז עד סוף יומיא דבגינה יבוא דרור, **כי סגלה זו בו ולא בזולתו**.

בראות רבי שמעון בן יוחאי ברוח קדשו ענין זה, צוה לרבי אבא לכתב ספר הזהר בדרך העלם להיותו מצנע למשמרת עד דרא בתרא קריב ליומיה מלכא משיחא, כדי שבזכות המתעסקים בו תצמח הגאולה בימינו בעזרת השם כנזכר בפרשת ויחי (דף ר"ז), על דא כתיב: קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן כו' למשמרת, לאצנעויתא, והבן זה מאד. (הרב חיים ויטאל זלה"ה בהקדמתו לשער ההקדמות).

הנה מבאר בשל"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון, שהחבור מהזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זו תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגינה ושבתם איש אל אחזתו וכו', כדי שבזכותו יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח ובדם מילה, כן גאולה העתידה לא תהיה הגאולה עד שיזכו לתוספות הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה.

ולשון דגל מחנה אפרים פרשת שמייני: וזהו דרש דרש משה, הינו כשיתגלה (כי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי היה בחינת משה), וידרש מה שדרש כבר משה,

הִינוּ רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, סֵפֶר הַזֹּהַר, אִזּוּ וְהִנֵּה שָׂרְף, הִינוּ שֵׁיתִבְטְלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וּמִמֵּילָא יִהְיֶה הַגָּאֲלָה שְׁיִבְנָה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן סָלָה וְעַד.

וְגַם עַל יְדֵי הַחֲבוּר הַהוּא יִהְיֶה בְּטוֹל הַקְּלָפוֹת וְקָלוֹת הַגְּלוֹת וְהַשְּׁבִתָּת הַקְּטְרוּגִים (חֶסֶד לְאַבְרָהָם מֵעֵין רֵאשׁוֹן נֶהַר כ"ד).

הַכֹּל תְּלוּי בְּעֶסֶק הַחֲכָמָה הַזֹּאת, וּמִנִּיעַתְנוּ מִלְּהַתְעַסֵּק בָּהּ הִיא גּוֹרְמַת אַחֲרוֹר וְעֵכוּב בְּנֵין בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֲרֵתְנוּ (הַקְדָּמַת הַרַב חַיִּים וִיטָאֵל לְעֵץ חַיִּים).

אִם עַד כְּדֵי כֶּף גָּדוֹל וְעֵצוּם כַּחוֹ שֶׁל הַלְמוּד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר, אֵין לָנוּ אֶלָּא לְחִזֵּק אֶת יְדֵי עוֹשֵׂי מְלָאכַת הַקְּדָשׁ, לְהוֹסִיף לָהֶם אֶמְץ וְכַח וְחִזֵּק בְּעַבְדוֹתֵם הַקְּדוּשָׁה, אֶמְצוּ מִתְנַיִם וְחִגְרוּ עַז לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַפִּיץ אֶת אוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, לְפָרְסָם כַּחוֹ בְּעוֹלָם וּלְסַיֵּעַ בְּכָל מָה דְאַפְשֵׁר.

נִשְׂאָר לָנוּ אֵיפֹה לְבָרְכָכֶם, הוֹסִיפוּ לַעֲשׂוֹת חֵיל לְהַרְבוֹת חֵילִים לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הִיא וְאוֹרֵיתָא, וְיִהִי הַבְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם עַד אֲשֶׁר תִּשְׁלַם כָּל הַמְּלָאכָה, לְהַבִּיא אֶת הָעוֹלָם לְשִׁלְמוֹתוֹ הָאֲמִתִּית, וְיִהִי שֵׁם ה' שְׁלָם וְכִסָּאוֹ שְׁלָם וְתַכּוֹן כִּסָּאוֹ לְעַד בְּבִיאַת מַלְכְּנוּ וּמְשִׁיחֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

(מִתּוֹךְ מִכְתָּב חִזּוֹק שְׁפָתַי כ"ק אֲדַמּו"ר מִהַאֲלָמִין רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאֵס שְׁלִיט"א ל"מִפְעַל הַזֹּהַר הַיּוֹמִי")

– מִכְתָּב ו –

בְּסִיעֵתָא דְשְׁמַיָא, יוֹם ג' לְסִדְר "וְאֶלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׂים לְפָנֶיהֶם" – כ"ה שְׁבֵט יוֹמָא דְהִילּוּלָא דְמֶרְנָא הָאֲדַמּו"ר רַבִּי יִשְׂרָאֵל סַלְנָטֵר זְצוּקֵלֶלֶה"ה.

לְכָבוֹד הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק הָאֲדַמּו"ר מִהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א.

אחר דרישת שלומו הטוב, בטרם אעלה על הכתב מלים מזעיר, אמרתי ללבי לא עת לחשות עתה, וכמאמר הרשב"י עליו השלום בהקדמה לאדרא, עת לעשות לה' הפרו תורתך.

וכידוע דברי קדשו של בעל ההילולא. [הגאון רבי ישראל סלנטר זי"ע], דבדורנו אנו אין אפשרות להיות צדיק נסתר דהעקר הוא זכוי הרבים, ואפילו על חשבון עליות רוחניות. ואדרבה, ידוע מאמר הגאון העצום מרנא דראשי הישיבות מורנו הרב רבי שמעון יודא הכהן שקאפ זצוקלה"ה, דכל עליתו הרוחנית היתה על ידי שנתן מעשר מזמנו לאחרים – מעשר רוחני – וכנראה שגם בזה מבטח עשר בשביל שתתעשר, כמובא בהקדמה לספרו שערי ישר עיי"ש.

אשר על כן, כעת יאמר ליהודא וישראל, אור כגבר והחלץ חושים, כי לא עת מחשים.

בעת אשר קול דודי דופק בגעגועים, הוא קודשא בריך הוא, להעלות מבור את השכינה הקדושה אשר היא בגלות עתה עם כנסת ישראל.

יהיו לרצון אמרי פי בעזרת צורי וגואלי.

וראוי לפתח בדברי רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום בתקונים תקון כ"א דף ג"ן:

ביה זימנא ויונה ירד אל ירکتני הספינה דא שכנינתא תתאה, פירוש: שכאשר ישראל יורדים, השכינה הקדושה יורדת עמהם, ועוד מאן רב החובל – ההוא דאיתמר ביה אם חבל תחבל שלמת רעה, חבל בבית ראשון תחבל בבית שני וכו', יפרש כנפיו עליהו בשבתא ויומין טבין וכו' ובגין דא קום קרא אל אלקיך דאיהי שכנינתא עלאה דאיהי תיובתא דילך וכו' עין שם. הרי מבאר שם דמתרין באדם שיזהר שלא יגרם לגלות השכינה [זאת אומרת, לכל אחד בצורה פרטית ובדאי להעלותה כללית לתקון השלם]. כמו

שְׁהִיָּה בְּבֵית רֵאשׁוֹן וּבְבֵית שְׁנִי. וְעוֹד, יֵשׁ תּוֹסֶפֶת וְעֲלִיָּה לְשִׁכְנָה
הַקְדוּשָׁה בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים.

וּבַהֲמִשְׁךָ שֵׁם "בְּהוּא זִימְנָא וַיִּמְן ה' דָּג גְּדוֹל לְבַלְע אֶת יוֹנָה",
דָּא גְלוּתָא קְדָמָא דְאַתְמַר בֵּיה וַיִּוְנָה יֵרַד אֶל יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה, וְדָא
הוּא אֲנָכִי אַרְדַּ עִמָּךְ מִצְרִימָה וְכוּ' עֵינָן שֵׁם דְּבִרְיֵוּ וְתִרְאָה נִפְלְאוֹת,
וְעוֹד וַיִּמְן ה' דָּג גְּדוֹל דָּא סַמְ"ךְ מ"ם, דָּגָה דָּא נְחֹשׁ פְּלוֹנִית בֵּית זִוְגִיָּה,
מֵהוּוּא רַב חוּבְל דְּאִיהוּ עֲרַב רַב דְּאַתְמַר בֵּיה וְגַם עֲרַב רַב, וְטָחוּל
הוּא שְׁחוּק הַכְּסִיל עֲלֵיהּ אֲתַמַּר כִּי כַּעַס בְּחִיק כְּסִילִים יִנוּחַ, לְבַלְע
אֶת יוֹנָה דָּא נִפְשָׁא וְכוּ' עֵינָן שֵׁם [לְפִי גִירְסַת הַגֵּר"א]. וּבַהֲמִשְׁךָ שֵׁם
וּבְזִמְנָא דְנִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קְטִיל מְנִייהוּ סְגִיאִין – בְּאוּר
שְׁהַסִּיגִים הֵם הִרְשָׁעִים מֵתוּ בְּמִצְרַיִם, וּבְגְלוּתָא בְּתִרְאָה עֲתִיד
הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא לְקַטְלָא לֹון – בְּאוּר, אֶת הִרְשָׁעִים שְׁהֵם הָעֲרַב רַב.

וּבַהֲמִשְׁךָ – כְּגוֹנָא דָּא בְּגְלוּתָא בְּתִרְאָה – שְׁיִגְאָלוּ מִמְּנָה עַל יְדֵי
לְמוּד – הַזֹּהֵר – ר – בֵּיה – רְמוּז – הַזֹּהֵר ר"ז – שְׂאֵם יִלְמְדוּ בְּסִפְר
הַזֹּהֵר – דְּאִיהוּ אוּר דְּפִירְקָנָא בְּתִרְיָתָא – עַל יְדֵי זֶה יֵאִיר לָנוּ הַקְדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא אֶת אוּר הַגְּאֻלָּה הָאַחֲרוֹנָה – לְקַיָּם כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם אֲרָאָנוּ נִפְלְאוֹת – שְׁיִזְכּוּ לְעַמְּךָ סוּדוֹת הַתּוֹרָה כְּמוֹ שְׁפַתּוֹב:
גַּל עֵינֵי וְאַבְיִטָּה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתְךָ – וְדָא אִיהוּ כָּל הַבֵּן הַיְלִוּד הַיְאָרְה
תִּשְׁלִיכְהוּ – שְׁיִלְמְדוּ אֶת פְּנִימִיּוֹת אוּר הַתּוֹרָה וְכוּ'. וְעוֹד שֵׁם: דְּבַר
אַחַר: וַיִּמְן ה' דָּג וְכוּ' בְּהוּא זִימְנָא וַיִּאמַר ה' לְדָג וַיִּקַּא אֶת יוֹנָה
בְּדוּחְקָא דְדָאָגָה דְלֵהוֹן דְּדוּאָגִין מִן עֲנִיּוֹתָא – מֵהַדְּחַק הַגְּדוֹל
שְׁדוּאָגִים מִפְּנֵי הָעֲנִיּוֹת – מִדוּחְקָא – שְׁדַחְקָא זֶה יִשְׁלִים הַסָּאָה שֶׁל
הַגְּלוּת – יִפְקוּן מִן גְלוּתָא, הַדָּא הוּא דְכֻתֵּיב וְאֶת עִם עֲנֵי תוֹשִׁיעַ –
כְּשִׁיְהִיוּ בְּתַכְלִית עֲנִיּוֹת [כְּמֵאֵמֶר חַז"ל תַּכְלֵה פְרוּטָה מִן הַכִּיס] אֶז
תוֹשִׁיעַ אוֹתְם, עֵינָן שֵׁם.

וְכָל הַרוּאָה דְּבִרְיָה הַזֹּהֵר הַקְדוּשָׁה שֵׁם, מְשִׁתּוּמִם לְרֵאוֹת אִיךָ הַכֹּל
רְמוּז, שְׁגְלוֹת אַחֲרוֹנָה זוּ דְעֲרַב רַב, הִיא גְלוּת דְּדוּחְקָא וְלַצְנוּתָא.

וַיֵּשׁ לָנוּ עֲצָה אַחַת וּבְרוּרָה, לְרוּץ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי עַל יְדֵי
לְמוּד וְעַסְק בְּסִפְר הַזֹּהֵר הַקְדוּשָׁה, שְׁבָזָאת מִבְּטִיחַ לָנוּ הַרְשָׁב"י שְׁנַצָּא

בְּרַחֲמִים מֵהֶגְלוֹת, וְלֹא צָרִיךְ נִסְיוֹן [וְלֹא נִסְיוֹן שֶׁל עֲנִי]. וְכִידּוּעַ דְּבָרֵי
הַמְּקַבְּלִים, מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבֵּי חַיִּים וַיֵּטְאֵל, הֲרַשׁ"ש, הַבְּעַל שֵׁם טוֹב,
וְהֵבֵן אִישׁ חַי וְעוֹד, דְּעַתִּיד לַמּוֹד זֶה לְהַתְּפָרֵס וְלְהִגְלוֹת, וְעַל יָדוֹ
תִּגְאָל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה וְתִבּוֹא הַגְּאֻלָּה.

וּבִתְוֹךְ דְּבָרֵי גַם זֹאת אֲזַכִּירָה, דְּבָרֵי מוֹרְנוּ הַגְּאוֹן הַצַּדִּיק רַבֵּי
שְׁמוּאֵל דְּרָזִי זְצִלְלָה"ה

דְּהַרְוֹצָה לְהַאַרִיךְ יָמִים יַחְזִיק בְּעַץ הַחַיִּים, כְּלוֹמֵר יִלְמַד בְּתוֹרַת
הַסו"ד וּבָזָה יֵאָרִיכוּ יָמָיו, וְקִבְּלָהּ זֹו מִפִּי מְרַנָּא רַבֵּי יְאוּדָה פְּתִיגָ"ה
זִי"ע נְאֻמָּה וְכָךְ הוּא גַם לְמַעֲשֵׂה כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים [הוּבָא דְּבָרָיו
בְּקוֹנְטְרַס זְכָרוֹן].

וּמַעֲשֵׂה בְּחָכְם אַחַד שֶׁחָלָה וְלֹא אָבָה לְשָׁמַע, וְאָכַן לְאַחַר כַּמָּה
יָמִים שֶׁבַק חַיִּים לְכָל חַי רַחֲמָנָא לִיְצֻלָן.

וְכַל גְּדוּלֵי הַסְּפָרַדִּים שֶׁלָּבָם הָיָה רַחֵב כְּאוֹלָם – הַשִּׁיגוֹ כֹּל
מַעֲלָתָם עַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּה הַקְּדוּשׁ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם.

וְכִידּוּעַ שֶׁכָּל הַקְּהָלוֹת הַקְּדוּשׁוֹת בְּחָאֲלָב, עִירְק, מְצָרִים מְרוֹקוֹ
וְעוֹד, תְּמִיד הָיוּ חִבּוּרוֹת חִבּוּרוֹת שֶׁלְּמַדוֹ שְׁעוֹת בְּכָל לַיְלָה וּבְכָל יוֹם
בְּזֶהַר הַקְּדוּשׁ, וּבִפְרָט בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן, בְּדוֹרוֹ שֶׁל מְרַנָּא הֵבֵן אִישׁ חַי
זִיע"א, עַל כֹּל מַעֲשֵׂה מַצָּוָה לְמַדוֹ עֲנִינֵי הַזֶּהַר הַקְּשׁוֹר לְמַצָּוָה, וּבְכָל
סְעָדָה בְּשִׁבְתֵּי קִדְשׁ וּבְיָמִים טוֹבִים, וְכֵן בְּאַזְכָּרוֹת עַל נְפֻטָרִים, לְמַדוֹ
זֶהַר הַקְּדוּשׁ סָבָא דְּמִשְׁפָּטִים וְהַאֲדָרוֹת, וּבְבִרְיַת מִיֵּלָה וְכָל שְׁמֻחָה –
כִּי זֹאת יְדָעוּ, שְׂאִין לָנוּ כְּתוֹרַת הֲרַשׁ"ב לְפִתּוֹחַ הַלֵּב וְלִטְהַרְתֵּי הַנְּשָׁמָה,
וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה – פִּתּוֹחַ אֵלֵיהֶוּ זְכוֹר לְטוֹב [שֶׁהוּבָא בְּהַקְּדָמָה
לְתַקוּנִים]. וְלָכֵן אָנוּ מִתְּעוֹרְרִים וּמִתְחַזְּקִים לְהוֹסִיף עוֹד וְעוֹד
לּוֹמְדִים בְּזֶהַר הַקְּדוּשׁ, כִּי הוּא הַפּוֹתֵחַ וְהוּא הַסּוֹגֵר, וְעַל יְדֵי לַמּוֹד
הַזֶּהַר הַקְּדוּשׁ רוֹאִים בְּרָכָה בְּלַמּוֹד הַנִּגְלָה כִּידּוּעַ וְכַמְרָגֵשׁ בְּחוּשׁ,
וּמִתְרַבֵּים חִדּוּשֵׁי תוֹרָה וְנִפְתָּחִים מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה כִּי מְמַנּוּ תוֹצְאוֹת
חַיִּים. כְּמִבְּאֵר בְּרַבֵּי חַיִּים וַיֵּטְאֵל וּבְרַמְח"ל וְהִגֵּר"א וְהַחִיד"א
הַקְּדוּשִׁים, וְעַיִן עוֹד בְּ"אוֹר הַזֶּהַר" בְּאַרְיִכוֹת.

ואחר כל זאת – הנה זכינו דבדורנו אנו יש מפעל כביר ועצום -
 “מפעל הזהר העולמי” - שמפיץ ומגלה את הלמוד הקדוש הזה,
 והעומד בראשו כבוד קדשת האדמו”ר הגאון הצדיק מהאלמין
 שליט”א.

אשר מצוה להתחזק ולהתחבר לקדש, להפיץ ולהרבות עוד
 חילים לקדשה. וביוזעני שהאדמו”ר שליט”א הידוע ברב חבוריו
 הקדושים ומתפכת העולם שעשה בענין פשרות המאכלים וכשרות
 הסת”ם וספריו הרבים לזכוי הרבים, ובענין קדשת הברית וקדשת
 בית הכנסת, וספריו שֶׁכָּר וענש ועוד ספרים, והכל לשם שמים. אזר
 כל חילו – ימים ולילות ממש, במעוט מאכל ומעוט שנה – העקר
 לזרז הגאולה שתבוא במהרה ברחמים ובאהבה.

ויסד כמה שעורים בזהר הקדוש, וטופח על מנת להטפוח,
 שמרגישים ממש כל כלל ישראל את רחמי השם יתברך על ידי רבוי
 למוד הזהר הקדוש, ובפרט פרסום דברי הַבֵּן איש חי זי”ע והרב
 מרדכי שרעבי זי”ע, שלמוד בשבת קדש עולה אלף פעמים יותר
 מביום חל, ודברי הכסא מלך, ששעה בזהר הקדוש עולה לשנה
 בלמוד הפשוט. כל זה מלהיב לבות בני ישראל, ומיום ליום מרבים
 חילים ומתוספים שעורים לאין מספר, עד שכל הארץ תמלא זיהרא
 עלאה, ועל ידי כל הלומדים והמלמדים בזהר הקדוש תבוא הגאולה
 בששון ושמחה בח”ן ואהב”ה.

ומצוה רבתי לעזר ולסייע להדבק בקדשה למפעל קדוש זה בכל
 הכח, כמו שהבאנו בראשית דברי, דברי הגאון רבי ישראל סלנטר
 זי”ע, דעת לעשות לה’ הפרו תורתך, ומי פתי לא יסור הנה, לאחז
 בחבל הצלה בדור זה.

ועל ידי כן נזכה להבטחת הזהר הקדוש ברעיא מהימנא [נשא
 קכ”ד] דיפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בנו הפסוק “ה’ ביד
 ינחנו ואין עמו אל נכר” במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה, חד זעירא דמן חבריא:

**מאיר חיים בן אַאָמוֹר רבי מִשֶּׁה יום טוב זלה"ה בן
אַאָמוֹר רבי יוסף זלה"ה**

נב. וְאַסְפֵּר נס הצֶלָה שֶׁהִיָּה לְסָבִי זצ"ל, מֵרַבְּנֵי קַהֲלַת "אַהֲבָה
וְאַחֲוָה", בְּעוֹדוֹ בְּמִצְרַיִם, בְּתַקוּפַת הַמְּלַחְמָה הָעוֹלָמִית, כְּשֶׁהַגֵּרְמָנִים
יָמַח שָׁמַם וְנִכְנְסוּ לְמִצְרַיִם בְּאַחַת הַנְּסִיעוֹת בְּרַכְבֶּת, הַכְרִיזוּ שֶׁכֵּל
הַיְהוּדִים יָרְדוּ כְּאֵן בַּתַּחֲנָה הַקְּרוּבָה, וּמִי שֶׁלֹּא יָרַד אַחַת דָּתוֹ לְהִמִּית.
סָבִי זצ"ל עָשָׂה עֲצָמוֹ כְּלֹא מְשִׁים וְלֹא יָרַד בַּתַּחֲנָה, וְאֵלּוּ כָּל הַיְהוּדִים
יָרְדוּ – אַךְ כָּל מִי שֶׁיָּרַד נִהְרַג, וְאֵלּוּ סָבִי, שֶׁהִרְגִישׁ כְּאֵלּוּ מִן הַשְּׂמִים
מוֹרִים לוֹ לֹא לָרַדְתָּ, וְכַךְ נִצַּל.

אַחַר הַנִּדְעֵי דְסָבִי זצ"ל הִיָּה לוֹמֵד כְּסִדְרֵן חֲבוּנְתָא בְּזֵהר
הַקְּדוֹשׁ עִם הָרַב חֲמוּוִי זצ"ל, וְכֵן לְמַד עִם יַבְדֵּל לְחַיִּים טוֹבִים מִן
הַגֵּאוֹן רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א קַבָּלָה וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ – אֲשֶׁר
גְּדוּלוֹתוֹ בְּנִסְתֵּר אֵינָה יְדוּעָה לְרַבִּים – כִּי רַבָּה הִיא !

בּוֹדָאֵי עֲמַד לוֹ זְכוּתוֹ שֶׁל הַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ לְהַצִּילוֹ.

דְּזֵהוּ יְדוּעַ וּמְכַרְסֵם, שֶׁהַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ וּבְכַח תוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה
מְלַמֵּד זְכוּת וּמַגֵּן וּמְצִיל.

וְדַרְשׁוּ דוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת – מֵאַש"ר שְׂמִנָּה לְחֵמוֹ, מֵאַש"ר'
רֵאשִׁי תִבּוֹת מִלְמוּד אִימֵר רַבִּי שִׁמְעוֹן – שְׂמִנָּה לְחֵמוֹ – הֵן
בְּרוּחָנִיּוֹת וְהֵן בְּגִשְׂמִיּוֹת, וְכָל הַדְּבוּק בְּחַיִּים יִכְתֹּב לְחַיִּים.

בְּבִרְכָה: הַקְּטָן מֵאִיר חַיִּים

– מַכְתָּב ז –

ב"ה, עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסִדְר "לְמַעַן תִּהְיֶה תוֹרַת הַשֵּׁם בְּפִיךָ"
"לְמַעַן" גִּימְטְרִיָּה "קֶץ" חֲדָשׁ שַׁבָּט שְׁנַת "תש"ע" לפ"ק. - "סֵפֶר אור
הַזֵּהר" בְּגִימְטְרִיָּה תש"ע חוֹשֶׁבֶן דְּדִין כְּחוֹשֶׁבֶן דְּדִין.

הַחַיִּים וְהַשְּׁלוּם וְכָל טוֹב סָלָה, אֶל כְּבוֹד אֲדַמּוּרֵי"ם, רֵאשִׁי
הַיְשִׁיבוֹת, מֵרַבִּיצֵי הַתוֹרָה, וְרַבְּנִים, מַגִּידֵי הַשְּׁעוּרִים בְּדַף הַיּוֹמִי

וּבְשִׁלְחֹן עֲרוּךְ יוֹמִי, וְדִי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, וְכָל הָעוֹסְקִים בְּמִלְאֶכֶת
הַקְדוּשָׁה שְׁלִיט"א.

בֵּאֵנוּ לְהַצִּיעַ לַפְּנִיכֶם הַצָּעָה נִפְלְאָה לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים בְּלִמּוּד
תּוֹרַת הַרְשֵׁב"י זי"ע וּלְקִרְבַּת הַגְּאוּלָּה, כַּמּוּבָא בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים
הַחוּבָה הַקְּדוּשָׁה הַמְּטֻלֶּת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד הַזֶּהֱרָה הַקְּדוּשָׁה.

לְכֹן הֵייתָ שֶׁהַצְּבוּר מִתְאַסֵּף בְּזִכּוֹתְכֶם לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה
בְּתוֹרַת הַנִּגְלָה, יֵשׁ בְּיַדְכֶם לְזִכּוֹתֶם בְּתוֹרַת הַנִּסְתָּר וְהָיוּ לְאַחֲדִים,
דְּהִינּוּ לְהִתְחִיל אֶת הַשְּׁעוּר אוֹ לְסַיֵּם אֶת הַשְּׁעוּר בְּלִמּוּד סֵפֶר הַזֶּהֱרָה
הַקְּדוּשָׁה עַל פְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ מִשְׁךָ חֲמֵשׁ דְּקוֹת כַּמּבָּאֵר בְּסִפְרֵי סוּר מֵרַע
וְעֵשָׂה טוֹב (דָּף ט"ז): וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: תִּדְבַּק נִפְשְׁךָ בְּסִפְרֵי יִרְאִים שֶׁתִּרְאֶה
בְּכָל עֵת חַיּוּבְךָ לְבוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, וּבִפְרָט בְּסִפְרֵי הַזֶּהֱרָה שֶׁהוּא עֶקֶר
כָּל סִפְרֵי מוֹסֵר, וְהוּא יִלְהֶב לְבָבְךָ בְּשִׁלְהֶבֶת אֵשׁ לְעִבּוּדָה הַתְּמִימָה,
סֵפֶר הַזֶּהֱרָה הוּא הַמִּפְתָּח וְהוּא הַסּוּגָר. עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

וּבְסִפְרֵי זְכִירָה לְחַיִּים לְהַגְּאוּן רַבֵּי חַיִּים פֶּאלֶאגִ'י זצ"ל (חֶלֶק א'
דָּף לֵג עֲמוּד ג'), "מוֹסֵר הַשֵּׁם שְׁיֵשׁ בַּזֶּהֱרָה הַקְּדוּשָׁה מוֹסֵר הַשֶּׁפֶל יִתֵּר
עַל כָּל בְּעָלֵי סִפְרֵי מוֹסֵר, וְכָל תְּבָה וְתַבָּה נֹקֵב וְיֹרֵד בְּתוֹנוּנֵי דְלִבָּא",
עַד כָּאן.

וּבְקַל אֶפְשֵׁר לְלַמֵּד הַזֶּהֱרָה "חֶק לְיִשְׂרָאֵל", שֶׁתִּקְוֶה הָאָרִיז"ל, מִיַּדִּי
יוֹם בְּיוֹמוֹ וְעַל יְדֵי זֶה לְהִטְעִים אֶת נֶפֶת צוּף דְּבָרֵי הַרְשֵׁב"י זי"ע
לְצְבוּר הַלּוּמְדִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַחִיד"א זצ"ל, שְׁאִין עוֹד לִמּוּד בְּעוֹלָם
הַמְּזַכֵּךְ הַנִּשְׁמָה כְּמוֹ לִמּוּד הַזֶּהֱרָה הַקְּדוּשָׁה.

וְהַלּוּמֵד הַזֶּהֱרָה, אֶפְלוֹ אֵינּוּ יוֹדֵעַ וְאֵינּוּ מֵבִין מַה שֶּׁמוֹצִיא מִפִּיו,
הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא מִתְקַן דְּבָרָיו. וְכֵן אָמְרוּ קַמְאֵי וְסִמְכוּהוּ אֶקְרָא
וְדַגְלוּ עָלַי אַהֲבָה, אֵל תִּקְרִי וְדַגְלוּ אֶלָּא וְדַלּוּגוֹ. וְעַיִן בְּהֶרֶב חִיד"א
בְּקוֹנְטְרַס טוֹב עֵין בְּשֵׁם ה"א ז"א וְכו'.

וְכָתַב הַרַמ"ק בְּסִפְרֵי אוֹר הַנִּעְרָב כִּי בְּעֵת לִמּוּד סִתְרֵי תּוֹרָה
מִתְעוֹרָר בְּנִפְשׁ רַגֵּשׁ נִפְלֵא לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כִּי עֵזָה כְּמוֹת אַהֲבָה, וּמוּבָא
בְּרַעֲיָא מִהֵימְנָא בַּזֶּהֱרָה פְּרִשְׁתַּת נְשָׂא, (דָּף קכ"ד): וְהַמְשִׁכִּילִים יִזְהִירוּ

כזוהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל "למטעם" מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ויתקיים בהון, (דברים לב) ה' בַּדָּד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּ אַל נָכַר. [תרגום ללשון הקדש]: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים.

ובמקדש מלך (לרעיא מהימנא פאן) דוק לישניה דקאמר למטעם, לומר שעתיד להתגלות פרוש מאמרי הזהר בטוב טוב השם, ואז יפקון ביה מן גלותא כשיטעמו פרושי אמריו כי נעמו, כמו בזמננו זה שהוא אחרית הימים וזמן הגאולה. ועל פי זה אפשר להבין מה שכתב החיד"א זצ"ל, ועוד, כי אמירת הזהר לבד בלי להבין מועיל מאד, כמו שדיק המקדש מלך "למטעם" שזה מורה על אמירה לבד שאם טועמים רק את הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי.

ובתקונים סוף תקון ו', מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה, י) ויקראתם דרור בארץ וגומר. ובתקון ל' בספר כסא מלך, וזה לשונו: "כמה גדול חיוב על תלמידי חכמים ללמד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה". ובתקון מ"ב שם בכסא מלך, "כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא. ואין נחת רוח להשם כעסק בנשמת התורה שהיא החכמה האמתית

המקבֵּלֵת כִּי מִמֶּנָּה יוֹדַע רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעִבּוֹדְתוֹ וּמִצְוֹתָיו...". עַד כֹּאן.

וְכֵתוּב בְּאֵבֶן שְׁלֵמָה (פָּרָק ח' אוֹת כ"ו לְהִגָּר "א ז"ל) פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הֵם חַיִּים לְפְנִימִיּוֹת הַגּוּף שֶׁהוּא הַנֶּפֶשׁ וְהַחִיצוֹנִיּוֹת לְחִיצוֹנִיּוֹת הַגּוּף, וְהַעוֹסְקִים בְּרָמָז וְסוּד אֵין יֵצֵר הָרַע יְכוּל לְהַתְגַּרּוֹת בָּהֶם. וְכֵתוּב עוֹד שֵׁם (בְּפָרָק י"א אוֹת ג') דְּהִגְאָלָה לֹא תִהְיֶה, רַק עַל יְדֵי לַמּוֹד הַתּוֹרָה, וְעַקֵּר הַגְּאָלָה בְּלַמּוֹד הַקְּבֵלָה.

וְכֵתוּב בְּסֵפֶר יְסוּד וְשִׁרְשׁ הָעִבּוּדָה (שֶׁעַר ו' פָּרָק ג') וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אֵין אָדָם יְכוּל לְבוֹא אֶל קִצֵּת הַשְּׂגִת גְּדֻלְתוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ מִכָּל לַמּוֹדָנוֹ, כְּמוֹ מַלְמוּד חֲכָמַת הַקְּבֵלָה, וּבִיחּוּד מַלְמוּד סֵפֶר זֶהר הַקְּדוּשׁ וְהַתְּקוּנִים, חֲכָמַת אָדָם תֵּאִיר פְּנָיו וְכוּ'.

וְהָרַב הַחֲסִיד בְּעַל חוֹבַת הַלְּבָבוֹת כָּתוּב בְּשֶׁעַר אֶהְבֵּת הַשֵּׁם (פָּרָק ו' וְזֶה לְשׁוֹנוֹ): וְרֵאווִי לָךְ, אַחִי, לְדַעַת כִּי זְכוּת הַמַּאֲמִין אֶפְלוֹ אִם יִהְיֶה מַגִּיעַ אֶל הַתְּכֵלִית הַרְחוּקָה בְּתַקּוּן נִפְשׁוֹ לְאַלֵּהִים יִתְבָּרַךְ, וְאֵלוֹ הִיָּה קָרוֹב לְמַלְאָכִים בְּמַדּוֹתֵיהֶם הַטּוֹבוֹת וּמְנַהֲגֵיהֶם הַמְּשַׁבְּחִים וְהַשְׁתַּדְּלוֹתָם בְּעִבּוֹדַת הַבוֹרָא וְאַהֲבַתָּם הַזִּכָּה בּוֹ אֵינָם כְּזָכוּת מִי שְׁמוּרָה בְּנֵי אָדָם אֶל הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה וּמִיִּשְׁרָם אֶל עִבּוֹדַת הַבוֹרָא, שְׁזָכוּתָיו נִכְפָּלוֹת בְּעִבּוֹר זְכוּתָם בְּכָל הַיָּמִים וּבְכָל הַזְּמַנִּים וְכוּ'. עַד כֹּאן דְּבַרֵי קְדָשׁוֹ.

וְכֵאֹר לְעֵינַיִם בְּאוּרוֹ שֶׁל הַשֵּׁל"ה הַקְּדוּשׁ, שֶׁכָּתוּב עַל כָּף: "הִנֵּה מִבְּאֵר מִכָּאן שֶׁחֲבוּר הַזֶּהר הִיָּה עֵתִיד לִהְיוֹת גָּנוּז וְכוּ' עַד שְׁיָבוֹא הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים, שֶׁאֵז יִתְגַּלֶּה לְתַחַתּוֹנִים. וּבְזָכוֹת הַעוֹסְקִים יָבוֹא מְשִׁיחַ, כִּי אֵז תִּמְלֵא הָאָרֶץ דְּעָה בְּסִבְתּוֹ אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבָּה קְרוֹבָה לְבִיאָתוֹ, וְזֶה שֶׁאָמַר וּבְגִינָה "וְשַׁבְּתֶם אִישׁ אֶל אַחְזָתוֹ" וְכוּ', כְּדֵי שֶׁבְּזָכוֹת זֶה יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֵׁם שֶׁלֹּא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים עַד שֶׁהִצָּרָךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּילָה, כֵּן הַגְּאָלָה הָעֵתִידָה לֹא יִהְיֶה הַגְּאָלָה עַד שֶׁיִּזְכּוּ לְתוֹסֶפֶת הַקְּדָשָׁה הַזֹּה, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרִי הַזִּכָּה בָּהּ" (עֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת מְאֻמֵּר רֵאשׁוֹן, שְׁנֵי לוּחוֹת הַבְּרִית).

כמו כן, בְּנוֹסֵף לַמַּעֲלָה הַנִּפְלְאָה שֶׁל קְרוֹב הַגָּאֲלָה בְּרַחֲמִים, מִסְגָּלִים הַלְמוּד וְהַקְרִיָּאָה בְּסִפְרֵי הַזֵּהָר הַקְדוּשׁ לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְלִהְיוֹת כְּחוֹמָה בְּצוּרָה מִפְּנֵי כָּל צָרָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

וְכִידוּעַ רַבְּנֵי הַקְדוּשׁ הַרְמַח"ל, רַבְּנֵי מֹשֶׁה חַיִּים לֹנְצֵאטוּ זָכָר צְדִיק וְקְדוּשׁ לְבָרְכָה זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, בְּעַל הַ"מְסַלֵּת יִשְׂרָאֵל" וְעוֹד, תִּקְוָן בִּישִׁיבְתוּ סִדְרֵי לְמוּד מִיַּחַד שֶׁל גִּירְסָא בְּסִפְרֵי הַזֵּהָר הַקְדוּשׁ בְּמִשְׁמְרוֹת לְלֹא הַפְּסֵק כָּלֵל מַעַת לַעַת, וְקִבַּע דְּבַר זֶה כְּתִקְנָה הַרְאִשׁוֹנָה בִּישִׁיבְתוֹ, וְכוּתֵב עַל מַעֲלַת הַדְּבַר בְּאַגְרַת לְחַכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "זֹאת הָעֵצָה הַיְעוּצָה לְכָל קַהְלוֹת קְדוֹשׁ לְהַנְצִיל מִרְשַׁת זוּ טְמֻנָּה שׁוֹנְאִיָּהֶם, וּבִדְאִי הִיָּה לָהֶם לְפַקֵּחַ עַל זֹאת וְלֹא יַחְדְּלוּ, כִּי רַב הַדְּבַר וְעֲצוּם מְאֹד..."

... וְעַתָּה אֵל יִשְׁלִיכוּ חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבַר הַזֶּה אַחֲרֵי גּוֹם, כִּי אֲנִי אֶלְמָלֵא נִתְיַשֵּׁר חִילִי הֵייתִי קוֹבֵעַ דְּבַר זֶה בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, אָבֵל כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת וַיְהִי לוֹ לְזְכוּת, כִּי אֵין כְּמוֹהָ לְטוֹבָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד בְּמִקְוֵמוֹ יִכּוֹל לַעֲשׂוֹתוֹ כִּי לֹא דְבַר קִשָּׁה הוּא כָּלֵל".

וּמִי לָנוּ גְדוֹל כְּהַרְמַח"ל זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן אֲשֶׁר הִיָּה בְּקִי עֲצוּם בְּכָל מַכְמֵנֵי הַתּוֹרָה וְלֹא מִצָּא עֵצָה לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל אֲלֵא אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת, לְמוּד בְּסִפְרֵי הַזֵּהָר בְּרַצְף לְלֹא הַפְּסֵק, שְׁבַכְח הַקְדָּשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁל סִפְרֵי הַזֵּהָר הַקְדוּשׁ לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקַרֵּב הַגָּאֲלָה בְּרַחֲמִים.

וְגַם עַל יְדֵי הַחֲבוּר הַהוּא יְהִיָּה בְּטוֹל הַקְּלָפוֹת וְקָלוֹת הַגְּלוֹת וְהַשְּׁבַתֵּת הַקְּטָרוּגִים (חֶסֶד לְאַבְרָהָם מֵעֵין רֵאשׁוֹן נֶהָר כ"ד).

הַכֹּל תִּלְוִי בְּעֶסֶק הַחֲכָמָה הַזֹּאת, וּמִנִּיעַתְנוּ מִלְּהַתְעַסֵּק בָּהּ הִיא גּוֹרְמַת אַחֲוֹר וְעַכּוּב בְּנֵן בֵּית מַקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֲרַתְנוּ (הַקְדָּמַת הַרַב חַיִּים וַיִּטָּאֵל לְעֵץ חַיִּים).

וְאַחֲרֵי שֶׁזְּכִינוּ לְהַכִּיר מַעֲלַת דְּבָרֵי הַזֵּהָר הַקְדוּשׁ וּפְעֵלָם הַנִּפְלָא וְהַשְּׁפָעֵתָם הַבְּרוּכָה, לֹא יִפְלֵא אִם כֵּן שְׁבַכְל הַחוּגִים נִמְצְאוּ גְדוּלֵי

הדורות שִׁקְבְּעוּ לְמוֹדֵם וְעִיּוֹנָם בְּזֵהָר הַקְּדוֹשׁ, וְאַף הַמְּלִיצוּ לְרַבִּים וּלְשׁוֹמְעֵי לִקְחָם עַל הַתּוֹעֵלֶת מִהַלְמוּד בּוֹ כְּמוֹ שֶׁיִּתְבָּאֵר.

וּלְשׁוֹן דָּגָל מַחְנֵה אֶפְרַיִם פְּרִשֶׁת שְׁמִינִי: וְזֶהוּ דֶרֶשׁ דְּרֵשׁ מִשָּׁה, הֵינּוּ כְּשִׁיתְגַּלֶּה (כִּי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר יֵשׁ בְּחִינַת מִשָּׁה, וְאִתָּא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי הִיא בְּחִינַת מִשָּׁה), וְיִדְרֵשׁ מֶה שֶׁדֶרֶשׁ כְּבָר מִשָּׁה, הֵינּוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, סֵפֶר הַזֵּהָר, אִזּוֹ וְהֵנָּה שֶׁרַף, הֵינּוּ שִׁיתְבַּטְּלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וּמִמֵּילָא יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה שֶׁיִּבְנֶה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אֲמֵן סְלָה וְעַד.

בְּסֵפֶר אִמְרֵי קוּדֵשׁ (פֶּרֶק ט"ו), שֶׁחֲבֵר בַּעַל פְּרוּשׁ הַמְּשַׁנְיּוֹת מִהַר"ח (שֶׁהִיא מֵרֹאֵי פְּנֵי אֲדוֹנָנוּ הַגֵּר"א ז"ל), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וְהַלְמוּד בְּיוֹם יְהִיָּה וְכוּ' וְסִפְרֵי מוֹסֵר, חִיּוּבָם גְּדוֹל מְמֹשׁ, כְּמוֹ לְהַתְפַּלֵּל אוֹ לְהִנִּיחַ תְּפִלִּין וְכוּ', וְזֵהָר – טוֹב מְאֹד לְלִמּוּד, פְּשִׁיטָא לְמִי שֶׁמְבִין עִמְקוּתוֹ מְעַט, אֶלָּא אֶפִּילוּ לְלַמֵּד לְפִי פְּשׁוּטוֹ גַּם יֵשׁ בּוֹ מוֹסֵר גְּדוֹל, וּלְשׁוֹנוֹ מְסַגֵּל", עַד כָּאן.

וּבְצֹאֵת רַבְּנוּ הַגָּאוֹן רַבִּי יַעֲקֹב מְלִיסָא (אוֹת ג'), "גַּם בְּכָל שַׁבַּת תִּקְבְּעוּ לְלַמֵּד שְׁעוֹר בְּזֵהָר הַקְּדוֹשׁ", עַד כָּאן.

וְהַגָּאוֹן רַבִּי אֲבֵרָהָם עֲנִתְבֵּי זַ"ל בְּסֵפֶרוֹ "אֵהָל יִשְׂרָאֵל" (שֶׁעַר הַתְּשׁוּבָה, פֶּרֶק א'), כָּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: מְצָאנוּ רְאִינוּ מִשֵּׁם הָאֲרִיז"ל שֶׁלִּמּוּד בְּסֵפֶר הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים הֵם יוֹעִילוּ לְנִשְׁמָה לְהַזְדַּכֵּךְ מְאֹד, אִף עַל פִּי שְׂאִינוּ מְבִין הָאֲדָם עוֹמֵק כְּוַנְתּוֹ, דְּאֶפִּילוּ לְפִי פְּשׁוּטוֹת דְּבָרָיו הֵם דְּבָרֵי מוֹסֵר הַשֶּׁכַּל וְכָל דְּבָרָיו כְּגַחְלֵי אֵשׁ וְנִכְנָסִים בְּלֵב הַלּוֹמֵד וְהַשׁוֹמֵעַ, וּבִפְרֵט אִם יִתְעוֹרֵר בְּבִכְיָה וְשִׁבְרוֹן לֵבָב כְּשֶׁלּוֹמֵד בְּסֵפֶר הַזֵּהָר, אִין סִפֵּק שְׁנַמְחֵלִים עוֹנוֹתָיו, וְיִבְרָחוּ הַמְּזִיקִים וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא מִמֶּנּוּ הַרְחֵק כְּמִטְחוּי קִשְׁתָּה, וּמִכָּל שְׂכָן אִם יִלְמְדוּ לְמוֹד זֶה בְּלִילָה מִחֲצוֹת לַיְלָה וְאִילָה, שִׁיּוֹעִיל מְאֹד לְזַכֵּךְ נִשְׁמַתּוֹ, אַחַר שְׁבוּכָה עַל גְּלוּת הַשְּׂכִינָה וְהַחֲרָבָן וְהַגְּלוּת, וְאַחַר כֵּן יֵשׁב וְיִלְמַד עַד שֶׁיַּעֲלֶה עִמּוּד הַשַּׁחַר, וְיַחֲבֵר לַיְלָה וַיּוֹם, וְעֲלִיו נֶאֱמַר "יּוֹמָם יִצְוֶה הַשֵּׁם חֲסֵדוֹ", שְׁחוּט שֶׁל חֲסֵד מְשׁוּף עֲלָיו כָּל הַיּוֹם מִשׁוּם ד' בְּלִילָה שִׁירָה עִמִּי". וְגַם בְּשַׁבָּתוֹת לֹא יִלְמַד אֶלָּא בְּסֵפֶר הַזֵּהָר, שֶׁהַשַּׁבַּת קֹדֶשׁ וְסֵפֶר

הזהר קדש, ואם לאל ידו בחכמת הקבלה ולמדו ביום השבת, ויהיה לו סיוע גדול בלמודו.

וּכְתַב בְּשִׁבְחֵי הָאֲרִיז"ל עַל אֶחָד רִשְׁעֵי שְׁבָא לְפָנָיו וְרָצָה תִקְוֶן לְעֹנוּתָיו מִמֶּנּוּ, וּמְכַלֵּל הַתְּקוּנִים שְׁמֹסֵר בְּיָדוֹ שֶׁיִּלְמַד בְּכָל יוֹם כַּמָּה דָפִים מִסֵּפֶר הַזֶּה, וְסִגְלַת לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּה יוֹעִיל לְאָדָם לְהַכְנִיֵס יִרְאַת הַשֵּׁם בְּלִבּוֹ.

וְעַד כַּמָּה הִזָּה חֲבִיב לְמוֹד תּוֹרַת הַסּוּד עַל תְּלִמִּידי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וּמִמְשִׁיכֵי, יֵשׁ לְלַמֵּד מִמָּה שֶׁהֵרֵב הַקְּדוֹשׁ מוֹרְנוּ הֵרֵב רַבִּי יִצְחָק אִיִּזִיק מִזִּידִיטְשׁוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, הַעִיד בְּעֶצְמוֹ וְאָמַר, שֶׁלְּמַד וְשָׁנָה הַפְּרִי עֵץ חַיִּים מֵאֵה פְּעָמִים וְאֶחָד.

וּבִסְפֵר "אֲבִיר הָרוּעִים" (חֵלֶק א' עֲמוּד פ"ג אוֹת קס"ח), מִסֵּפֶר שֶׁפִּעַם אַחַת בְּשָׁעָה שֶׁהִתְבּוֹדַד עֲצָמוֹ רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְנוֹרָא אֲדָמוֹ"ר מִסּוֹכְטְשׁוֹב זַצ"ל לְלַמֵּד הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ וְכוּ', וְהֵנָּה מִשָּׁךְ אֶת כּוֹבַע הַשְּׁטֵרֵימֵל שֶׁעַל רֵאשׁוֹ לְמַטָּה עַד גְּבוּת עֵינָיו בְּאִפְן שֶׁכָּל הַמִּצַּח שְׁלוֹ הִזָּה מְכֻסָּה, וְאַחַר כֵּן הִתְחִיל לְלַמֵּד בְּהִתְלַהֲבוֹת עֲצוּמָה וּבְאִימָה וִירָאָה שְׁאִין לְשַׁעַר וּבְנִהִימָה בְּקוֹל דְּמָמָה דְּקָה מְאֹד, וְרַק לְפָרְקִים הִתְפָּרַץ מִלִּבּוֹ הַטְּהוֹר נְהִימָה גְּדוֹלָה עַל אֵיזָה רְגָעִים, וְלֹא רָמוּ עֵינָיו הַטְּהוֹרִים וְלֹא הִגְבִּיֵה אֶת גְּבוּת עֵינָיו לְהַבִּיט חוּצָה מִן סֵפֶר הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ בְּכָל מִשָּׁךְ לְמוֹדוֹ וְכוּ', וּכְשֶׁהִבִּיט אַחַר כֵּן עַל הַמּוֹרָה שְׁעוֹת רָאָה שֶׁלְּמַד רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ כֵּן יוֹתֵר מֵאַרְבַּע שְׁעוֹת שְׁלֵמוֹת, וְהַכֵּל הִזָּה בְּהִתְעוֹרְרוֹת וְחַד קֵטִירָא מִתְחַלָּה עַד סוּף בְּלִי הַפְּסֵק רָגַע אַחַת וּבְלִי הִבֵּט חוּצָה מִסֵּפֶר הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ בְּכָל זְמַן רַב הַהוּא, עַד כְּאֵן.

וּבַמִּשְׁנָה בְּרוּרָה (סִימָן א סְעִיף קָטָן יב), כְּתַב בְּשֵׁם בְּרַכִּי יוֹסֵף וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וְצָרִיךְ הָאָדָם לְקַבֵּעַ לוֹ עֵת לְלַמֵּד סֵפֶרִי מוֹסֵר בְּכָל יוֹם וְיוֹם אִם מְעַט וְאִם הִרְבֵּה כִּי הַגְּדוֹל מַחְבְּרוּ יִצְרוּ גְּדוֹל הַיָּמֵנוּ, וְתִבְלִין הַיִּצָר הָרַע הוּא תוֹכַחַת מֵאֲמָרֵי חַז"ל". וּבְשַׁעַר הַצִּיּוֹן (אוֹת כ"ו), כְּתַב בְּשֵׁם הַחַיִּי אָדָם שֶׁהוּא יוֹתֵר חַיּוֹב מִלְמוּד מִשְׁנִיּוֹת, עַד כְּאֵן.

ובספר "מאיר עיני ישראל" (כ"ג עמוד תקנ"ו), מובא שמקורבו של רבי שלמה בלון זצ"ל (תלמיד החפץ חיים) כותב, שרבי שלמה ספר לו על רבו מרן החפץ חיים זי"ע, שכל שבת קודש למד את הזהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדורש.

ובמכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג' בדפוס החדש), שספר בנו הרב אריה ליב על אביו מרן החפץ חיים, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים (וכעין מאמרם "דבר גדול מעשי מרכבה"), ומרגלא בפומיה תמיד כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ואי אפשר לבא עד חקר אלוה בנהגתו עם הבריאה, אמנם דאג כי לא יספיק לו הזמן להתעמק בה, בשביל למודיו הנגלים שהם צרך רבים, ועין בספרי הקבלה רק לפעמים, ועל פי רוב בלילה בשעה מאחרת, כה זוכר אנכי מימי נעורי, ספרי קבלה היה לו רק מהמחברים הקדמונים, כמו ספר יצירה, וספרא דצניעותא עם באורי הגר"א, כן ספר התמונה, וספרי הזהר, כן ספר הפרדס משה לקורדובירו, וספרי עץ חיים ופרי עץ חיים, כן ספר עבודת הקדש להגבאי, וספרי הרבי יוסף גיקטליא הלא הם שערי אורה וגינת אגוז וספר שפע טל, זולתם לא (ועוד עין שם עמוד קע"ב אות צא, ראה אור הזהר דף 82).

ובספר מעשה איש (חלק ג' עמוד צ"ח), מובא שמרן החזון איש זצ"ל אמר להגאון רבי שמריהו גריינימן זצ"ל: שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר ופעם אמרו ללמד זהר, ואף הוא עצמו למד ספר הזהר עם הגאון רבי שמריהו זצ"ל, עד כאן.

ועוד שם: (חלק ד' עמוד צג), מובא שהגאון רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א שאל פעם את מרן החזון איש זצ"ל אודות למוד הזהר הקדוש למי שלא הגיע לחכמה זו, והשיב מרן ז"ל, למען הלמוד אסור, אבל למען יראת אלקים מתר ומצוה גדולה היא, כי אין לך מאמרי חז"ל שמלהיבים כל כך כמו מאמרי הזהר הקדוש.

ועוד שם: (בשולי העמוד), מובא שהרב רבי שמואל עקיבא שלזינגר שליט"א (אב"ד שטרסבורג) מספר: בהיותי עדין בחור צעיר לאחר בר מצוה נתליתי פעם להגאון רבי שמואל וואזנר שליט"א, ואז זכרונִי שהיה מנח על השלחן ספר "הזהר" (שהיה ללא פריכה), ואמר הגאון רבי שמואל וואזנר: נראה שלומדים הרבה בספר זה. והחזון איש חנף (ראה אור הזהר דף 86).

ובספר לב אליהו חלק א' (במעשים והנהגות עמוד ע"ה), מובא שהגאון רבי אליהו לאפיאן צויק"ל בכל יום אחר הצהריים היה לומד זהר הקדוש בנעימות קולו והתלהבות גדולה.

ובספר "המשגיח דקמניץ" (פרק ו' עמוד פ"ח), מובא שהגאון רבי משה אהרן שטרן זצ"ל בהיותו תלמיד בישיבת קמניץ היתה לו קביעות בכל לילה לפני השינה בספר זהר הקדוש עין שם.

והרב הגאון רבי חיים קמיל זצ"ל ראש ישיבת אופקים, נהג אחר סעודת ליל שבת ללמד דברי הזהר הקדוש ומדרש תנחומא על פרשת השבוע.

ועוד ישיג תועלת מרבה מלמוד הזהר אפילו בדרך בקיאות, כמו שכתב מורנו הרב רבי חיים ויטאל זצ"ל בשער רוח הקדש (דף יא:), וזה לשונו: "וכן אמר מורי ז"ל (דהינו האר"י הקדוש) להרב רבי אברהם הלוי עצה טובה לענן השגה שילמד בזהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום, ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים", עד כאן לשונו.

ובספר עבודת הקדש להגאון חיד"א ז"ל (מורה באצבע אות מ"ד), למוד ספר הזהר מרום על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיעטעה בקריאתו והוא תקון גדול לנשמתו וכו'. (ראה אור הזהר דף 76, 82).

וכתב הגאון רבי חיים פאלאג'י זצ"ל בספרו "לוח ארז" (פרק ו'), וזה לשונו: הגם דבכל התורה שלומד האדם הנה שָׁכרו אתו, מכל מקום בלומד בדברי קבלה זהר הקדוש חדש וישן ותקוניים

וּכְתַבִּי גוּרֵי רַבְנֵנוּ הָאֶרֶ"י זִיע"א וְכַדוּמָה לָהֶם, נִשְׁגָּב הַלְמוּד מְאֹד, כִּי אֶפִּילוּ אֵינּוּ מִבֵּין מַה שְּׁלוּמֵד, שְׁכָרוּ מְרַבָּה, וּמִסְגָּל לְהַבְרִיחַ מִמֶּנּוּ הַיְסוּרִין.

וּבִסְפָר: "זְכִירָה לְחַיִּים" (בְּהַקְדָּמָה), כְּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְאֵת זֶה כְּתַב הָרַב ז' "לְבַגְלִיּוֹן הַזֹּהֵר הַקְדוּשׁ סֵדֵר חַיֵּי שְׂרָה (קל:), דְּמִי שֶׁיִּשְׁיַג בְּלִמּוּד סֵפֶר הַזֹּהֵר וּפְרוּשׁוֹ בְּדִיּוֹק וּבְעֵיוֹן מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הֵבֵא, עַד כָּאֵן דְּבַרְיֵוּ.

נְקוּט מִיָּהָא פְּלַגָּא דְּבַלְמוּד מַה שְׁיֻכַּל לְהַבִּין אֶפִּילוּ שֶׁהוּא לְפִי הַפֶּשֶׁט בְּלִתֵּי דִיּוֹק וְעֵיוֹן כְּמִנֵּי וְכוּ' דְּאֵין לָנוּ עֵסֶק בְּנִסְתָּרוֹת כְּבֵן זֹמָא מִבְּחוּץ אֶהְיֵי לִיָּה מִיָּהָא דְּמִסְתַּמָּא לֹא יִרְאֶה פְּנֵי גִיְהֵנָם. וְעֵין סֵדֵר וַיְחִי (רכה.) מַה שְּׁכַתְּבַ שָׁם. וְרֵאָה עוֹד מַה שֶׁהֵבִיא בְּסֵפֶר הַלּוּלָא רַבָּא (ג'ו:), דְּכָל הָעוֹסֵק בְּסֵפֶר הַזֹּהֵר יֵהָא נִשְׁמָר מִכָּל דְּבַר רַע, דְּרָאֲשֵׁי תַבּוֹת ר' גְּלִי ח' סִידִיו "שְׁמוֹר גִּימְטְרִיָּה זֹה"ר.

עוֹד כְּתַב (בְּדָף נה:) דֶּהֲלוּמֵד בְּסֵפֶר הַזֹּהֵר מְכַנְיַע אֶת יִצְרוֹ הָרַע וְקוֹנָה שְׁלֵמוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא יַעֲיֵן שָׁם. וְעַל הַכֹּל דְּלִמּוּד הַזֹּהֵר מְקַרְבַּ הַגְּאוּלָּה, וְהַקְּלָפוֹת כָּרַת יִכְרַתוֹן כְּמוֹ שְׁכַתְּבַ שָׁם פְּעַמִּים רַבּוֹת.

וּבְקוֹנְטְרַס חַיִּים וּמִזוֹן (חֶלֶק ב' אוֹת מ"ד), הֵבֵאתִי מִסְפָּר קַרְבָּן מִנְחָה "גַּם כִּי יִתְנּוּ בְּגוֹיִם" גִּימְטְרִיָּה סִפְ"ר הַזֹּהֵר"ר, כִּי עַל יְדֵי זֶה עֲתָה אֶקְבָּצֶם עֵין שָׁם. וְהָא שְׁמִיעַ לִי דְּבְסֵפֶר הַזֹּהֵר יִרְגִּיל יוֹתֵר מִהַתְּקוּנִים בְּיוֹם, וּבַתְּקוּנִים יִרְגִּיל בְּלִילָה יוֹתֵר מִבְּיוֹם, לְפִי מַה שְּׁכַתְּבוּב "מְאוּר הַגְּדוֹל" הוּא סֵפֶר הַזֹּהֵר, וְ"הַמְּאוּר הַקֶּטָן" הוּא סֵפֶר הַתְּקוּנִים, כְּמוֹ שְׁכַתְּבוּב שָׁם בְּסֵפֶר הַלּוּלָא רַבָּא (דָף נ.).

וּכְתַב עוֹד שָׁם (חֶלֶק א' דָף י"ד עֲמוּד ד'), עַל מַאי דְּאָמַר רַשְׁבִּי" עֲלוּ הַשְּׁלוֹם "אֲנָא שְׁכִיחַ בְּעֵלְמָא, דְּהָא בְּחַיֵּי לָא יִתִּיב עֲלֵמָא בְּצַעְרָא" (זֶהֵר בְּרֵאשִׁית דָף רכח.), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: מִזָּה תִּבְיֵן דֶּהֲלוּמֵד בְּזֶהֵר יִשָּׁן וְחֹדֵשׁ וְתִקּוּנֵי הַזֹּהֵר בְּקַבְּיעוֹת וּרְגִילוֹת מִבְּטָח לוֹ דִּגְוֵן עֲלוּ דְּגְדוּלִים צְדִיקִים בְּמִיתָתָן... וְעֵין סֵדֵר יִתְרוֹ (דָף ס"ח.) מַה שְּׁכַתְּבַ

הרמ"ז (רבי משה זכות) דאם אינו לומד בזהר הקדוש יכסיפו לו בעולם הבא, יעין שם, ועוד יתרה על זאת דברי מורנו רבי חיים וויטאל זי"ע, וזה לשונו: אמר עוד (ירמיה ד כד): "וכל הגבעות התקלקלו", כי הגבעות הם התלמידי חכמים הבחורים הנקראים גבעות אצל בחינות ההרים הנזכר, הנה הגבעות אלו נתקלקלו לגמרי, כי בראות התלמידים הקטנים את הגדולים ההרים הרמים רודפים יומם ולילה אחרי הפשטים ואינם עסוקים בחכמה הזאת ואינם יודעים כי מיראתם לפגס בהם נמנעים מלהתעסק בה כנזכר, ועל כן גבעות אלו נתקלקלו ולבם שרש פורה ראש ולענה ועלתה בהם חלודת טיט ורפש לכפר בחכמת האמת, ואומרים שאין בתורה אלא פשטיה ולבושיה בלבד על דרך הנזכר לעיל בפרשת בהעלתך, ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא כנזכר שם בזהר. וכבר נתבאר למעלה הסבה כי תורת עולם הבא איננה כפשטה רק עד שם עוסקים ברזי התורה וסודותיה, וזה שלא בחר בה ולא טרח בעולם הזה מערב שבת לא יאכל בשבת, ועליהם נאמר "הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו" וגו'. (אור הזהר דף 493).

חזינו השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסייע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבות חילים לקודשא בריך הוא ואורייתא לאוקמא שכינתא מעפרא.

ועוד למדנו מורנו הרמח"ל אגרת ט"ו (רמח"ל לרב"ך) וזה לשונו: ואודיעך בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבת עד השם אלהיך" וכו' (דברים ד, ל), דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגזר חס ושלום גזרות על ישראל, נמשך לפי עליתה להתאחז ולינק במדרגות, כי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות זו"ן, ואז נדחקים ישראל דוחק אחר דוחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא חושבת

להתדבק שם גם כן, בסוד, "אימא דינין מתערין מינה" (זהר חלק ג' סה.), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובורחין בסוד התשובה, ולכן היה צריך המלך שגזרותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאימא ושם נשבר כחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר גאון" (משלי טז, יח), ועל כן גם בריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזרה, וכיון שבבריחה זאת נעשה ספר הזהר, הנה כבר עננו התבה קצם ועומד לכל מי שיזדמן אליו, דהינו: הנדבק בספר הזהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח, כמזכר ברעיא מהימנא פרשת נשא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה. והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להמצא אלא בזמנה, פרוש: שיברחו ישראל בסוד הזהר הזה, כי פעלתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא - בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח. (אגרות רמח"ל אגרת ט"ו, רמח"ל לרב"ך).

והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזהר מצוי לכל אדם בכל קצוות תבל, וכפי הנראה שזו פונת הדברים, שפעלת ספר הזהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאחרת יחסית לתקופת רשב"י) צריכה להמצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדורו של משיח, כלומר בדורנו אנו, וכקריאת כל גדולי הדור את הצבור ללמוד בספר הזהר דוקא בתקופה זו. ואמרו רבותינו, שנכון שאדם יקציב לעצמו אפילו קריאה של דבר מועט בספר הזהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לדבק בספר הזהר. ומלבד כחו של ספר הזהר לבטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר הזהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגולה לכל הישועות וההצלחות. (אגרות רמח"ל אגרת ט"ו, רמח"ל לרב"ך).

וְדָרְשׁוּ דוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת ... וְגַם מִי שְׁאִינוּ מִבֵּין, נִרְמָז לוֹ, דָּאֵף עַל גַּב שְׂאֵדָם הוּא כְּבִהְמָה וְאִינוּ יוֹדְעִי לְקִרוֹת, עִם כָּל זֶה מִשְׁמִיא יִכְפְּלוּ לוֹ שְׁכָרוֹ. וַיֵּשׁ רְמָז בְּפִסּוּק (תְּהִלִּים לו ז) 'אָדָם וּבִהְמָה תוֹשִׁיעַ הוֹי"ה',

דתבות 'תושיע הונ'ה' עם התבות ושתי כוללים של תבות יעלו כמספר תבות 'זה"ר תקוני"ם' בדקדוק צ"ח. (הקדמת המוציאים לאור ספר התקונים דפוס ליוורנו)

ואמרו חז"ל במשנה מסכת סנהדרין (פרק י' משנה א') כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. "חל"ק" ראשי תבות "חזוק למוד קבלה", ללמדנו שלכל ישראל יש חלק בזהר הקדוש, ועוד, שעל ידי למוד הקבלה – ספר הזהר הקדוש יזכו לעולם הבא, [ראה לעיל] ועוד "חלק" גימטריה "צמח" דעל ידי זה נזכה ל"את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", וקרנו תרום "בישועתך" – בישועתך – גימטריה [עם האותיות] "תש"ע גאולה". ולפי זה מובן מה שכתב מורנו רבי חיים ויטאל זי"ע, דכל חלקו בעולם הבא תלוי בלמוד זה, ועוד כתב הרמ"ז (רבי משה זכות) דאם אינו לומד בזהר הקדוש יכסיפו לו בעולם הבא, יעין שם,

נשאר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבות חילים לקידשא בריך היא ואורייתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תשלים כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם ה' שלם והכסא שלם ותכון מלכותו לעד בביאת מלכנו ומשיחנו במהרה בימינו אמן. וכדאי הוא רשב"י, התנא האלקי זכותו יגן עלינו אמן, לפטר את כל העולם כלו מן הדין ולקרב את הגאולה, ועינינו תחזינה בהגלות נגלות אור השם ומלאה הארץ דעה את השם בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

שלום יהודה גראס - אבדק"ק עטרת ישעיה האלמין בית

שמ"ש.

- מכתב ח -

ביודעי ומכירי קאמינא שתהלות לאל יתברך לפני למעלה משנה יסד הרב הצדיק רבי דב קוק שליט"א בישיבתו מאורות

רְפָאֵל סֵדֶר הַלְמוּד שֶׁל הַרְמָח"ל שָׁבוּ לומְדִים בְּרָצִיפוֹת כָּל שְׁעוֹת הַיּוֹם מִזְמַן נֶחַח הַחֶמְהָ עַד הַלֵּילָה זֶה־ר הַקְדוֹשׁ מְחַלֵּק עַל יְדֵי אַבְרָכִים, הַרְבֵּ שְׁלִיט"א אָמַר שֶׁזֶה מוֹנֵעַ מִכָּל מִינֵי גְזֵרוֹת וְאַסוֹנוֹת כִּידוּעַ.

הֵייתִי מְצִיעַ לְכָל יוֹשִׁיבָה וְיוֹשִׁיבָה שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת הַסֵּדֶר שֶׁל רַבְנֵי הַרְמָח"ל זַצ"ל שֶׁכִּידוּעַ הֵיָה נְשֻׁמַּת מְשִׁיחַ צְדָקְנוֹ, וְיַדַּע אֶת הַסוּד אִיךָ לְקָרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה, שְׁנַת הַגְּאוּלָּה, אֲזַי אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁאֵם עוֹד 26 יוֹשִׁבוֹת יַעֲשׂוּ אוֹתוֹ הַסֵּדֶר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַם עָלֵינוּ וְיִשְׁלַח לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוֹ.

דוּד ע. – טְבֵרְיָה

נ.ב. לְכֹן הָיוֹת וְאַנְחֵנוּ בְּשַׁנַּת תַּש"ע שֶׁזֶה לְפִי הַזֶּה־ר הַקְדוֹשׁ פְּרִשְׁת בִּלְק (דף ס"ט.) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: (עִם בְּאוֹר): **וְעַל הַהוּא זְמַנָּא כְּתוּב** [וְעַל אוֹתוֹ הַזְמַן כְּתוּב יַעֲנֶה הַשֵּׁם בְּיוֹם צְרָה], **דְּאִינוּ תַשַּׁע פְּסוּקִים כִּירְחִין דִּיולְדָה** [שְׁבַמְזִמּוֹר זֶה יֵשׁ תַשַּׁע פְּסוּקִים כַּמְסַפֵּר תַשַּׁעַה יִרְחִי לִידָה] **וְשִׁבְעִים תִּיבִין** [וְיֵשׁ בּוֹ שִׁבְעִים תִּבּוֹת, לְהוֹרוֹת] **דְּהָא לְשִׁבְעִין שְׁנִין בְּאֶלְף שְׁתִּיתָאָה** (הַשְּׁנָה תַש"ע 770 לְאֶלְף הַשִּׁישִׁי שֶׁזֶהוּ סוּד 70 בְּעֶשְׂרוֹת ו 70 בְּמֵאוֹת) [כִּי לְשִׁבְעִים שְׁנָה בְּאֶלְף הַשִּׁישִׁי] **יולִיד וְיִשְׁלַט עַל כָּל עַלְמָא** [יולִיד מְשִׁיחַ אֶת כָּל מְמַשְׁלָתוֹ וְיִשְׁלַט עַל כָּל הָעוֹלָם], **וּבְגִין כֶּךָ בְּאִינוּ תַשַּׁעַה יִרְחִין** [וּלְכֶךָ בְּאֵלוֹ הַתַּשַּׁע יִרְחִים], **יִתְחַזּוּן בְּכָל לַיְלָה מִפְּלָגוֹ וְאֵילָף וְכוּ'** [יִתְרָאוּ בְּכָל לַיְלָה מִחֲצוֹת וְכוּ'].

– מַכְתָּב ט –

יוֹם ב' לְסֵדֶר כִּי תְבוֹא תַש"ס ט, לְכַבּוֹד מְפַעַל הַזֶּה־ר הָעוֹלָמִי.

בְּשִׁמְחָה גְּדוּלָה קִבְּלָתִי אֶמְשֶׁ אֶת הַסֵּפֶר הַקְדוֹשׁ סֵפֶר הַזֶּה־ר, אֲשֶׁר כָּבֵר תְּקוּפָה אֶרְכֶּה שְׁבַרְצוֹנִי לְהַגוֹת בְּסֵפֶר הַקְדוֹשׁ "הַזֶּה־ר" אֶךָ מִפְּאֵת עֲכוּבִים שׁוֹנִים לֹא יֵצֵא הַדְּבָר אֶל הַפְּעַל.

ועתה בעזרת השם יתברך על ידי ספר הזהר שקבלתי ממכם
אוכל ללמוד בספר הזהר, ומעלה גדולה יש בזה שזה מהדורת פיס,
וכו'...

חשיבות למוד וקריאת ספר הזהר דועה ואין צריך לי ולדכותי
רק לא אכלא שפתי מלהודות, ולברך בברכת הדיוט שתזכו להפיץ
תורה וקדושה בישראל, ויזכה ליעוד כל הנביאים וכו'... וכדאיתא
בזהר הקדוש בספרא "יפקון מן גלותא" כל אחד בגלותו הפרטית
והכללית.

בברכת הצלחה מרבה: י.י. הקר

– מכתב י –

למפעל החשוב ה"זהר העולמי".

תזכו למצוות ותודה רבה על שהענקתם לי את הסט של הזהר
עם כל הפרכים במהדורת פיס שאני יכול ללמוד גם בדרך.
בזכותכם אלמד בלי נדר כל יום 15 דקות ויותר כל יום. –
הסט מפאר ומרשים.

יהי רצון שאכן יקרב את הגאולה בזכות פעלכם ולמוד הזהר
והפצתו בקרב עם ישראל.

בירנבאום דב - 02-5800926

– מכתב יא –

לכבוד מפעל הזהר העולמי שעל ידי "חברת מזכי הרבים"
באמת תודה גדולה ומכפלת שזכיתם אותי, בקבלת סט שלם
של ספרי הזהר סט חלקים, וכן ספר תקוני הזהר מנקד, וכן ספר
אמירת הזהר כהלכתה.

אהרן ליברטי - 0577316960

- מכתב יב -

לְכָבוֹד רֵאשִׁי מְנַהֲלִי וְתוֹרְמִי הַמְּפַעֵל הָעוֹלָמִי לְהַפְצַת הַזֶּהר
הַקְדוֹשׁ כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּשֵׁמוֹ הַטּוֹב יִבְרַךְ מִפִּי עַלְיוֹן.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה.

בְּרַגְשִׁי גִיל וְשִׂמְחָה קִבַּלְתִּי אֶת סֵט הַזֶּהר שֶׁבְּנִדְיבוֹת לְבָכֶם
נִתְּתֶם לִי אֶת זֶה חֲנֻם אֵין כָּסֶף לְמַעַן הַפְצַת הַלְמוּד בְּסֵפֶר הַקְדוֹשׁ
הַלְזוּ וּלְמַעַן לְהַרְבוֹת הָעֶסוּק בְּלְמוּד הַסֵּפֶר הַזֶּה וּלְמַעַלָּה בְּקִדְשׁ מֵה
שֶׁשְׁלַחְתֶּם לִי אֶת זֶה דִּיקָא בְּחֻדְשׁ זֶה אֱלוּל, חֻדְשׁ הַרְחֻמִּים
וְהַסְּלִיחוֹת, אֲשֶׁר מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים לְעֶסֶק בְּלְמוּד הַתְּקוּנִים
שֶׁבַּזֶּהר הַקְדוֹשׁ. וְיִדְוַע מִסְּפָרִים הַקְדוֹשִׁים עֲנִינִים גְּדוֹלִים וְנִשְׁגָּבִים
עַל עֲנָן זֶה, וּבְיָדָאֵי יִהְיֶה זֶה לְזִכּוֹתְכֶם וּלְזִכּוֹת הַתוֹרְמִים הַחֲשׁוּבִים.

יְהֵא רַעְוֵא מִן קִדָּם אַבוּהוֹן דִּי בְּשִׂמְיָא, שֶׁבְּזִכּוֹת רִשְׁבִּי זִיע"א
בְּעַל הַזֶּהר תִּזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ בְּפַעֲלוֹתֵיכֶם הָעֲנֻפּוֹת, וְזִכּוֹת לְמוּדֵי וְזִכּוֹת
כָּל הַלּוּמְדִים שֶׁנִּתְּרָבוּ עַל יְדֵיכֶם בְּסֵפֶר הַזֶּהר יַעֲמְדוּ לְכֶם וּלְתוֹרְמִים
הַחֲשׁוּבִים לְהַתְּבַרֵךְ בְּכָל מִיּוֹלֵי דְמִיטָב בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

אֲסֵאף הַצְּלַחָה, כַּעֲתִירַת: מְרֻדְכִי ז. קֵלִיין - בֵּית שְׁמֵשׁ.

- מכתב יג -

יוֹם שְׁלִישִׁי י"ט אֱלוּל תשס"ט

לְכָבוֹד מְפַעֵל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי! הַשְּׁלוֹם וְהַבְּרָכָה!

א. אֲנִי רוֹצֵה לְהוֹדוֹת לְכֶם מִקְרָב לֵב עַל הַחֲסֵד הַגְּדוֹל שֶׁעֲשִׂיתֶם
עִמִּי, שֶׁקִּבַּלְתִּי מִכֶּם סֵט שְׁלָם שֶׁל הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ בְּפּוֹרְמַט פִּיס בְּחֲנָם.
אֲשֶׁרִיכֶם שֶׁזִּכְּפִיתֶם עוֹד יְהוּדֵי לְלַמֵּד בַּזֶּהר הַקְדוֹשׁ לְקְרוֹב הַגְּאֻלָּה
בב"א. זְכוֹת הַמַּצּוֹה תַעֲמַד לְכֶם וְלֹא וּלְכָלֵל יִשְׁפֹּט, לְהַכְתֵּב וּלְהַחֲתֵם
בְּסֵפֶרְם שֶׁל צְדִיקִים גְּמוּרִים וּלְשִׁנָּה טוֹבָה וּמְבֻרָכַת וּלְכָל מִיּוֹלֵי
דְמִיטָב מִתּוֹךְ בְּרִיאוֹת אֵיתְנָה וְכָל טוֹב סָלָה אָמֵן.

ב. הייתי שמח להשתתף במפעל שלכם בהפצת הזָהָר, ואם תוכלו לשלח לי כמה סטים שאוכל לחלקם לאנשים הגרים סביבי ובשכונות הקרובות, כדי שיהא גם לכם קל יותר לחלק את הזָהָר.

בברכה: יַעֲקֹב אַבְיָטן - רְחוֹב בֶּן עֲזַאי 27/3 – בֵּית שֶׁמֶשׁ -

יְפֵה נוֹף.

– מכתב יד –

בְּסִיעֵתָא דְשִׁמְיָא, ט"ז אָלוּל תשס"ט

לְכַבּוֹד מִפְעַל הַזָּהָר הָעוֹלָמִי! שְׁלוֹם רַב.

בְּרִצּוֹנִי לְהוֹדוֹת לָכֶם מֵעַמְקֵי לֵב עַל הַמַּתְנָה הַנּוֹפְלָאָה "סֵפֶר הַזָּהָר בְּמַהְדוֹרֵת כִּיס", תּוֹרָה מְפֹאֶרֶת בְּכָלִי מְפֹאֶר, וְכִבֵּר קִבְּלֵתִי עַל עֲצָמִי בְּלִי נֶדֶר לְלַמֵּד בּוֹ הַחֵל מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה תְּמִידִין כְּסִדְרוֹ, וּמִבְּטַחֲנִי שְׂיָבִיא תוֹעֵלֶת גְּדוֹלָה לִי אִישִׁית וּבִעֲקָר לְכָלִּל יִשְׂרָאֵל וְלְאוֹקְמֵי שְׁכִינְתָא מֵעַפְרָא.

כֹּה יִתֵּן הַשֵּׁם לָכֶם כַּח וְכֹה יוֹסִיף לְהַמְשִׁיךְ לְזִכּוֹת אֶת הַרְבֵּים בְּמִפְעֵלְכֶם הַנְּהַדָּר, וְלִזְרֹז בִּיאֵת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

בברכת התורה יחיאל פליסקין - רחוב דרוק 80 ירושלים

02-5870698

– מכתב טו –

אני אברהם דבורה מאשקלון רחוב יוספטל 3/25, רוצה לקבל עלונים בשביל לחלק אותם בבתי מדרש באשקלון - טל/פקס: 077-7800949.

וכן מתקיים שעור קבוע בזהר הקדוש פעם בשבוע ביום ראשון על ידי הרב יהודה בן דוד באשקלון, אפשר לפרסם את השעור הזה בעלונים. כתבת המקום: חובבי ציון 451 אהל רחל.

- מכתב טז -

בְּסִיעָתָא דְשְׂמִיָּא. א' דְרָאשׁ חֲדָשׁ מֵר-חֲשָׁנׁוֹן ל' תְּשָׁרִי תש"ע.
 לְכַבּוּד "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" שְׁעַל יְדֵי "חֶבְרַת מְזִפֵי הַרְבֵּים".
 הַנְדוֹן: תּוֹדָה מִקְרָב לֵב וּבִקְשָׁה קִטְנָה.
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה.

תְּהִלּוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן שֶׁשֶׁתֵּל בְּדוֹרְנוֹ צְדִיקִים כְּמוֹכֶם אֲשֶׁר מְזִכִּים
 (גַּם מִלְשׁוֹן זְכוּר) אֶת הַרְבֵּים וּמִקְרָבִים הַגְּאֵלָה. יְהִי רְצוֹן שֶׁהַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ יִתֵּן לָכֶם עֹז וְתַעֲצוּמוֹת לְהַאֲוִיר לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל מֵאוֹרֵה שֶׁל
 תּוֹרָה, וְחַפְצָ ה' בְּיַדְכֶם יִצְלַח!

שְׂמִי יוֹסֵף נְחוּם מַעֲפוּלָה. בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי הָאֲחֵרוֹן נִתְקַלְתִּי בְּחֶסֶדִי
 הַשֵּׁם בְּעֲלוֹן שְׁלָכֶם. בּוֹ בְּיוֹם נִרְשַׁמְתִּי לְמִסְלוֹל ד'. לְאַחַר יוֹמִים הַגִּיעַ
 לְבֵיתִי שְׁלִיחַ וּבִידוֹ סֵט מִפְּאָר שֶׁל סְפָרֵי הַזֶּהָר וְעֵלוֹנִים. בְּרוּךְ הַשֵּׁם
 הַתַּחֲלַתִּי לְלַמֵּד וְחִלְקַתִּי הָעֵלוֹנִים.

בְּקִרְטוֹן הִיָּתָה עֲטִיפַת נִילוֹן אַחַת לְכַרִּיכַת סֶפֶר - שְׂאֵלַתִּי
 וּבִקְשָׁתִּי: הָאֵם אֶפְשָׁר לְקַבֵּל/לְרַכֵּשׁ עוֹד עֲטִיפוֹת כְּאֵלוֹ לְשֶׁאֵר סְפָרֵי
 הַסֵּט לְמַעַן יִשְׁמְרוּ בְּשִׁלְמוֹתֶם לְאַרְךָ יָמִים?

מְצַרְפִּים עוֹד 3 טַפְסֵי הַרְשָׁמָה שֶׁל חֲבָרִים שְׁלִי.

חֲדָשׁ מִבְּרַךְ מְלֵא בְּגִשְׂמֵי בְּרָכָה, וְשִׁנְזָכָה לְגֵאֲלַת עוֹלָמִים בְּמַהֲרָה
 בְּיַמֵּינוֹ אָמֵן.

תּוֹדָה מִקְרָב לֵב

יוֹסֵף נְחוּם - רְחוּב יְרוּשָׁלַיִם 43/1, עֲפוּלָה - 050-8715177

- מכתב יז -

יוֹם הַשְּׂשִׁי א' אֵלוֹל תשס"ט, לְכַבּוּד "חֶבְרַת מְזִפֵי הַרְבֵּים" שְׁלוֹם
 וּבְרָכָה!

רצינו להודות לכם מקרב לב על הטובה שאתם עושים לעם ישראל ומזכים אותנו ללמוד את הזהר הקדוש, ובטח הוצאתם על זה כסף רב. משפרתכם תהיה שלמה מעם השם, תזכו למצוות רבות, וזכות המצוה הגדולה הזאת תעמד לכם וליוצאי חלציכם, אמן.

לפני כמה ימים קבלנו גם אנו את הסט המהדר של הזהר הקדוש, וכל כך שמחנו, כיון שיש לנו בבית זהר ישן בכתב רש"י, ורצוני להתחיל ללמד כל יום קצת, אבל היה קשה מאד כיון שזה קשה לקריאה. עד שברוך השם מצאנו את הדפים שלכם וזה היה לנו כעלים לתרופה. ומיד כשהתאפשר לנו מלאנו את הדפים ושלחנו לכם, ואכן מיד כשנודע לכם שהזמנו זהר, באותו לילה זכינו לקבל כבר את כל הסט לבית אחרי דקות ספורות ממש - שרות שאין בשום מקום, והפלא העצום שהכל בחנם אין כסף!!

בהתחלה כשקראנו את הדפים שלכם, ממש לא האמנו למראה עינינו שאתם מחלקים בחנם ללא מטרת רוח כלל, ואחר כך ממש התפעלנו מהנשמה הקדושה (או הנשמות הקדושות) שעומדת מאחורי דבר נשגב זה, ממש יחידי סגולה, לא אלמן ישראל.

(הוספנו לתרומות 200 ש"ח כדי שתמשיכו בהפצה הקדושה.)

תזכו למצוות ויישר כחכם ותהי משפרתכם שלמה מעם השם, ובזכותכם נזכה כבר לגאולה שאנו מצפים לה מאות שנים, אמן בן יהי רצון.

חזקו ואמצו! החפץ בעלום שם.

– מכתב יח –

ראש חדש אלול, לכבוד חברת מפעל הזהר העולמי.

ברצוני להודות לכם על פעלתכם הנכבדה והחשובה שזכיתם להכניס את הזהר הקדוש בתוך אחינו בני ישראל, שכלם יזכו ללמוד

את הזהר הקדוש מדי יום ביומו, ועל ידי זה נציל את עם ישראל
מכל הצרות ונוכל לקרב את ביאת המשיח במהרה בימינו אמן.

אין בפי מלים על יזמתכם הברוכה להביא את הזהר בקבץ
מהדר כל כך.

יישר כחכם, והמשיכו להרבות חיל לזכוי הרבים.

בברכת התורה, שמעון שרגל, רחוב נחל שורק, רמת בית

שמש

- מכתב יט -

**אבחון לקויי למידה, המרכז לאבחון לקיות למידה
בישראל**

בסיעתא דשמיא אלול תשס"ט, לכבוד כ"ק האדמו"ר
מהאלמין שליט"א.

רציתי להביע את הערכתי הרבה למפעל הגדול לחזוק אמירת
הזהר הקדוש שהרב לקח על עצמו, בנוסף על אמירת אמן ואי דבור
באמצע התפלה שהם מאבני היסוד של בית המדרש, ועוד עשרות
ספרים שהרב כתב בנושאים העומדים ברומו של עולם לחזוק
יסודות הדת בארץ הקדש ובחוץ לארץ...

אני אברך שעובד ולומד חצי יום בכלל בעלי בתים ברמת בית
שמש ומתפלל קבוע בבית המדרש בשבתות וימים טובים. כחלק
מעבודתי אני נמצא הרבה בדרכים במכונית, אוטובוס או מטוס,
וכעת שקבלתי את הספרים על הזהר אני מרגיש שאני מנצל יותר
את הלמוד בדרכים ומקים את "ובלכתך בדרך..." בצורה יותר
משלמת.

חשוב לזרז לכל מי שיכול לסייע ולתת מזמנו והונו לחזוק למוד
הזהר בארץ ובחוץ לארץ למען אחדות העם וביאת גואל צדק
במהרה בימינו אמן...

החותם בהערכה רבה: אהוד פריס, מאבחן דידקטי
מסמך, בית שמש

- מכתב כ -

כ"ד לחדש שבט תש"ע לפ"ק, כבוד הרבנים של "מפעל הזהר
העולמי" שליט"א.

אשריכם שזכיתם לפרסם הזהר הקדוש ובפרט מכתבי
הגאונים הצדיקים של העדה החרדית משנת תרפ"א.

אספר לכם מה שקרה בבית מדרשנו יום אחד לאחר תפלת
שחרית, כדלהלן:

יעקב: למה ממציאים דברים חדשים ללמד זהר הקדוש? הזהר
הקדוש מיעד רק לצדיקים!!!

שמעון: מי אומר לך שזה רק לצדיקים, הרי כל יהודי צריך
ללמד זהר הקדוש כמו שתקן האריז"ל ב"חק לישראל", שכל יהודי
פשוט ילמד כל יום זהר הקדוש?

יעקב: אז למה אני לא רואה איך הרבנים מפרסמים, שכל אחד
ילמד זהר הקדוש?

שמעון: כמה תשובות בדבר:

א. יש לך מכתבים מכל הגאונים הצדיקים מדור העבר של
העדה החרדית, שכלם צועקים בקול רעש גדול, שמחייב כל אחד
מישראל ללמד זהר הקדוש, ומבקשים לגמור אלף פעמים כדי
להציל את כלל ישראל, ולקרב הגאולה השלמה במהרה בימינו אמן.

ב. אם לא שמעת אין זו ראיה שלא אמרו, לך ותראה מה
שכתבו, חלקם מקבצים בספר "אור הזהר", וזה רק חסרון ידיעה.

ראיתי גם בעלון "אור הזהר" וב"גדולי ישראל וזהר", שישנם
כבר לערך 900 שעורים בכל ארץ ישראל שלומדים זהר הקדוש,
[ותתאר לך כמה יושבים בכל שעור, וכמה לומדים בלי שעור] ואתה

אומר שְהַרְבְּנִים לא עוֹשִׂים כָּלום, מי אִם כֵּן הֵם הַמְּגִידֵי שְׁעוּרִים? לא
הַרְבְּנִים הַגְּדוֹלִים?!...

לְמַהֲלַךְ הוֹכוּחַ הָאֶזְינוּ עוֹד אֲנָשִׁים, וּמַעַז זָצָא מִתּוֹק, הַקִּימוּ
שְׁעוֹר בְּזֹהר הַקְּדוֹשׁ בְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ.

בְּבִרְכַת צֶלַח רֹכֵב עַל דְּבַר אֶמֶת: נַחוּם שְׁלֵמָה גְרִין

וּאֶצְרַף לְמַכְתָּבֵי מַכְתָּב עֵתִיק שֶׁבָּא לְדִי:

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, עָרַב שֶׁבֶת קֶדֶשׁ תַּרְצ"ו לַפ"ק, קַהֲלַת יִשְׂרָאֵל קַאֲשׁוּי
יע"א

שְׁלוֹם וְכָל טוֹב לְכַבּוֹד הַגָּאוֹן הַמְּבָהֵק צְדִיק מִפְּנַקֶּשׁ"ת מו"ה
עֲקִיבָא נ"י שְׁרֵיבְעֵר הָאֵב"ד דְּקַהֲלַת יִשְׂרָאֵל פְּרַעֲשֶׁבוֹרְג יע"א

יִקְבַּל בְּרַכַת מְזֵל טוֹב לְנִשְׁוֹאֵי בְּנוֹ הַיָּקָר, וַיְהִי רְצוֹן שְׁיַעֲלֶה הַזּוּג
יָפָה בְּכָל עֲנִינִים וְדוֹר יִשְׂרָאֵל בְּכַרְךָ וְלֹא יִיבֹשׁ הַמַּעֲיָן עַד בִּיאַת הַגּוֹאֵל
בְּקִרּוֹב ... קַאֲרִלְסְבַּאד אֵינִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר מִמָּה שֶׁעֲשִׂיתִי עַד הֵנָּה
בְּיָמַי בָּא הַהֵנָּה אִישׁ אֶחָד מִבִּיסְטִירִיץ וְהִנֵּה צוֹעֵק מֵרָה עַל רַבְּנֵי
סְלֵאוּוֹאֲקֵי שֶׁהֵם רוֹאִים רַבּוֹת נְכֻשָׁלִים בְּמַאֲכָלוֹת אֶסּוּרוֹת וְאֵין
עוֹשִׂים מְאוּמָה, וְאִם אֵין לָהֶם כַּח לַפְּעַל אֶצֶל הַמְּמַשְׁלָה עַל כָּל פְּנִים
הִנֵּה לָהֶם לַעֲוֹרֵר וְלִשְׁלַח לְכָל רַב וְקַהֲלָה לְמַעַן יִצִּילוּ לַהֲפ' אוֹתָן שְׁאֵין
רוֹצִים לֶאֱכַל טְרַפּוֹת, וְאָמַר לִי שֶׁג' הַצּוֹיבֵּאק טְרַפָּה זֶה בְּמָה נִתְּתִי
לְקַלְאֵהוּ הַבֶּשֶׁר בְּלִי קַבְּלַת פְּרָס, וְאֵינִי יְדוֹעַ מְאִיזָה סְבָה פֶּסֶק
וְלַעֲשׂוֹת צוֹיבֵּאק כֶּשֶׁר. וְאִם הִיוּ מְעוֹרְרִים לְקַהֲלוֹת שְׁיַאֲסִפוּ חֲתִימוֹת
מִיחִידִים וְהִיוּ שׁוֹלְחִים בְּזֹאת גַּם בְּלִי אֲמָצְעוֹת הַקַּאֲנְצְלֵי הִיוּ
מִצְלִיחִים. וְהַנ"ל אָמַר לוֹ שֶׁהוּא יִשְׁתַּדֵּל שֶׁהַקְּגֵלִיעֵן מִמְּדִינוֹת אוֹ
אַחֲרוֹת יַעֲרִיכוּ בְּקֶשֶׁה בְּעִנְיָן זֶה לְרַעֲגִירוֹנְג שְׁלָנוּ וְהַלּוֹאֵי יִצְלִיחַ.

וְהַנְּנִי דוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וּש"ת מוֹקִירוֹ

הַקֶּטָן שְׁאוּל בְּרַאף מְנִיִּטְרָא יע"א

- מכתב כא -

בְּסִיעָתָא דְשְׁמַיָא. יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בְיָמִים וְהוּ'
 בָּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכֹל, שְׁנַת "770", שְׁנַת "בִּיאַת מְשִׁיחַ" (עִם הַכּוֹלֵל).
 לְכַבּוֹד הַרְבָּנִים הַחֲשׂוּבִים עוֹרְכֵי הָעֲלוֹן "אוֹר הַזֶּהר" שְׁיַחֲיוּ,
 שְׁלוֹמְכֶם וְסָגָא וְיִפְרַח בְּטוֹב וּבְנֵעִימִים.

בְּרַצוֹנֵי לְסַפֵּר לְכֶם עוֹבְדָא מְעַנִּינָת,

אֲשֶׁר סְבוּרָנוּ כִּי תִהְיֶה לְתוֹעֵלָת,

מִצְפִּיחִית בְּדַבֵּשׁ מִתְקַנָּת מִמַּשׁ מִטְעָמָת,

מַעֲשֵׂה מֵהִיְהוּדִים בְּתִימָן מִפְּאֲרָת.

לְאַחַרְוֹנָה יֵצֵא לָנוּ לְהַפְגִּישׁ עִם יְהוּדִים צְדִיקִים עוֹבְדֵי הַשֵּׁם
 בְּאֶמֶת וּבְתַמִּים מִתִּימָן, אֲשֶׁר עָלוּ לְאַרְץ הַקְּדוּשָׁה תוֹבֵב"א מִתִּימָן
 יצ"ו בְּחֻדָּשׁ אֵיזר שְׁנַת תְּשִׁי"ד.

וְסַפְּרוּ לָנוּ דְבָרִים נִפְלְאִים, מִזֶּהָב וּמִפָּז נַחְמָדִים,

מֵה יָפִים וּמִבְּהִיקִים, עַל כָּל שׁוֹמְעִם חֲבִיבִים,

עַל הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ סְפוּרִים, כְּאוֹר הַחֲמָה מִזֵּהִירִים,

אֶת קְדֻשַׁת הַזֶּהר מִפְּלִיאִים, בְּקִשׁוּטֵי כָּלָה מְקֻשָּׁטִים,

כְּמָה וְכְמָה שְׁעוֹת לְמוֹדִים, בְּשִׁבְתָּ קְדָשְׁנוּ לְוִמְדִים,

וּבַהֲכַנְסַת הַזֶּהר לְבֵתִים, כְּבַהֲכַנְסַת סֵפֶר תּוֹרָה שְׁמַחִים,

לְזֶהר הַקְּדוֹשׁ פְּרֻכַת מְשִׁימִים, וּבְזָכוֹת רִשְׁב"י מְבַקְשִׁים,

וְכֵן הִלָּאָה כְּפִי שֶׁתְּקִרְאוּ בְּרַנָּנִים.

וְנִסְפֵר בְּפִרוּט אֶת שְׁשֻׁמְעֵנוּ מֵהֶם דְּבָרִים נִפְלְאִים

הַמְּלֵהִיבִים כָּל שׁוֹמְעֵיהֶם.

בְּכָל שִׁבְתָּ וְשִׁבְתָּ לִפְנֵי הַבְּדֵלָה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד הִנֵּה בְּבֵית הַכְּנָסֶת
 וְלוֹמֵד שְׁנַיִם וְשְׁלֹשָׁה שְׁעוֹת בַּזֶּהר הַקְּדוֹשׁ. וְכֵן בְּחֻצוֹת הַלְּלִילָה כָּל הָעִיר

הולכים לבית המדרש ללמד את הזהר. ולא היה אחד מבני העיר אשר בטל את הלמודים האלה בזהר הקדוש, אלא כלם, כל בני העיר למגדולם ועד קטנם הולכים אל בית המדרש ולומדים בספר הזהר הקדוש. ותמיד היה לב הקיסר שם לטוב על כל היהודים, ונטה להם רב חסד, ונחו בהשקט ושלנה על אדמתם מאין מפריע ואויב.

(ורק בעוונותינו הרבים בשנים האחרונות נתבטל למוד זה, ומאז החלו צרות צרורות מהמושלים שם ומח שמם ומהפורעים השכנים הערבים ומח שמם שם רשעים ורקב, אך עד אז לא היו שום צרות והחיים התהלכו על מי מנוחות בלא פחד ובלא אנהה).

וזכו תושבי העיר הזאת לעלות תהלה לקל לארץ הקדש, ואף הזקנים המפלגים שבהם נתברכו באריכות ימים מפלגה יקב למודם הקבוע בזהר הקדוש, והם חיים וקיימים וממשיכים את הלמודים האלה כאן במקום מושבם בארץ הקדש.

ובעת הכנסת ספר הזהר הקדוש אל הבית עושים שמחה גדולה כבהכנסת ספר תורה, ומיחדים ארון עבור הזהר הקדוש ומעטרים אותו מבחוץ בפרכת נאה כפי שמעטרים לארון הקדש.

ותמיד הנשים אומרות על כל דבר ישועה שיהיה בזכות הרשב"י, וכשיוצאים לדרך נושקים את הפרכת של ארון הזהר הקדש ומתפללים ואומרים בזכות הרשב"י. [וכמו כן היה במרוקו].

ורבם הרב הצדיק שליט"א אמר, שבזכות הלמוד הזהר שעודם ממשיכים בזה כאן וכנ"ל, כמעט ולא היו שום נפגעים בהמלחמה האחרונה.

ויהא רעוא ויהי רצון מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין טמירא דכל טמירין סתימא דכולא, דיתמשך מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין טמירא דכל טמירין סתימא דכולא רעותא {רצון} חנא וחסדא {חן וחסד} ורחמי {רחמים} בנהירו עלאה וברעותא וחידין {שמחה} עלי ועל כל בני ביתי ועל כל ישראל.

ויתיחדו הדודים, ותהיה כָּבֶר קֶץ הגְּאֵלָה בְּרַחֲמִים רַבִּים, וְעַתָּה שְׂכָבֶר נִפְּצוּ הַמַּעֲיָנוֹת חוּצָה הִרִי זֶה כָּבֶר עַת הַגְּאֵלָה, וִיהִי רְצוֹן שְׂיִתְגַּלֶּה כָּבֶר מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ וְיִגְאֲלֵנוּ גְּאֵלָה שְׁלָמָה בְּרַחֲמִים רַבִּים, אֲפִלּוּ לְמִטָּה מַעֲשֶׂרָה טַפְחִים בְּקִרְוֹב מִמֶּשׁ.

ש. ז. כ. אשקלון יצ"ו.

– מכתב כב –

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, קִבְּלֵנוּ בְּחִסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת הַסֵּט הַמְּחַלֵּק שֶׁל כָּל הַזֶּהֱר הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּם אֵלֵינוּ.

אָנוּ מוֹדִים לָכֶם עַל כֶּךָ מִקְרֵב לֵב.

וּבְרַצוֹנֵנוּ לֹמַר וְלַהוֹדִיעַ לָכֶם, שְׂאִין לָכֶם מִשָּׁג כַּמָּה הַתּוֹעֵלֶת הִיא רַבָּה בְּזֶהֱר מְחַלֵּק זֶה. כְּשֶׁהַסִּפְרוֹן קָטָן וְאֲפֹשֶׁר לְקַחְתּוֹ לְכָל מְקוֹם, הוּא תּוֹעֵלֶת וְנוֹחוֹת גְּדוֹלָה אֲשֶׁר נוֹתֵנֶת תַּמְרִיץ גְּדוֹל לְקִרְא הַרְבֵּה מִדְּפֵי הַזֶּהֱר בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל שְׁעָה פְּנוּיָה, וְלִקְרוֹב הַגְּאֵלָה וְלַהֲקִים הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה מִעֲפָרָה.

רַב תּוֹדוֹת, וְשִׁתְּזָכוּ לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וְלַהֲאֲדִירָה.

אֲבָד לָנוּ מִסְפֵּר הַטֵּלְפּוֹן שְׁלָכֶם, וְאִם תּוּכְלוּ לְהַתְקַשֵּׁר אֵלֵינוּ עַל עֲנִין חָשׁוּב, נוֹדָה לָכֶם בְּמֵאֵד מֵאֵד. 0527658044

– מכתב כג –

בְּסִיעָתָא דְשְׂמִיָּא, לְכַבּוֹד מִפְּעַל הַזֶּהֱר הָעוֹלָמִי.

בְּאוֹר לְיוֹם ו' טַבַּת הַשְּׁתַּתְּפַתִּי בְּשִׂמְחַת נְשׂוּאִין בִּירוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדוֹשׁ, וְחִלְקוּ שֵׁם לְמִזְפָּרַת אֶת הַסִּפְרִים "אוֹר הַזֶּהֱר" וְ"תְקוּנֵי זֶהֱר" שְׁבִהוּצֵאתְכֶם.

וְעַלָּה בְּדַעַתִּי שְׂכַעַת, כְּאֲשֶׁר מִתְקַרֵּב הַיָּאֲרָצִיִּט (יוֹם הַהִילּוּלָא) שֶׁל זְקֵנֵי זְכוּק"ל, שְׂאֲחַלֵּק לְכָל הַנִּכְדִּים וְהַנִּינִים כֵּן יִרְבוּ בְּלֵי עֵין הָרַע אֶת הַסִּפְרִים הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלוּ. (וּבְעֶצֶם אֵין כָּאֵן שְׂאֵלָה עַל הַמְּחִיר כָּלָל, כִּי רְאִיתִי שְׂמוּכָרִים אֶת הַסִּפְרִים הַנִּ"ל ב-5 ש" לְסִפְר, וְהִרִי זֶה

פחות ממחיר של חפיסת שוקולד או בקבוק קולה ושאר שטיות של עולם הזה, כאשר במחיר הזה אקבל שכר נצחי לעולמי עד). לכן אבקש שמכיוון והנני זקוק ל-150 אור הזהר ותקוני זהר, אם תוכלו להודיעני כמה המחיר ואשלמנו בשמחה, והרי עשיתי בזה את הנחת רוח הגדולה ביותר לסבי זצוק"ל. עוד עלה בדעתי, שבעת שיתקבצו כלם על ההילולא (ואלה שבחוץ לארץ ישתתפו באותו הזמן, על כל פנים) ילמדו כלם יחד למשך 12 דקות את הזהר הקדוש, (מכיון שהעמוד היומי בזהר הקדוש לוקח 2 דקות ו-10 שניות ללמד כל יום, וילמדו 10 עמודים, יוצא 12 דקות) ויהיה זה הנחת רוח הגדול ביותר לזקני זצוק"ל.

**בכבוד רב והצלחה רבה בהמשך הפצת הזהר הקדוש:
משה יעקב ויגדרוביץ.**

- מכתב כד -

**בסייעתא דשמיא, באר החיים, המרכז לבית המוקדש
והמשכן**

ברוך השם. אשריכם ישראל שיש לנו בדורנו פאלה יהודים צדיקים כמוכם מזכי הרבים אשר מקרבים את הגאלה, ובזכותכם יבוא משיח צדקנו במהרה בימינו ברחמים רבים. ובפרט כאשר ראינו עתה בכל בתי המדרשים את העלונים המפארים על הזהר הקדוש ועל החשיבות הגדולה שבלמוד הקדוש הזה, ואפלו לפשוטי עם בגירסא, (אמנם אין לכתב על יהודי שהוא פשוט, אך הפונה על אלו שנראים פשוטים אבל באמת גדלה מעלתם וגם נשגבה למאד) וכמבאר אצלכם מאת הצדיקים הקדושים מדורות עברו. וכן כעת כאשר הדפס מחדש את תקוני הזהר המחלק לימי השנה, ובשלשה דקות ביום יכולים לגמור את כל התקוני זהר בשנה אחת, הרי זו זכות עצומה וגדולה ויהי חלקנו עמכם. ואחר שראיתי בעלונים שיש לכם כמה מאות מחלקי הזהר והעלונים בכל הארץ, וידוע רום מעלתכם ומעלתם שעל אלו המזכי הרבים נאמר - והמשכילים

יִזְהִירוּ כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד, הַרִינוּ רוֹצִים גַּם כֵּן בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם לְהִצְטָרֵף וּלְחַלֵּק אֶת הַזֹּהֵר הַקְדוֹשׁ וְהַעֲלוֹנִים. וְעַל יְדֵי כָּל הַפְּעָלִים הַגְּדוֹלִים הָאֵלֶּה תִּגִּיעַ כְּבָר הַגְּאֻלָּה וַיִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּרַחֲמִים רַבִּים, וּבּוֹדָאֵי שְׁכָבָר עֲתָה כְּדָאֵי לְהַתְּכוֹנֵן וְלִדְעַת אֶת הַלְּכוֹת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְכִמוּ שֶׁהַחֶפֶץ חַיִּים הוֹרָה וְכוּ', וְעַל כֵּן נִתֵּן לְרֵאוֹת אֶת תַּעֲרוּכַת כְּלֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁעַל יְדֵינוּ, אֲשֶׁר אָנוּ מְגִיעִים לְתַלְמוּדֵי הַתּוֹרָה וְלִקְבוּצוֹת וְכִדּוּמָה בְּכָל הָאָרֶץ, לְהֵרָאוֹת אֶת תַּעֲרוּכַת כְּלֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּפֶאֶר וּבְהֶדֶר, וְנִתֵּן לְלַמֵּד מִמֶּנּוּ וְעַל יְדוֹ אֶת צוֹרֵת הַכִּלִּים לְפָרְטֵי פְּרָטִים, צוֹרֵת הַמְּנוּרָה וְכִלְיָה, וְהַעֲבוּדָה בָּהּ, צוֹרֵת הַכִּיּוֹר וְכִלְיָה וְנִטִּילַת הַיָּדַיִם בּוֹ וְכוּ', צוֹרֵת הַמְּנוּרָה וְכִלְיָה וְהַעֲבוּדָה בָּהּ, וְעוֹד וְעוֹד כְּאֲשֶׁר יִרְאֶה כָּל הַרוֹאֶה אֶת דְּגֻמַּת כְּלֵי הַמִּקְדָּשׁ שֶׁעַל יְדֵינוּ. הֵנּוּ מְגִיעִים לְתַלְמוּדֵי הַתּוֹרָה וְלִקְבוּצוֹת וְכִדּוּמָה בְּכָל הָאָרֶץ לְהֵרָאוֹת אֶת דְּגֻמֵי כְּלֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בְּתוֹסַפֵּת הַסֵּבֵר וּבְאוֹר רַחֵב וּמְקִיף עַל כָּל הַכִּלִּים (בְּשָׂפוֹת לְשׁוֹן הַקְדָּשׁ אִיִּדִישׁ וְאַנְגְּלִית לְבַחֲרִיכֶם). לְתַאֵוֹם זְמַן יֵשׁ לְהַתְּקַשֵּׁר לְטֵל: 02-9924486-9924486. וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם נְבוֹא אֲלֵיכֶם בְּזְמַן הַנֵּחַ לָכֶם לְהֵרָאוֹת אֶת הַתַּעֲרוּכָה. וַיַּעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְנִזְכָּה כְּבָר עַל יְדֵי לְמוּד וְהַפְּצַת הַזֹּהֵר הַקְדוֹשׁ וְלְמוּד הַלְּכוֹת וְעַיִנֵּי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְגֻאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה בְּקִרְוֵב מִמֶּשׁ בְּרַחֲמִים רַבִּים, אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

בְּכַבּוּד רַב: "בְּאֵר הַחַיִּים" - הַמְּרִכֵז לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְהַמְשַׁכֵּן

– טֵל: 02-9924486 ת.ד. 8031 בית שמש

– מִכְתָּב כַּח –

לְכַבּוּד מִפְּעַל הַזֹּהֵר הָעוֹלָמִי

רְאִיתִי שֶׁיֵשׁ לָכֶם כְּבָר 200 "כּוֹכְבֵי אוֹר" (מִתְנַדְּבִים לְחִלּוּקַת הַזֹּהֵר) וְחֻשְׁבַּתֵי שֶׁעֲלֵיהֶם כֵּן דְּבַרְיֵי הַרְה"ק רַבִּי פִּנְחָס מְקוֹרִיץ זְצוּקֵלֶה"ה זִיע"א, (בְּאִמְרֵי פִּנְחָס עֲמוּד ע"א אוֹת קמ"ז דְּפוּס שְׁנַת תשמ"ח) וְזֶה לְשׁוֹן קְדָשׁוֹ: אָמַר אוֹתָן בְּנֵי אָדָם שֶׁיֵּשׁ לָהֶם נְשָׂמָה מְעַשֵּׂר סְפִירוֹת דְּעֻגוּלִים אֵינָם יְכוּלִים לְעַמֵּד עַל מַדְרָגָה אַחַת כְּמוֹ

הגלגל וכו' ולכך רבי מאיר ... שהיתה לו נשמה מעשר ספירות דעגולים, ... רבי יהודה ... שהיתה לו נשמה מעשר ספירות דישר וכו' וגם שעשר ספירות (דעגולים) גבוהים מאד וכו' מלכות שבמלכות הוא גבוה מאד. (מדתו של דוד המלך עליו השלום), עד כאן לשונו הקדוש. ולכן אמרתי לפרש אשר זהו מעלתם הגבוהה והעצומה שלכם ושל כל הכוכבי אור, ומסתמא זכו ונשמתם היא מעשר ספירות הקדושות דעגולים. (עין בספר הקדוש אוצרות חיים למהרח"ו שער הראשון שער העגולים, והבן.) אשריכם ישראל.

בהערצה עצומה: ד. רבינוביץ' - ברכפלד פה ארץ הקדש

– מכתב כו –

בסיעתא דשמאי, ל"ג בעמר התשס"ט.
לכבוד מפעל הזהר העולמי שעל יד חברת "מזכי הרבים",
שלום וברכה.

קראנו את העלון הנפלא "עלו ואתכנשו להילולא דרבי שמעון"
ובו פונים לצביר להצטרף למעגל לומדי העמוד היומי בזהר הקדוש.
היות ולי יש כבר ב"ה זהר קטן אבקשכם רק לשלח לי טבלת –
לוח עמוד היומי בזהר הקדוש, על מנת שאוכל בלי נדר להצטרף
כבר מהיום למעגל הלומדים, וזכות רשב"י הקדוש תגן עליכם ועל
כל בית ישראל, אמן.

בתודה מראש: אריאל דין - בני ברק

– מכתב כז –

בסיעתא דשמאי.
לכבוד מפייצי תקוני הזהר הדין היומי, שלום רב...
ברצוני להזמין כמות גדולה של תקוני זהר ואור הזהר, כמו כן
אם אפשר לשלח לנו גם רב שילמד כאן את האנשים בזהר הקדוש.

רציתי לדעת מה העלות של ההוצאה הנ"ל.

בתודה מראש: צופיה

[הערת המערכת: המכתב הזה נשלח אלינו הרבה פעמים בפקס ללא שם ברור וללא כתבת וטלפון, במצב הזה איננו יכולים לטפל בבקשת השולח, אגא התקשר אלינו בכדי לדעת יותר פרטים עליך.]

– מכתב כח –

בעזרת השם יתברך, אור ליום שני פרשת במדבר כ"ד לחדש זיו, ט"ל אורות ל"א-ל חי", ת'הא ש'נת ס'ימן ט'וב לפרט קטן.

באתי הנה להודיעכם על חלקת הזהר הקדוש להמקבלים על עצמם בלי נדר ללמד בכל יום כסדר הלוח יומי מורי וחמי הגאון הצדיק רבי ישראל יואל הלפרין השם ישמרהו ויחיהו שליט"א - ממשפיעי בעיר התורה והחסידות - בני ברק, אמר לי שברצונו ללמד בזה, אבל אינו יכול ללמד בכל יום ממש כבערבי פסחים וכו', ואמרתי אליו ש'יכול להשלים [אף ש'ממילא לומד בכל יום קצת בספר הזהר הקדוש המובא ב"חק לישראל"].

על כן הנני מבקש למענו אם אפשר לקבל ספר הקדוש הנ"ל, ותוכלו להתקשר אליו בצ'הרים או מאחר בערב במספר טלפון... רחוב צפניה בני ברק.

ויהי רצון שבזכות הפצת רזי התורה הקדושה נזכה לביאת גואל צדק בקרוב במהרה בימינו אמן כן יהי רצון.

– מכתב כט –

בסיעתא דשמאי - בקשת עזרה.

לכבוד רבני ועד זכוי הרבים העולמי ומכון הזהר, המוציא לאור של העלונימ המאירים והמהדרים בצבעים. אברהם בדבר נחיצות למוד ושנון ספר הזהר הקדוש והתקונים, לתועלת הנשמה וקרוב

הגֵּאֵלָה בְּרַחֲמִים בְּקִרְוֹב, הַכֹּל מִפִּי סִפְרִים וְסוּפְרִים, בְּסִגְנוֹן מוֹשֶׁךְ
וּמְסֻקָּרוֹן. אֲשֶׁרִיכֶם שְׂזִכִיתֶם לְכָךְ.

בַּתוֹךְ עֲמִי אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בִּישִׁיבַת הַיֵּכָל – הַתּוֹרָה (הַר נוֹף) תִּצְ"ו
הַמוֹנָה מֵעַל מְאֹתִים בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים, וְרֵאִיתִי בְּמוֹ עֵינַי אֶת הַתְּכוּנָה
הַרְבֵּה אֲשֶׁר עוֹרְרוּ הַדְּפִים, וְשִׁיחַת הַרְבִּים בְּנִבְכֵי הַמַּאֲמָרִים אֲשֶׁר
הַבִּיאָה.

וְהִנֵּה, לְמַרְבֵּה הַפְּלֵא אֵין בְּהִשָּׁג יָד אוֹצֵר הַסִּפְרִים כִּי אִם סֵט זֶהר
הַקְּדוֹשׁ יַחִיד חֹסֵר וְקִשָּׁה לְקַרִּיאָה, וְהַחֲסֵר זֹעֵק. וּכְבָר דִּבַּרְתִּי עִם
חֲבֵרִים, וְהַכֹּל מוֹדִים שְׂאִם הִיָּה כָּאֵן סֵט יָפֵה – כָּל שֶׁכֵּן הַמְתַּרְגֵּם
לְלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֵין לְשַׁעַר גְּדֹל זְכוּי הַרְבִּים שֶׁבִּדְבָר. עַל כֵּן הַנְּנִי
בְּבִקְשָׁה חֲשׂוּבָה לְשַׁלַּח גַּם אֵלֵינוּ סֵט כְּזֶה, פְּרִי מַעֲשֵׂיכֶם, וְכֹאֲשֶׁר
פְּרַסְמֶתֶם, וְכוּ, נָא לְשַׁלַּח מוֹדְעַת – עֵנֵק (כְּמוֹ הַעֲלוֹן) כְּמוֹ שֶׁתְּלִיתֶם
בְּמִקוּמוֹת אַחֲרִים בְּבֵית שְׁמֶשׁ וּבְבֵית הַמְּדַרְשׁ "שְׂאֵרִית יוֹסֵף" אֲשֶׁר
בְּרַחוּב הַקְּבֵלָן כָּאֵן הַר נוֹף, וְגַם מְאֹד יוֹעִיל עֲלוֹנִים בְּאַנְגְּלִית עֲבוּר
בְּנֵי חוּץ לְאַרְץ הַמַּעֲדִיפִים שְׁפָה זוּ! [אִם אֶפְשָׁר].

תּוֹדָה מְרֵאֵשׁ: א. ב. ר.

– מַכְתָּב ל –

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמִיא - יוֹם כ"ה אֵיר תַּשֵּׁס"ט לְפָרֵט קָטָן.

לְכַבּוֹד "מִפְּעַל הַזֶּהר הַעוֹלָמִי" הַקְּדוֹשׁ – תְּשׂוּאוֹת חוֹן לְכֶם עַל
הַמִּפְּעַל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.

מִקְרָא מְלֵא הוּא "כִּי קִרְוֹב יוֹם הַשֵּׁם" – אֲשֶׁרִי לְכֶם שְׂאֵתֶם
מִקְרָבִים אֶת "יוֹם הַשֵּׁם" בְּפִעֲלֵתֵיכֶם חוּבְקוֹת זְרוּעוֹת עוֹלָם – וְאֲשֶׁרִי
לִי שְׂאֵנִי חִי בְּזִמְן כְּזֶה שֶׁנִּמְצָא בְּעוֹלָם מִפְּעַל אֲדִיר כְּזֶה.

כִּי אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים קִרְוֹב מְאֹד מְאֹד לְיוֹם הַשֵּׁם, קִץ זְמַן הַגֵּאֵלָה,
בִּיאַת מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן, נִשְׁמַת רִשְׁבִּי הַקְּדוֹשׁ
כְּמוּבָא בַּזֶּהר, וְנִשְׁמַת רַעֲיָא מְהִימְנָא קְדִישָׁא מְשֵׁה רַבִּינוּ.

וְזֶה בְּרוּר לְכַלְנוּ שֶׁהַמַּפְעֵל הַקְדוֹשׁ שֶׁלְכֶם יִמְהַר מְאֹד מְאֹד קֶץ
הַגָּאֲלָה, וְצִרְפְּתִי פֶה אֵיזָה סְכוּם קֶטָן, פְּשׁוּט לְהִרְאוֹת אֵיךְ חָשׁוּב
בְּעֵינֵי הַדְּבָר הַזֶּה וּבְעֵינֵי כָּל הַצְּדִיקִים וְכָל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה.

וְנָא לְשַׁלַּח לִי סֵט זֶהֱרַר הַקְדוֹשׁ בְּחֻנָּם, וְאַנִּי מְקַבֵּל עָלַי בְּלִי נֶדָר
לְלַמֵּד בְּאַפְּן יוֹמִי.

כְּתוּב בְּסֵפֶר הַקְדוֹשׁ "שִׁיחוֹת הַר"ן" מֵרַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ רַבִּי נַחֲמָן
מִבְּרֶסֶלֶב זִיע"א (אוֹת ק"ח): "יְדוּעַ שְׁלֵמוֹד הַזֶּהֱרַר מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד.
וְדַע, שֶׁעַל יְדֵי לְמוֹד הַזֶּהֱרַר נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מֵינֵי לְמוֹדִים שֶׁל
הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן שֶׁל הַזֶּהֱרַר מְעוֹרֵר מְאֹד לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרָךְ."

לְמִדִּים אָנוּ מְזַה, שֶׁלְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהֱרַר הַקְדוֹשׁ, הוּא כְּלִי גְדוֹל
לְקַבֵּל דְּרָכּוֹ תּוֹרָה וְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם, וּמִי לֹא מַחֲפֵשׁ הַיּוֹם חֶשֶׁק לְלַמּוֹד
הַתּוֹרָה וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם – וּבִפְרָט הַצְּעִירֵי צֶאֱן קְדָשִׁים
לְחַנְּךָ אוֹתָם לְחַשְׁקוֹת הַתּוֹרָה וְיִרְאוֹת שָׁמַיִם וּמִדּוֹת טוֹבוֹת, הוּא דְרָךְ
טוֹב וּמוֹעִיל, לְחַנְּךָ אוֹתָם לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּסֵפֶר הַזֶּהֱרַר הַקְדוֹשׁ, וְעַל יְדֵי
זֶה יִזְכּוּ בְּנִקְל לְחַשְׁקוֹת הַתּוֹרָה לְכָל מֵינֵי לְמוֹדִים שֶׁל הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, כִּי אֵין לָנוּ שִׁיּוֹר רַק הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְיִתְעוֹרֵר לָבָם כְּאֵשׁ
לְהִבֵּת שֶׁלְהִבֵּת לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרָךְ.

כֵּן יַעֲזֹר הַשֵּׁם לָכֶם לְפַעַל גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת בְּעֵינֵן הַפְּצַת לְמוֹד
סֵפֶר הַזֶּהֱרַר הַקְדוֹשׁ – וּבְזָכוֹת זֶה, יִשְׁפִּיעַ לָכֶם הַשֵּׁם יִתְבָּרָךְ שֶׁפַע וְרַב
טוֹב.

הַקֶּטָן שְׁמוּאֵל נִתְנַאֵל בְּלוּם – נֶכֶד כ"ק הַגָּאוֹן הַקְדוֹשׁ
מִקְאֲשׁוּי זִיע"א – פֶּה עִיר הַקְדָּשׁ בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א

נ.ב. יִישַׁר כַּח לָכֶם עַל הַעֲלוּנִים הַיְפִים שֶׁרְאוּתִי בְּבֵית הַכְּנָסֶת
"נַחֲלַת חַן" בְּרֶסֶלֶב, פֶּה בְּרַמַּת בֵּית שְׁמֵשׁ ב'.

- מכתב לא -

בְּסִיעָתָא דְשְׂמִיָּא – כְּבוֹד הַעֲסָקָנִים שֶׁל מִפְעַל הַזְהָר הָעוֹלָמִי
שִׁיחִיו – שְׁלוֹם וּבִרְכָה!

בְּהַמְשָׁךְ לְשִׁיחַתְנּוּ הַטְּלֵפוֹנִית, נָא לְשַׁלַּח בְּדָאָר 100 סְפָרִים
תְּקוּנֵי הַזְהָר.

עבויר א. ק. – ראשון לציון – בתודה ובברכה.

- מכתב לב -

בְּסִיעָתָא דְשְׂמִיָּא – לְכַבּוֹד הַמִּפְעַל הַקְּדוּשׁ וְהַיְקָר שֶׁבִּיְקָרִים
לְקָרוֹב הַגְּאֵלָה בְּרַחֲמִים, “מִפְעַל הַזְהָר הָעוֹלָמִי”.

מֵה מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְקָרָא עַל הַמִּפְעַל הָאֲדִיר שֶׁלְכֶם לִפְנֵי
כַּחֲדָשִׁים בְּעֵלוֹן מִסְפָּר 6, וְשְׂמַחְתִּי שְׂמַחָה גְּדוֹלָה וְאַחַר כֵּן זְכִיתִי
לְקָרָא גַם אֶת עֵלוֹן 10 וְעֵלוֹן 11, וְשְׂמַחְתִּי לְרְאוֹת בְּעֵלוֹן 10
שֶׁהוֹצֵאתֶם אֶת הַסֵּפֶר שְׂאִין לְתֵאָר אֶת שְׁבָחוֹ, סֵפֶר אֹר הַזְהָר וּבוֹ
מֵאֲמָרִים מְגֹדוּלֵי הַסִּפְרָדִים וְהַחֲסִידִים.

[בְּיָדֵי כַּמָּה מֵאֲמָרִים שֶׁל גְּדוּלֵי הַלִּיטָאִים בְּחִשְׁבּוֹת לַמּוֹד הַזְהָר,
וּכְבֵּר הָרְאִיתִי אוֹתָם לְדוּדֵי הַרֵב בְּנִיְהוּ שְׂמוּאֵלִי שְׁלִיט”א, וְשִׂמַּח
מְאֹד. וּבְלִי נֶדֶר אֲשַׁלַּח לְכֶם אוֹתָם בְּקָרוֹב].

וְכֵן רְאִיתִי בְּעֵלוֹן הַנִּ”ל שֶׁאַתֶּם מְחַלְקִים אֶת הַסֵּפֶר חֲנָם
לִישִׁבוֹת וּלְכָל לוֹמְדֵי הַזְהָר הַקְּדוּשׁ, וּבְרִצּוֹנִי לְהוֹדִיעְכֶם שֶׁבְּרוּךְ הַשֵּׁם
בִּישִׁיבְתֶּנּוּ, “יְשִׁיבֵת בְּאֵר יְהוּדָה” הַגְּדוֹלָה בְּאֵזוֹר “בַּר אֵילָן” יְרוּשָׁלַיִם,
יֵשׁ הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד לְלַמּוֹד וּגְרִסַת הַזְהָר הַקְּדוּשׁ, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם
חֲלָקוּ כִּי-40 סְטִים שֶׁל הַזְהָר הַקְּדוּשׁ 70 חֲלָקִים לְבַחוּרִים שֶׁקִּבְּלוּ
עֲלֵיהֶם לְגַמְרוּ תוֹךְ שָׁנָה שְׁנָתַיִם, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם חֲלָקֵם הוֹלְכִים לְגַמֹּר
וּחֲלָקֵם בְּאֲמֻצָּע וּחֲלָקֵם בְּהַתְּחָלָה. וְחוּץ מִזֶּה יֵשׁ עוֹד בְּחוּרִים רַבִּים
שְׁלוֹמֵדִים זֶהֱרַקְדוּשׁ, וּבְכַרְט בִּימֵי הַרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת וּבִימֵי
הַשׁוֹבְבֵי”ם, לְכֵן נִשְׂמַח מְאֹד לְקַבֵּל אֶת סְפָרֵי “אֹר הַזְהָר”.

מאתי: י. ר. – רוממה ירושלים – תודה רבה

– מכתב לג –

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמִיָּא – ט"ז שְׁבֵט תש"ע

לְכַבּוּד "מִפְעַל הַזָּהָר הָעוֹלָמִי" רַמַּת בֵּית שֶׁמֶשׁ – שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סָלָה.

כְּפִי שְׁנַתִּבְקִשְׁתִּי הִנְנִי שׁוֹלַח אֲלֵיכֶם בְּפָקֵס אֶת בְּקִשְׁתִּי לְקַבֵּלֶת סְפָרֵי זֶהָר הַמְתַּרְגְּמִים לְלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ, תְּקוּנֵי הַזָּהָר וְכוּ'. נָא לְסַפֵּק אֶת הַנִּלְדָּרָה...

בְּכַבּוּד רַב וְכָל טוֹב: י. א. ש. הַפְּהֵן

– מכתב לד –

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמִיָּא – כ"ח טֵבֵת הַתּשׁ"ע

לְכֶם מִפְעָלֵי הַזָּהָר הָעוֹלָמִי – שְׁלוֹם רַב!

תּוֹדָה לְכֶם עַל הַמְשָׁלּוּחַ שֶׁל סְפָרֵי אוֹר הַזָּהָר.

אֵין סָפֵק אֲצָלִי, שְׁמַעְשִׁיכֶם וְטָרַחְכֶם יִפְעִלוּ אֶת הַפְּעֻלוֹת הַמְקוּוֹת. הַפְּצֵתִי אֶת כָּל הַמְּלֵאִי, וַיֵּשׁ בְּקוֹשׁ לְעוֹד סְפָרִים, בְּעֶקֶר אֲצָל חֲנוּת סְפָרִים בְּעִיר. לְכֵן תִּשְׁלַחוּ לִי עוֹד כ־10-20 סְפָרִים נוֹסְפִים וְאֲנִי אֶשְׁתַּדֵּל לְהַפִּיץ עוֹד מִשְׁבְּחֵי לַמּוֹד הַזָּהָר.

תּוֹדָה רַבָּה עַל מִפְעָלְכֶם. וּבָאֵם יֵשׁ לְכֶם עוֹד סְפָרֵי זֶהָר לְגִירָסָא, אֲנֵא מִכֶּם תִּשְׁלַחוּ אֵלַי כְּדֵי לְהַרְחִיב אֶת מַעְגַּל לומְדֵיהָ.

בְּתוֹדָה וְחֻדְשׁ טוֹב: ש. ל. חִיפָה

– מכתב לה –

בְּרוּךְ הַשֵּׁם – לְכַבּוּד הַמִּפְעָל הַקְּדוֹשׁ מִפְעַל הַזּוֹהָר הָעוֹלָמִי!

אֲסַפֵּר לְכֶם עוֹבְדָה נִפְלְאָה הַרְאוּיָה לְכָל אֶחָד לְחַקּוֹק עַל לְבוֹ, וּמֵהֶם יִרְאוּ וְכֵן יַעֲשׂוּ. בְּאֶחָד הַיָּמִים הָאֲחֵרוֹנִים הִגַּעְתִּי לְמוֹשֵׁב

"פורת" והנה בבית המדרש של הישוב יושבים כ-500-600 יהודים ולומדים בהתמדה רבה ובשמחה את הזהר הקדוש!!! מה אומר ומה אדבר - אשריכם ישראל!!! איזה זכות שזכינו לה בדורנו אנו ש-500-600 יהודים יושבים יחד בזמן קבוע ולומדים את הזהר הקדוש ממש רואים בחוש שהגאולה כבר מגיעה וכמו שכתוב בזהר הקדוש שבזמן שמשיתח עומד להגיע ילמדו אפילו הקטנים את סודות התורה ויתגלה הקבלה לכל.

וברוך השם אשר לא הסיר חסדו מאתי וזכיתי לקבוע למוד בזהר הקדוש. ובפרט שפאשר חפשתי בהיותי בטיול קטן שערכתי למקומות הקדושים מקום שיש שעור ללמוד זהר והנה בכל ארץ הקדש אין פנה אשר אין שם זהר!!! בכל מקום ומקום מתקבצים יהודים יחד מכל הגונים והעדויות, חסידים, ליטאים, ספרדים, תוניסאים, תימנים, שאמים, באלאדים, ירושלמים, בוכרים, ויז'ניץ, נדבורנא, גור, חב"ד, בעלז, ברסלב, ביאלא, טשורנוביל, לעלוב, קרעטשניף, קרליו, וכו' וכו', כלם איש אחד בלב אחד, כפי שהיה לפני מעמד הר סיני.

וכן בישיבות הקדושות הרבה בחורים קוראים יום יום בזהר הקדוש וכל רואיהם ומגידי שיעוריהם ורבניהם ומשגיחיהם וראשי ישיבותיהם כולם יכירו וידעו - לא ראי זה כראי זה - ער איז ניט דער זעלבער - כל לומד זוהר הרי קרן עור פניו בחוש!!! אפשר לראות את זה על הפנים!!! כזה קדושה! כזה טהרה! כזה שמחה! כזה אהבת תורה! - אשריכם ישראל! - לפני מ"י אתם מטהרים! ומ"י מטהר אתכם! אביכם שבשמים!!! - מקוה ישראל השם!!! - אשרינו שזכינו בדורנו אנו לכל הזכותים הגדולים והנפלאים האלה, וכפי שהיה המעשה אצל רבן של כל ישראל מורנו אור שבעת הזמנים רבנו הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן, אשר עשה בראש השנה עלית נשמה ועלה עד להיכלו של משיח ושאלו אימתי קאתי מר (מתי יבוא מר?) וענה לו משיח לכשיפוצו מעינותיך חוצה וידעו ליחד יחודים כמותך, ואכן זה נעשה על ידי

הפצת למוד החסידות והזהר הקדוש אשר מפיצים את המעונות חוצה ועד אשר אפשר ליחד יחודים ועל ידי כן תבוא כבר הגאולה האמתית והשלמה ברחמים רבים בקרוב מאד במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה - אברהם ישעיהו לברסקי - בני ברק

- מכתב לו -

יום ג' לסדר וישכון כבוד ה' על הר סיני,

מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלקים וזה שער השמים.

לכבוד הגאונים הצדיקים מזגי הרבים לאין שיעור וחקר עד בלי די.

שלומכם יפרח יסגא ואף יזרח בטוב ובנעימים.

באתי לגני אחותי כלה. עליתי לרכבת בדרך לעבודה בתל אביב, והתבנישתי בלבי שאני אברך ליטאי העובד קצת לפרנסה (והפרנסה "הולך" עים הראש למטה שהבעל הבית מאים על הפועלים שלו שיזרק אותם, והיות וראיתי באור הזהר במכתב הבית דין צדק של העדה החרדית משנת תרפ"א שעל ידי הזהר מתפטרים מכל הצרות על כן התחלתי ללמוד תקוני זוהר כל יום [שקניתי ל-5 ש את אור הזהר והתיקוני זוהר בבית המדרש]) אלמד בזהר הקדוש לעיני קהל ועדה? והנה ראיתי שהנני צריך להתבייש משום סבה אחרת!! רבים מיושבי הקרון במשך כל הנסיעה הארוכה כל מעשם הוא לקרא בזהר הקדוש, מיד כבשתי פני בקרקע ובושה מלאה את לבי האיר העזתי לחשוב מחשבות משנות כאלה חס ושלום על הזהר הקדוש. הנה אני רואה אברך העובד בבורסה שהיום נוסע לצורך פגישה עסקית והנני רוצה להתייעץ עמו בדבר מה והוא משתיקני נו נו נו בטול תורה רק נפנתי להביט איזה ספר הוא מחזיק שם ומוחי ולבי נעימות ירגישו, זהר! וכן גם רבים משאר יושבי הרכבת, זהר! זהר! כל אחד ואחד

לפום שיעורא דיליה אַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְדַבֵּק בְּסֵפֶר הַזֵּהר. מִיֵּד הוֹצֵאתִי מִתִּיקֵי אֶת הַתְּקוּנֵי זֵהר שֶׁבְּהוֹצֵאת "מִפְּעַל הַזֵּהר" וְקִרְאתִי כִּךְ בְּהִנְסִיעָה (כִּי אֲנִי גוֹמֵר בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֶת הַתְּקוּנֵי זֵהר כֹּל 3 חֲדָשִׁים – דְּהֵינּוּ שְׁהֲנִי לּוֹמֵד 9 עֲמוּדִים כֹּל יוֹם – וְזֵה לּוֹקֵחַ לִי לְעֶרְךָ 18 דְּקוֹת) וְכֵן הֲנִי עוֹשֶׂה מֵאֵז וְעַד הַיּוֹם בְּכֹל פַּעַם בְּדֶרֶךְ לְעִבּוּדָה וְכֵן הִקְרוֹן נִהְיָה "אֶ בַּיִת, אִוֵּן אֶ מְקוֹם, פּוֹן תּוֹרָה" (בַּיִת וּמְקוֹם שֶׁל תּוֹרָה) כִּפִּי שְׁהִיָּה זֹעֵק מוֹרֵי וְרַבֵּי רַבּוֹן שֶׁל כָּל בְּנֵי הַגּוֹלָה הָרִאשׁוֹנִים יִשְׁיָבָה זְצוּקִלְלָה"ה. וְכֵן כִּפִּי מֵה שְׁאֹמֵר הַגְּאוֹן מוּוִּילְנָא זַצ"ל בְּסֵפֶר אֲבָן שְׁלֵמָה שֶׁכָּל הַלּוֹמֵד הַסֵּפֶר הַזֵּהר לֹא יִסְבֵּל חֲבִלֵי מְשִׁיחַ וְכֵן אֹמֵר הַחֲפֵץ חַיִּים זַצ"ל שֶׁכָּל הַבַּחּוּרִים יִלְמְדוּ בְּכֹל שַׁבָּת כָּל הַזֵּהר עַל הַפְּרָשָׁה, וְהָרִי הֵם הַפּוֹסְקִים אֲשֶׁר עַל פִּיהֶם נוֹהֲגִים כָּל יִשְׂרָאֵל. וְיַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ בְּהַפְּצַת וְלִמּוּד הַזֵּהר עַל פִּי הוֹרְאָתָם וְיָבֹוא מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵנוּ בַּעֲגָלָא דִּידָן אַמֵּן.

בְּכָבוֹד וּבְשִׂמְחָה – מֹשֶׁה ג. יוֹסְקוֹבִיץ.

– מכתב לז –

חֲדָשׁ תַּמּוּז תַּשַּׁס"ט, לְכָבוֹד הַמְּפַעַל הַקְּדוֹשׁ לְהַפְּצַת הַזֵּהר הָעוֹלָמִי.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה.

רְאִיתִי אֶת הָעֲלוֹנִים הַמְּדַבְּרִים בְּעֵינֵי חֲשִׁיבוֹת לִמּוּד הַזֵּהר גְּדוֹלִים וְקִטְנִים וְכָל הַכָּלל יִשְׂרָאֵל. הַדְּבֻרִים הַקְּדוֹשִׁים מֵאֵד הַלְּהִיבּוֹ אֶת נִשְׁמַתִּי וְהַרְגָּשְׁתִּי שֶׁזֶה מִמֶּשׁ תְּרוּפָה וְהַצְּלָה, וְתַכְּף וּמִיֵּד הַתְּחַלְתִּי לְלַמֵּד זֵהר הַקְּדוֹשׁ כְּמַעַט בְּכֹל יוֹם.

בְּרַצוֹנֵי לְצִיָּן שְׁאֲנִי אֲבַרְךָ לּוֹמֵד בְּכוֹלֵל לִיטְאִי, וְלֹא רְאִיתִי מִיִּשְׁהוֹ שֵׁם שֶׁיִּלְמַד בְּסֵפֶר הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ, אֲבָל קִרְאתִי מֵה שֶׁכְּתִבְתֶּם עַל הָעֲלוֹנִים, וְנִשְׁתַּוְּמַמְתִּי אִיךְ יָכוֹל לְהִיּוֹת שֶׁכָּל גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹתְקִים וְלֹא מְגַלִּים לָנוּ אֶת הַסּוּד הַגְּדוֹל הַזֶּה שֶׁגְּדוֹלֵי עוֹלָם שְׁאֵתֶם מְבִיאִים, בְּפֶרֶט הַחֲזוֹן אִישׁ וְהַחֲפֵץ חַיִּים, אִיךְ שֶׁדְּבָקוּ בַּזֵּהר, וְגְדוֹלֵי הַסֵּפֶר־דִּים גַּם כֵּן כּוֹתְבִים, וְגְדוֹלֵי יְרוּשָׁלַיִם פְּסָקוּ כְּבָר מִזְמַן שֶׁרַק זֶה יִצִּיל עֲלֵינוּ.

אני מקוה כמו שרבינו נחמן זכותו יגן עלינו אמר, שעקר הגאולה יבוא על ידי ובזכות החילים ואנשים פשוטים... בזכותכם אני לומד ברוך השם כל יום לערוך שעה עד שעתים זהר הקדוש בחק לישראל, וגם זהר על פרשת השבוע, ואני מנסה בעזרת השם לגמור כל שבוע כל הזהר על פרשת השבוע. [האמת שאני רוצה ללמד יותר, אבל יש לי הרבה שעורים]. וכן הילדים שלי התחילו ללמד זהר כמעט בכל יום.

אני צריך להדגיש, כי למדתי הרבה תורה [לפי המצב שלי], אבל כמעט ולא הרגשתי חיות, הכל היה יבש. עכשו אני בן אדם אחר, הנשמה מתחילה לבער יום ויום יותר ויותר, כשאני קם מלמוד הזהר אני ברירה חדשה. זה ממש כל כך מתוק שאי אפשר בכלל לתאר.

ואני בן אדם פשוט אמריקאי [והלואי והייתי בן אדם פשוט], ואני מתאר לעצמי, אלו לומדי הכולל שלומדים כבר 30 שנה בכולל היו לומדים זהר, היו בוערים כמו אש לעשות נחת רוח להבורא יתברך שמו.

הכותב וחותם מתוך שמחה גדולה שזכיתי להפגש ולהרשם בחברת תלמידי הרשב"י זכותו יגן עלינו. ונא כשיהיה ביכלתכם לשלח לי הזהר, ואני מוכן לעזור לכם גם כן בהפצת הזהר בעזרת השם: אליהו פלדמן.

- מכתב לח -

יום א' ד' באול, תשס"ט.

לכבוד... ועד מפעל הזהר העולמי שיחיו עד מאה ועשרים שנה.

הנני מודה לכם על זכוי הרבים של הפצת הזהר הקדוש חנם אין כסף. לאחר שמלאתי טפס, ותוך חצי שעה כבר קבלתי לידי את 70 חלקי זהר הקדוש. וכן 7 ספרים של תקוני זהר הקדוש ועלונים לחלקה לבית המדרש.

יהי רצון שֶהקדוש ברוך הוא ימלא שְנוֹתֵיכֶם בְּטוֹב וּבְנִיעִימִים, וְזִכּוֹת הַרְבִּים תִּגַּן בְּעַדְכֶם וּבְעַד הַנְּדַבְּנִים וְהַתּוֹרְמִים, וּבְזִכּוֹת זֶה בּוֹדְאֵי מִבְּטָח קָרוֹב הַגְּאֵלָה הַשְּׁלֵמָה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן נֶצַח סְלָה וְעַד

על החתום ע"ה יעקב שבח ס"ט, בית שמש

- מכתב לט -

יום השישי א' אלול תשס"ט.

לכבוד "חברת מזכי הרבים" שלום וברכה!

רצינו להודות לָכֶם מִקְרָב לֵב עַל הַטּוֹבָה שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים לַעַם יִשְׂרָאֵל וּמְזִכִּים אוֹתָנוּ לְלַמֵּד אֶת הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ, וּבְטָח הוֹצֵאתֶם עַל זֶה כֶּסֶף רַב, מִשְׁכַּרְתְּכֶם תִּהְיֶה שְׁלֵמָה מֵעַם הַשָּׁם, תִּזְכּוּ לְמִצּוֹת רַבּוֹת, וְזִכּוֹת הַמִּצְוָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת, תַּעֲמִד לָכֶם וּלְיוֹצְאֵי חֻלְצֵיכֶם אָמֵן.

לפני כִּמָּה יָמִים קִבְּלָנוּ גַּם אָנּוּ אֶת הַסֵּט הַמְּהַדָּר שֶׁל הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ, וְכָל כֵּן שְׂמַחְנוּ, כִּינּוּ שֵׁישׁ לָנוּ בְּבֵית זֶהָר יָשׁוּן בְּכַתֵּב רַש"י, וְרִצּוֹנִי לְהִתְחִיל לְלַמֵּד כָּל יוֹם קִצַּת אֲבָל הִיָּה קִשָּׁה מְאֹד כִּינּוּ שִׁזָּה קִשָּׁה לְקִרְיָאָה עַד שֶׁבְרוּךְ הַשָּׁם מְצִאָנוּ אֶת הַדְּפִים שֶׁלָּכֶם וְזֶה הִיָּה לָנוּ כְּעֵלִים לְתִרּוּפָה וּמִיד כְּשֶׁהִתְאַפְּשֶׁר לָנוּ מִלֵּאָנוּ אֶת הַדְּפִים וְשִׁלְחָנוּ לָכֶם וְאָכַן מִיד כְּשֶׁנּוֹדַע לָכֶם שֶׁהִזְמַנְנוּ זֶהָר בְּאוֹתוֹ לִילָה זְכִינּוּ לְקַבֵּל כָּבֵר אֶת כָּל הַסֵּט לְבֵית אַחֲרֵי דַקּוֹת סְפִירוֹת מִמֶּשׁ שְׁרוֹת שְׁאִין בְּשׁוּם מְקוֹם וְהִפְּלֵא הָעֲצוּם שֶׁהִכַּל בְּחִנָּם אֵין כֶּסֶף!!

בְּהִתְחִלָּה כְּשֶׁקְּרָאנוּ אֶת הַדְּפִים שֶׁלָּכֶם מִמֶּשׁ לֹא הִאֲמַנְנוּ לְמַרְאֵה עֵינֵינוּ שְׁאַתֶּם מַחְלִקִים בְּחִנָּם לֹלֵא מְטָרַת רוּחַ כָּלֵל וְאַחַר כֵּן מִמֶּשׁ הִתְפַּעֲלָנוּ מִהַנְּשִׁמָּה הַקְּדוֹשָׁה (אוּ הַנְּשִׁמוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת) שְׁעוֹמְדַת מְאַחֲרֵי דָבָר נִשְׁגָּב זֶה, מִמֶּשׁ יְחִידֵי סְגוּלָה, לֹלֵא אֶלְמָן יִשְׂרָאֵל.

(הוֹסַפְנוּ לְתִרּוּמוֹת 200 ש"ח כִּדֵּי שֶׁתִּמְשִׁיכוּ בְּהַפְּצָה הַקְּדוֹשָׁה).

תִּזְכּוּ לְמַצּוֹת וַיִּשָּׂר כַּחֲכֵם וַתְּהִי מִשְׁכַּרְתְּכֶם שְׁלֵמָה מֵעַם הַשָּׁמַיִם
וּבְזִכּוֹתֵיכֶם נִזְכָּה כָּבֵד לְגֵאֲלָה שְׁאֲנוּ מְצַפִּים לָהּ מֵאוֹת שָׁנִים אָמֵן כֵּן
יְהִי רָצוֹן.

חִזְקוּ וְאִמְצוּ! הַחֲפֹץ בְּעֵלִים שָׁמַיִם.

– מכתב מ –

רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוֹל, לְכַבּוֹד חֲבֵרַת מְפַעֵל הַזָּהָר הָעוֹלָמִי.

בְּרָצוֹנִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל פְּעֻלַּתְכֶם הַנִּכְבָּדָה וְהַחֲשׂוּבָה שֶׁזִּכִּיתֶם
לְהַכְנִיֵס אֶת הַזָּהָר הַקְּדוֹשׁ בְּתוֹךְ אַחֲיֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁכֵּלָם יִזְכּוּ לְלַמֵּד
אֶת הַזָּהָר הַקְּדוֹשׁ מִיַּד יוֹם בְּיוֹמוֹ וְעַל יָדֵי זֶה נִצְּלֵל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל
מִכָּל הַצָּרוֹת וְנוֹכַל לְקָרֵב אֶת בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

אֵין בְּפִי מַלְּיִם עַל יוֹזְמַתְכֶם הַבְּרוּכָה לְהַבִּיא אֶת הַזָּהָר בְּקִבְּץ
מִהַדָּר כָּל כָּר.

יִשָּׂר כַּחֲכֵם, וְהַמְּשִׁיחַ לְהַרְבּוֹת חֵיל לְזַכּוּי הַרְבִּיּוֹם.

בְּבִרְכַת הַתּוֹרָה, שְׁמַעוֹן שְׂרָבֵל - נַחַל סוֹרֵק 38/1 – רַמַת בַּיִת

שְׁמַשׁ, 02-9991885

– מכתב מא –

בְּסִיעֵתָא דְשְׁמַיָא – אֱלוֹל תַּשְׁס"ט – לְכַבּוֹד הַרְבֵּי גְרוֹס לְבַיִת
הָאֱלֹמִי.

רְצִיתִי לְהַבִּיעַ אֶת הָעֲרַכְתִּי הַרְבֵּה לְמַפְעֵל הַגְּדוֹל לְחִזּוּק אַמִּירַת
הַזָּהָר הַקְּדוֹשׁ שֶׁהָרַב לְקַח עַל עַצְמוֹ, בְּנוֹסֵף עַל אַמִּירַת אָמֵן וְאֵי דְבּוֹר
בְּאַמְצַע הַתְּפִלָּה שֶׁהֵם מְאַבְּנֵי הַיִּסוּד שֶׁל בַּיִת הַמְּדַרְשׁ וְעוֹד עֲשׂוֹת
סְפָרִים שֶׁהָרַב כָּתַב בְּנוֹשְׂאִים הָעוֹמְדִים בְּרוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם לְחִזּוּק
יְסוּדוֹת הַדָּת בְּאַרְצָה הַקְּדוֹשָׁה וּבְחוּץ לְאַרְצָה...

אֲנִי אֲבָרַךְ שְׁעוֹבֵד וְלוֹמֵד חֲצִי יוֹם בְּכּוֹלֵל בְּעֵלֵי בֵּתִים בְּרַמַת בַּיִת
שְׁמַשׁ וּמִתְפַּלֵּל קְבוּעַ בְּבַיִת הַמְּדַרְשׁ בְּשִׁבְתוֹת וַיְמִים טוֹבִים, כַּחֲלֵק
מֵעֲבוּדַתִּי אֲנִי נִמְצָא הַרְבֵּה בְּדַרְכִּים, בְּמַכּוֹנִית, אוֹטוֹבּוֹס, אוֹ מְטוֹס,

וכעת שקבלתי את הספרים על הזהר, אני מרגיש שאני מנצל יותר את הלמוד בדרכים ומקיים את "ובלכתך בדרך.." בצורה יותר משלמת.

חשוב לזרז לכל מי שיכול לסייע ולתת מזמנו והונו לחזוק למוד הזהר בארץ ובחוץ לארץ למען אחדות העם וביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן...

החותם בהערכה רבה, אהוד פריס, מאבחן דידקטי מסמך MA - אבחון לקויי למידה.

המרכז לאבחון לקויות למידה בישראל, ת.ד. 90041 מיקוד 99190, בית שמש, 02-9991214, 054-6860053

- מכתב מב -

ברוך השם, לכבוד מערכת "מפעל הזהר העולמי".

בראש וראשונה אני מחיב להעריך ולהוקיר מפעליכם הקדוש שעוסק בזכות הרבים הכי הגדול בעולם שמקרב גאלתנו ופדות נפשנו כמו שמנשה רבנו בעצמו הבטיח לרשב"י: "בזהר דא יפקון בה מן גלותא ברחמי" – אי אפשר לשער ולתאר איזה מהפכה זה עשה בארץ, כפי ששמעתי מאנשים מכמה מקומות מפזרות בארצנו הקדושה שהגיע להם העלונים המהדרים של הזהר שאתם מפיצים בחנם, וגם ראיתי הספר "אור הזהר" – שלא ראיתי אף פעם ספר נפלא כזה שיש שם כל כך ענינים נפלאים על למוד הזהר וכו' מקבצים במקום אחד בסדר נפלא – אני ממש מקנא בכם על הזכות הגדולה הזו – ואני בעצמי נתעוררתי מזה, בפרט כשהייתי פעם אחת בליל ששי בפתל המערבי ושמעתי שם שעור בספר הזהר שאתם ארגנתם – אני בטוח ש"הנה הוא עומד אחר כתלנו" – שמשיח צדקנו עומד שמה ושומע השעורים בפרט אצל הכתל שלא זזה משם השכינה הקדושה – וזה מביא כל הישועות וכל ההשפעות בגשמיות וברוחניות שכל כך אנו צריכים היום לרחמי שמים.

ומענין לענין באותו ענין לא אמנע טוב מבעליו לצטט כאן מה
 שראיתי בספרים קדושים דבורים חשובים בעניני ארץ ישראל,
 ואביאם כאן אחד לאחד.

א. יושבי ארץ ישראל נקראים קהל, ולא יושבי חוץ לארץ.

הנה הפליגו חז"ל מאד בשבחן של יושבי ארץ ישראל, עד
 שאמרו שהם נקראים קהל ולא יושבי חוץ לארץ כדאיתא במסכת
 הוריות (ג).

וזה לשונם שם: דתנא רבי שמעון בן אלעזר אומר משמו:
 חטאו ששה והן רבו של קהל, או שבעה אף על פי שאינן רבו של
 קהל, חיבין.

אמר רב אסי: ובהוראה הלך אחר רב יושבי ארץ ישראל,
 שנאמר (מלכים א, סה): "ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל
 עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים" למה לי? שמע מינה,
 הני הוא דאיקרי קהל אבל הנך לא אקרי קהל.

ב. חכם אחד מארץ ישראל כשנים שבחוץ לארץ.

ידוע מה שאמרו חז"ל שחכם אחד מארץ ישראל כשנים
 שבחוץ לארץ.

וזה לשון הגמרא כתבות (עה). אמר אביי: חד מינייהו (מארץ
 ישראל) עדיף כתרי מינן (מבבל).

ויתרה מזו איתא בספר שארית יעקב (לאביו של הגאון
 מהרי"ט אלגאזי זצ"ל) בשם המדרש פרשת וירא, דמשמע שם
שצדיק אחד בארץ ישראל שקול כנגד עשרה צדיקים שבחוץ
לארץ, וזה לשונו: אולי ימצאון שם עשרה, ריב"ח ור"ח בשם ר'
 יוחנן אומר כאן עשרה, ובירושלים אפלו אחד הנה מגין עליהם,
 דכתיב שוטטו בחוצות ירושלים, עד כאן.

ג. חביבה פת קטנה בארץ ישראל מסנהדרין בחוץ לארץ.

וְכֵן מוּבָא בְּשֵׁם הַירוּשְׁלָמִי נְדָרִים (פ"ו ג.) חֲבִיבָה כַּת קִטְנָה בְּאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל מִסְנֵה־דָרִין בְּחוּץ לְאֶרֶץ.

כְּתִיב (יִרְמְיָה כט, א): "וְאֵלֶּה דְבָרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׁלַח יִרְמְיָה הַנְּבִיא
מִירוּשָׁלַם אֶל יֵתֶר זָקֵנֵי הַגּוֹלָה", אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: בְּיֹתֵר
חֲבִיבִין הֵן עֲלֵי זָקֵנֵי הַגּוֹלָה, חֲבִיבָה עֲלֵי כַּת קִטְנָה שֶׁבְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
מִסְנֵה־דָרִין שֶׁבְּחוּץ לְאֶרֶץ.

חֲזָקוּ וְאִמְצוּ מִחֵיל אֶל חֵיל לְהַפְיֵץ וּלְפָרְסֵם מִקְצֵה הָעוֹלָם וְעַד
קְצֵהוּ גְדֹל מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ – (אֲגַב – שְׁלַחְתִּי הָעֲלוֹנִים
לְכַמָּה חֲבָרִים בְּחוּץ לְאֶרֶץ, וְהֵם מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשִׁים שֶׁיִּשְׁלְחוּ
בְּקָבִיעוֹת גַּם שָׁם) – וּבְזָכוֹת זֶה יִשְׁלַח לָנוּ הַשֵּׁם מְשִׁיחוֹ הַטּוֹב
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אָמֵן וְאָמֵן.

נ"ב. רְצוּף פַּה נְדָבָה קִטְנָה שֶׁל 180 ש"ח לְכַבוֹד הַתְּנָא הָאֱלֹקִי
רְשָׁבִי זִיע"א וּלְכַבוֹד הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה לְאוֹקְמָה מִעַפְרָא – נָא
לְהַתְּפַלְלוּ עֲלֵי שְׂאֵזָפָה לְיִשׁוּב אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּיִשׁוּב הַדְּעַת בְּלֵי חוּבוֹת.
(כְּפִי שֶׁשְׁמַעְתִּי שָׂאֵם לוֹמְדִים סֵפֶר הַזֶּהר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל – אֲז
הַזְכוּתִים נְכַפְלִים וְנִשְׁתַּלְשָׁים בְּלֵי שְׁעוֹר וּבְלֵי עֶרֶךְ, וְזֶה בְּנוֹי עַל מְאֹמֶר
חז"ל "אֵין תּוֹרַת כְּתוּרַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל", וְעוֹד כַּמָּה מְאֹמְרֵי חז"ל).

הַכֶּסֶף שֶׁאֲנִי שׁוֹלַח לָכֶם, הִיא מִמְעוֹת מַעֲשֶׂר, וְכִידוּעַ שֶׁהַצְּלָחָה
בְּטוּחָה כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית כו, יב) וַיִּזְרַע יִצְחָק בְּאֶרֶץ הַהוּא וַיִּמְצָא
בְּשָׁנָה הַהוּא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ ה' (וְעַיִן בְּסֵפֶר "בֵּינָה לְעֵתִים").

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם יוֹם רְבִיעֵי לְסִדֵּר הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב תַּש"ע לְפָרֵט
קָטָן:

הַקָּטָן חַיִּים מֵשֶׁה בְּלִכְמֵן - אֶלְעָד ת"ו

– מִכְּתָב מַג –

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמַיָא, לְכַבוֹד הַצְּדִיקִים מְזִכֵּי הַרְבִּים "מִפְעַל הַזֶּהר
הַקְּדוֹשׁ הָעוֹלָמִי".

רְאִיתִי אֶת הָעֲלוֹנִים וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתֵּי.

מִזֶּה כָּבֵד זְמַן רַב שְׂבוּעֵרַת בְּקִרְבֵי אֵשׁ לְלִמּוּד הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ.
וְלָכֵן מְאֹד שְׂמַחְתִּי שֶׁהַנֶּכֶם מוֹצִיאִים מִן הַפֶּחַ לַפְּעַל, אֶת מֵה
שְׂחַשְׁקֵתִי מִזֶּה זְמַן רַב.

וּבִפְרֵט שְׂזָה מְאֹד מְאֹד מֵתָאִים, וְזֶה רְצוֹנוֹ שֶׁל מוֹרֵי וְרַבֵי הַצַּדִּיק
הַקְדוּשׁ רַבֵינוּ הַבְּבֹא סְאֵלִי זְכוּתוֹ תִּגַן עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

וְאֵיךְ שֶׁנִּהְרָו פָּנָיו וְכָל צוּרְתוֹ הַקְדוּשָׁה בְּעַת לִמּוּדוֹ בַּזֹּהַר הַקְדוּשׁ.
הֲרִי רַק לְמִזְכָּרַת הַדְּבָרִים נִפְשֵׁי תַהֲמָה, וְאַרְוָצָה אֶל הָאָרוֹן לְלִמּוּד
אֶת הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ.

וְלַהֲגוֹת בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לֹא אֲשַׁבֵּת.

וּבִפְרֵט כְּעַת כְּאֲשֶׁר הִנְנִי עוֹסֵק כְּעַת בְּאֲמֻצָּע לְכַתֵּב צְוָאָה לְאַחַר
120 שָׁנָה, וְרֵאִיתִי גְדֹל עֲנִיָּן לִמּוּד הַזֹּהַר, שֶׁבְּשַׁעָה אַחַת בְּשַׁבַּת קִדְשׁ
הוּא שׁוֹה לְאֶלֶף שָׁנָה לִמּוּד הַפְּשׁוּט.

וּלְפִי דְבָרֵי קִדְשׁוֹ שֶׁל מוֹרֵי הַצַּדִּיק רַבֵי מְרַדְכֵי שְׂרַעְבֵי, זְכָרוֹנוֹ
וְזָכַר כָּל הַצַּדִּיקִים לְבִרְכָה לְחַיֵי הָעוֹלָם הַבָּא, לָכֵן בְּדַעְתִּי לְהַקִּים קֶרֶן
קִיּוּמָת לְעִזּוֹר לְמַפְעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי, וּבִפְרֵט לְחַלֵּק סְפָרִים וְעֵלוֹנִים
וְהַזֹּהַר, שְׂזָה הַזְכוּת הַיּוֹתֵר גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְכֵן אֶעֱתִיק פֶּה קִטְעִים
מִסְפָּרֵי קִדְשׁ אֹדוֹת חֲשִׁיבוֹת וּנְחִיצוֹת שֶׁל ה"קֶרֶן קִיּוּמָת".

מִנְהַג קִדּוּם הוּא שְׁבַעֲלִי יִכְלַת עוֹשִׂין בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ "קֶרֶן קִיּוּמָת"
שֶׁיִּפְזְרוּ מִמֶּנּוּ לְצַדָּקָה בִּי"ב חֲדָשׁ לְהַסְתַּלְקוּתוֹ וְכֵן בְּכָל יוֹם יִאֲרָצִי
שְׁלָהֶם.

וְעֵצָה טוֹבָה לְנַהֵג כְּדָרְךָ בְּנֵי אָדָם לְקִנּוּת בְּטוֹחַ חַיִּים (לִי"ף)
אֵינְשׁוֹרְנֵי"ס פֶּאֲלִיס"י) כְּדֵי לְהַנִּיחַ מִמּוֹן לְיִוְרֵשׁוֹ, כְּמוֹ כֵן יִקְנֶה בְּטוֹחַ
חַיִּים (פֶּאֲלִיס"י) מִיַּחְדָּת עַל שֵׁם מוֹסֵד שֶׁל צַדָּקָה (שְׁיֵהִיָּה רְשׁוּם
עֲלֶיהָ שֶׁהַיּוֹרֵשׁ לָזֶה (בְּעִנְעֵפִישְׁעַר"י) הוּא קָפָה שֶׁל צַדָּקָה שֶׁתִּכְרֵךְ וּמִיד
אַחַר מוֹתוֹ יִלָּךְ מִמּוֹן זֶה לְקָפָה שֶׁל צַדָּקָה, וְאִזּוֹ יִהְיֶה נֶכּוֹן לְבוֹ וּבְטוֹחַ
שְׂיִקִּים אֲצִלוּ וְהִלָּךְ לְפָנֶיךָ צַדָּקָה וְגו'.

מִסְפָּר הַקְדוּשׁ קַב הַיִּשָּׂר:

כתב בספר קב הישר (פרק ל') שיתנו בחייו צדקה בעין יפה ויעסק בגמילות חסדים, כי מי יודע אם יקומו בניו צואתו, וטוב שישלש הסכום ביד איש מהימן יעין שם (ובכהאי גוונא שהשלישו ביד אחר לכולי עלמא מחיבין הבנים לקיים הצואה במלואו מצד מצוה לקיים דברי המת).

וכן כתב החפץ חיים:

שלא יסמך על בניו שהם ישלימו אחריו במעשיהם ויעלו את נשמתו... וזה שאמר הלל: אם אין אני לי מי לי. ועין שם תוכחה מגלה שלא יסמך בנפשו שכשיהיה סמוך לפטירתו אז יעשה צואה ויצוה לבניו אחריו... על כן טוב שעוד בחייו יוציא מרשותו המעות לקנות איזה דבר שביא רוח בשביל תלמוד תורה או גמילות חסדים, ויברר איזה בטוחים ונאמנים מן העיר שימסר הענין על דם וכו'.

מספר הקדוש יש נוחלין:

וכבר כתב בהקדמה לספר יש נוחלין: דמה שבני אדם שמחים כשמנחילין עשר לבניהם אחריהם, הוא שמחה של שטות, כי מה יתנו ומה יוסיף שלמות לנשמתו העלובה במה שיניח לבניו כל טרחו ומאודו, הוא? היא משלך בבור תחתית והם ישבו בבתי הגדולים והטובים ובעליותיו מרוחים בקול זמרים ושבחים, והוא ישב ביד וידם בגלל וגנוחים, ויוריד לארץ ראשו בגון וקול בוכים, וישכן בין קמוש וחוחים, הם ממונו אוכלים למעדנים, והוא עפר לחמו. אשכלת מורת למו, חמת תנינם עם ראשי פתנים, הם ממונו יהיו האמנים עלי תולע, והוא יחבק אשפתות ורמה ותולע וכו'. ואם אין הוא לו מי לו, ואם לא עכשו אימתי, כי אין מעשה בשאול אשר הוא הולך שמה, על כן אין דוחין נפש מפני נפש, דהינו נפשו מפני נפשות בני ביתו... ולבצבז הרבה והרבה מן ממונו, והשאר יניח לבניו, כדי שיהיה לו גם כן נחת רוח מממונו, ויקח עמו לבית מלונו לצרף פרנסתו ומזונו, כי רב ממנו הדרך וכו'.

...וַיַּעֲשֶׂה בְּעֵינָיו שְׂצָדְקָתוֹ תַעֲמֹד לַעַד וּלְדוֹרוֹת עוֹלָם וַיֹּאכַל מִפְרוֹתֶיהֶן בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהִקְרָן קִיְמַת לוֹ גַם כֵּן לְעוֹלָם הַבָּא.

מהגאון הצדיק הקדוש בעל חפץ חיים זי"ע:

מעצתו שיעץ לאיש נבון לעוררו מה שיעשה בחיים חיותו בממונו לאחר מאה ועשרים שנה לטובתו.

וזה לשונו הקדוש: והוא נחוץ מאד... שמחייב להתבונן לעשות סדר מה שיתנהגו בנכסיו אחרי מלאות ימיו. כי למי אתה עמל?

והיינו שצריך האדם בעצמו בימי חייו להתחזק ולתקן הכל. ועצתי היעוצה, אם כבודו היה שומע לי, שיחלק נכסיו, וחלק אחד מזה יניח לעצמו לעשות בזה דברים טובים, ולמנות על זה אנשים מפרסמים בישראל לי"א ונאמנים שיעשו כפי רצונו בהעזבון, או שיעשה "קרן קימת", והרוח ילך על דברים טובים. ובזכות זה יאריך השם ימיו ויחזק את כחותיו ויגוב בשיבה טובה, ויצליחהו בכל מעשיו ויזכה לראות בנחמת ציון וירושלים כחפצו וכחפץ אהבו נאמן הדורש טובתו...

העתק מספר פלא יועץ:

טובה לגבר כי יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה'... לכן זוהי דרך ישרה, שבעודנו בבחירתו ובבריאות יכתב צוואתו ויצוה בכל תקף לקיים את אשר ימצאו כתוב... וכשמחלק נכסיו יטל לעצמו חלק בראש להיות קרן קים בגד נאמן והפרות ישלחו לו מעדנים לנפשו. זוהי דרך ישרה ותפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם. וראוי לכל אדם לחוש ולקיים צוואת הרב רבינו יהודה החסיד כי הדברים עתיקים, ומי שיודעם ועובר על דבריו הרי זה מתחייב בנפשו, ושומע לו שומר נפשו.

נדהמתי לראות איך שיש לכם קרוב ל 200 שעורים וכוכבי אור כן רבנו, זאת אומרת שלא אלמן ישראל, יש ברוך השם להקדוש ברוך הוא חילים אמתיים שמוכנים למסור נפשם ולעשות כל מה שאפשר לגאל את השכינה הקדושה, ובזכות זה נזכה בקרוב

שִׁיתְקִים דְּבַרֵי הַרְשֵׁב"י: "בְּזֹהַר דָּא יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי",
זאת אומרת שנוזקה לזה בקרוב ממש בעזרת השם.

**לְכֹן כְּדִי שִׁיְהִיָּה לִי קִצַּת חֶלֶק בְּעֵדְתְכֶם הַקְדוּשָׁה, אֶעֱתִיק
כְּמָה עֲנִינִים בְּגִדְל מַעֲלַת מְזִפֵי הַרְבִּים לְשָׂכַר הַגְּדוּל שֶׁהֵם זֹכִים,
וְיֵהי חֶלְקִי עִמָּכֶם.**

מבאר באור החיים הקדוש: דהמזכה את הרבים להראות
לחברו דרך הישר, יבוא למדרגת מלאך מט"ט, שאין מדרגה
משפחת מזו.

**ובאבות דרבי נתן, ומורנו הרב יצחק אבוהב בעל מנורת
המאור, מגדולי חכמי ספרדי כתב:** "דהמזכה את הרבים השם
יתברך משגיח עליו ועל בניו וזוכה לבנים צדיקים".

ובספר חסידים (סימן תר"ז): "המזכה את הרבים גם כשכבר פלו
שני חזיו הקצובים לו, מאריכין לו שנותיו עבור טובת דורו".

במסכת שמחות כתב: "המזכה את הרבים מבטח לו שהוא בן
עולם הבא".

וזה לשון הטור ביורה דעה סימן רמ"ז: "ומי שאי אפשר לו
ללמד די מפני טרדת הזמן, יספיק לאחרים הלומדים ותחשב לו
כאלו הוא לומד בעצמו".

ועין בזהר הקדוש פרשת ויחי, שכתב בענין שתפות יששכר
וזבולון, לפיכך הקדימו זבולון ליששכר, על שהוציא לחמו מתוך פיו
ונתנו לפיו של זבולון. מי שתומך בבעלי תורה נוטל ברכות מלמעלה
ומלמטה וזוכה לשתי שלחנות, מה שאין זוכה לזה אדם אחר זולתו,
עין שם. וכל שכן במזכה את הרבים, שעל ידי זכוי הרבים באים
אלפים מישראל לעשות תשובה, ולפיכך זוכה על ידי זה לטל כל
ברכות שלמעלה ושלמטה וכן"ל.

**ונסים בדברי החכם המקבל מורנו הרב אלעזר שמואל ׳
סיניור זצ"ל,** שכתב: דהראשי תבות מפסוק ואלה המשפטים אשר

תשים לפניהם הוא וְחַיֵּב אָדָם לְזָכוֹת הַרְבֵּי, הַשָּׂכָר מְרֻבָּה (או המזכָּה מְבֻטָּח) שִׁיּוּלִיד פְּרִי טוֹב יִרְאֶה מִזְרָעוֹ (כְּדֹאִיתָא בְּפִרְשֵׁת תְּרוּמָה זֹכָה לְרֵאוֹת בָּנִים לְבָנָיו) אַרְךְ שָׁנִים רַבִּים תִּפְלְתוּ שׁוֹמֵעַ י' מִהָרָה. לְעוֹלָם פִּרְנָסְתוֹ נְכוֹנָה וְיִמְלֵא ה' מִשְׁאַלוֹתָיו.

וְאִפְשֵׁר לְבָאָר דְּבָרָיו, דְּאִיתָא בְּזֵהָר הַקְּדוּשׁ עַל פְּסוּק וְאֵלֶּה הַמְּשֻׁפָּטִים "דָּא רְזָא דְגִלְגוּלֵיָא", וְצָרִיךְ בְּאִוּר. וְעַל פִּי הַנִּזְכָּר לְעִיל יֵשׁ לְפָרֶשׁ, אִף עַל גַּב דְּלַפְעָמִים עַל פִּי הַגִּלְגוּל מְכָרַח הָאָדָם לְהַתְיַסֵּר בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּגִלְגוּל זֶה בְּעַד חֲטָאֵיו בְּגִלְגוּלִים קוֹדְמִים, אֲמַנָּם עַל יְדֵי שְׂזִנְיָה אֶת הַרְבִּים יָכוֹל לְפָטוֹר אֶת עַצְמוֹ מִן הַדִּין הַזֶּה, כִּי הַמְזַכָּה אֶת הַרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ, וּמִמִּילָא לֹא יִחֲטָא עוֹד בְּגִלְגוּל זֶה, וּבְזֵה גּוֹפָא מַה שְּׂאִינוּ חוֹטָא עוֹד מִתְקַן מַה שְּׁפָגַם בְּגִלְגוּלִים הַקּוֹדְמִים, וְעַל יְדֵי זֶה יִפְטוֹר מִן הַיְסוּרִים, וְאִף אִם נִגְזַר עָלָיו חֶסֶד וְשְׁלוֹם יְסוּרִים לֹא עָלִינוּ, כְּדָרְךְ הָעוֹלָם שְׁסוּבְלִים כָּל מִינֵי יְסוּרִים רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן בְּעוֹלָם הַזֶּה, מִכָּל מְקוֹם עַל יְדֵי זְכוּי הַרְבִּים יִפְטוֹר מִכָּל אֵלֶּה, וְיִהְיוּ לוֹ חַיֵּי נַחַת וְשִׂמְחָה וְיִזְכָּה לְכָל הַבְּרָכוֹת הָאֲמוּרוֹת בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּכְדָבְרֵי הַמְּקַבֵּל הַנֶּ"ל שְׁמַסִּים שִׁיּוּלִיד פְּרִי טוֹב מִזְרָעוֹ, וְאַרְךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים, וְתֵהָא פִּרְנָסְתוֹ נְכוֹנָה וְיִמְלֵא ה' כָּל מִשְׁאַלוֹת לְבוֹ לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.

בְּבִרְכָה מְרֻבָּה, אַרְךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים בְּבִרְיָאוֹת שְׁלָמָה, עָלֶיךָ, עֲלֵיכֶם, עַל הַמְּפִיָּצִים, וְעַל כָּל עַם בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבְכַבּוּד רַב:

עוֹבְדֵי כַהֵן - בְּאִר שֶׁבַע יצ"ו - אַרְץ הַקְּדוֹשׁ תוֹבֵב"א

– מִכְתָּב מִד –

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לְכַבּוּד "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי" – שְׁלוֹם וּבְרָכָה !

בְּנֵי בָּא הַבֵּיתָה מִיִּשְׁיִבְתּוֹ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, לַחַג הַסְּכוּת, וּבְיָדוֹ סֵט זֵהָר הַקְּדוּשׁ שְׁקֵבֵל מִכֶּם בְּחִנָּם, לְאַחַר שְׁמֵלָא טַפְס וְקֵבֵל עַל עַצְמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם אֶת הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ. עוֹד רְאִיתִי אֲצִלוֹ כְּמָה עֲלוֹנִים יָפִים מְאֹד וְנִחְמָדִים בְּיוֹתֵר שֶׁהוֹצֵאתֶם לְאוּר וְאֶת סִפְרָכֶם "אוּר הַזֵּהָר", וּמַעַת שְׂרָאִיתִים לֹא יִכְלַתִּי לְהַנִּיחֶם מִיָּדִי, וְהַתְחַלַּתִּי לְלַמֵּד

את הזהר הקדוש בהתלהבות ובחשק גדול, אחרי קריאתי את הדברים המעוררים שבצלוניקם ואת הספר "אור הזהר". כן גם כן הוריתי לכל בני הנשואים ולילדיהם כן ירבו, לא לפחות בכל יום מללמוד לפחות רבע שעה זהר, ובשבת קדש לא יפחתו מלמוד שעה אחת בזהר הקדוש. והנה ממקום מושבי כאן במנהטן ניו יארק הנני זוכה כבר שנים רבות לתמך בהרבה ישיבות קדושות בסכומים גדולים מאד, ואף ישנם ישיבות וכוללים אשר כל אחזקתם במשך חדשים ואף שנים הנם מתמיכתי. וכגון ישיבת ... בבני ברק אשר קבלה מידי רק בפעם האחרונה סך \$180,000, וישיבת ... בעיר הנ"ל קבלה \$330,000, וכולל ... בירושלים מקבלים לא פחות מסך \$120,000 לשנה, ועוד הרבה מוסדות מקבלים סכומים יותר קטנים. וכן איזה חצרות חסידים בארץ ישראל שיש להם כמה אלפי חסידים. ולאחרונה היה המצב קשה בעסקים, וכמעט נפלתי לגמרי, ולפתע פתאם התחיל הביזנעס שלי לצמוח, ולא הבנתי מדוע, רק עתה זכיתי לראות שבדיוק באשר בני החל ללמוד את הזהר הקדוש החלו העסקים לעלות מעלה מעלה ברוף השם. וכעת באשר שבני למד היטב את "ספר אור הזהר הקדוש", והראה לי שכתוב שם מהצדיק רבי מרדכי שרעבי ומהבן איש חי זצ"ל, שבשעה אחת למוד הזהר מקבלים שכר של למוד הנגלה של אלף שנים, חשבתי לעצמי שבכל עסקי הנני מסתכל איך להרויח כמה שיותר, ובדאי שבשכר נצחי בעולם הבא על למוד התורה הקדושה צריך לנצל את הצורה שמרויחים בה הכי הרבה, וכמו שכתב החפץ חיים בספרו. ואם אתמך בישיבות ובכוללים שלומדים שם את הזהר, יהיה שכרי בעולם העליון פי מיליון אלפי פעמים יותר לפי החשבון של הצדיקים הנ"ל. לכן אבקש מכם שתודיעוני איזה הם הישיבות והכוללים שלומדים שם את הזהר, בכדי שאוכל לתמך בהם גם כן. וכן אבקש שתודיעוני באיזה חצרות חסידים והמוסדות לומדים את הזהר הקדוש בכדי שאתמך גם כן בהם. נא אבקש שתשלחו אלי תשובה אל הכתבת הרשומה מטה.

נא אם תוכלו להעביר לפחות ל-10 מלומדי הזהר להתפלל על
א... בן נ... י... , שאצליח בכל הענינים. [השם השמט מפאן עקב
בקשתו המפורשת של הנגיד להלן].

אגב, אני קשור מאד לספרי החיד"א זצ"ל, לכן אעתיק מה
שכתב רבנו חיים יוסף דוד אזולאי, החיד"א, בספרו הקדוש מורה
באצבע, (אות מד).

למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד, בשגם לא ידע מאי
קאמר, ואף שיטעה בקריאתו. והוא תקון גדול לנשמה, לפי שהגם
דכל התורה שמותיו של הקדוש ברוך הוא, מכל מקום נתלבשה
בכמה ספורים, ואדם הקורא ומבין הספורים נותן דעתו על פשט
הפשוט. אבל ספר הזהר הן הסודות עצמן בגלוי, והקורא יודע שהם
סודות וסתרי תורה, אלא שאינו מובן מקצת המשיג ועמק המשג.

וכדי שיהיה לנו קצת משג מה היה גדל קדשת רבנו החיד"א
אעתיק מהספר "אהל אלימלך" (סימן רפ"א) בשם הרבי רבי
אלימלך מליז'נסק זצוק"ל וזה לשונו: שם באיטליא יש צדיק אחד
גדול, אשר על ידי חבנריו הטהורים מבטל כל ספרי המינוח, ומי יתן
והיה לבבם של ישראל, לשקד על דלתי ספרי החיד"א, לא יזיזו
אותם כלום מאמונתם.

בתקוה לתשובה מידיית, בכדי שאזכה לשכר הגדול הנ"ל,
ולהצלחה בכל העסקים,

(- מנהטן ניו יארק ארצות הברית.)

[השם, הכתבת המלאה, והפרטים, השמטו עקב בקשתו
המפורשת של הנגיד להלן].

נ.ב. אם תרצו תוכלו לפרסם את מכתבי, אך נא ונא להשמיט
את כל הפרטים, וגם להשמיט את פרטי הישיבות אשר הנני תומך
בהן.

- מכתב מה -

בְּסִיעָתָא דְשִׁמְיָא. יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בְיָמִים וְהוּ'
 בָּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל, שְׁנַת "770", שְׁנַת "בִּיאַת מְשִׁיחַ" (עִם הַכּוֹלֵל).

לְכַבּוֹד הַרְבָּנִים הַחֲשׁוּבִים עוֹרְכֵי הָעֲלוֹן "אוֹר הַזְהָר" שְׁיַחֲיוּ.
 שְׁלוֹמְכֶם יִסְגָּא וְיִפְרַח בְּטוֹב וּבִנְעִימִים.

בְּרָצוֹנֵי לְסַפֵּר לָכֶם עוֹבְדָא מְעַנֵּנָת, אֲשֶׁר סְבוּרְנוּ כִּי תַהֲיֶה
 לְתוֹעֲלָת,

מִצְפִּיחִית בְּדַבְּשׁ מִתְקַנָּת, מִמָּשׁ מְטַעֲמָת, מְעַשָּׂה מֵהִיְהוּדִים
 בְּתִימָן מִפְּאֲרָת.

לְאַחֲרוֹנָה יֵצֵא לָנוּ לְהַפְגִּישׁ עִם יְהוּדִים צְדִיקִים עוֹבְדֵי ה' בְּאַמְת
 וּבְתַנְמִים מִתִּימָן, אֲשֶׁר עָלוּ לְאַרְץ הַקְּדוּשָׁה תוֹבֵב"א מִתִּימָן יֵצ"ו
 בְּחֻדָּשׁ אִיר שְׁנַת תְּש"ד.

וְסִפְרוּ לָנוּ דְבָרִים נִפְלְאִים, מְזֻהָב וּמְפֹז נְחֻמְדִּים,
 מֵה יָפִים וּמְבַהֲיָקִים, עַל כָּל שׁוֹמְעֵם חֲבִיבִים,
 עַל הַזְהָר הַקְּדוּשׁ סְפוּרִים, כְּאוֹר הַחֲמָה מְזֻהֲרִים,
 אֶת קְדֻשַׁת הַזְהָר מִפְּלִיאִים, בְּקִשׁוּטֵי כְּלָה מְקֻשָּׁטִים,
 כְּמָה וְכְמָה שְׁעוֹת לְמוֹדִים בְּשַׁבָּת קְדֻשָׁנוּ לּוֹמְדִים,
 וּבְהַכְנָסַת הַזְהָר לְבִתִּים, כְּבִהַכְנָסַת סֵפֶר תּוֹרָה שְׂמַחִים,
 לְזֶהר הַקְּדוּשׁ פְּרֻכָּת מְשִׁימִים, וּבְזָכוֹת רִשְׁב"י מְבַקְּשִׁים,
 וְכֵן הִלָּאָה כְּפִי שְׁתַּקְרָאוּ בְּרַנָּנִים.

וְנִסְפֵר בְּפְרוּט אֶת שְׁשִׁמְעֵנוּ מֵהֶם דְּבָרִים נִפְלְאִים הַמְלַהֲיָבִים כָּל
 שׁוֹמְעֵיהֶם.

בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת לִפְנֵי הַבְּדֻלָּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד הִיָּה בְּבֵית הַכְּנָסַת
 וְלוֹמֵד שְׁתִּים וְשִׁלְשׁ שְׁעוֹת בַּזְהָר הַקְּדוּשׁ. וְכֵן בְּחֻצוֹת הַלִּילָה כָּל הָעִיר
 הוֹלְכִים לְבֵית הַמְדָרָשׁ לְלַמֵּד אֶת הַזְהָר. וְלֹא הִיָּה אֶחָד מִבְּנֵי הָעִיר

אֲשֶׁר בָּטַל אֶת הַלְמוּדִים הָאֵלֶּה בַּזְהַר הַקְּדוֹשׁ, אֲלֵא כָּלֶם, כָּל בְּנֵי
הַעִיר לְמַגְדוֹלָם וְעַד קֶטְנָם, הוֹלְכִים אֶל בֵּית הַמְּדַרְשׁ וְלוֹמְדִים בְּסֵפֶר
הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ. וְתַמִּיד הָיָה לֵב הַקִּיסָר שֶׁם לְטוֹב עַל כָּל הַיְהוּדִים,
וְנָטָה לָהֶם רַב חֶסֶד, וְנָחוּ בְּהַשְׁקָט וְשִׁלְוָה עַל אֲדַמְתָּם מֵאִין מִפְּרִיעַ
וְאוֹיֵב.

(וְרַק בְּעוֹוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים בְּשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת נִתְבַּטַּל לְמוֹד זֶה,
וּמֵאֲזוּ הַחֲלוּ צְרוּרוֹת מֵהַמוֹשְׁלִים שֶׁם ימ"ש וּמֵהַפּוֹרְעִים הַשְּׂכָנִים
הַעֲרָבִים יִמַּח שְׁמֵם שֶׁם רְשָׁעִים יִרְקֵב, אֲךָ עַד אַז לֹא הָיוּ שׁוֹם צְרוּרוֹת
וְהַחַיִּים הַתְּהַלְכוּ עַל מִי מְנוּחוֹת בְּלֹא פֶחַד וּבְלֹא אֲנַחָה.)

וְזָכוּ תוֹשְׁבֵי הַעִיר הַזֹּאת לְעֵלוֹת תְּהִלָּה לְקַל לְאַרְץ הַקְּדוֹשׁ, וְאִף
הַזְּקֵנִים הַמְּכֻלְגִים שֶׁבָּהֶם נִתְבָּרְכוּ בְּאַרְיִכוֹת יָמִים מִפְּלֵגָה עֶקֶב
לְמוֹדֵם הַקְּבוֹעַ בַּזְהַר הַקְּדוֹשׁ, וְהֵם חַיִּים וְקַיִמִים וּמְמַשִּׁיכִים אֶת
הַלְמוּדִים הָאֵלֶּה כָּאֵן בְּמָקוֹם מוֹשְׁבָם בְּאַרְץ הַקְּדוֹשׁ.

וּבַעַת הַכְּנַסֶּת סֵפֶר הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ אֶל הַבַּיִת עוֹשִׂים שְׂמֵחָה
גְּדוֹלָה כְּבִהְכְּנַסֶּת סֵפֶר תּוֹרָה, וּמֵיַחֲדִים אֲרוֹן עֲבוֹר הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ
וּמַעֲטָרִים אוֹתוֹ מִבְּחוּץ בְּפֶרֶקֶת נְאֻה כְּפִי שְׁמַעֲטָרִים לְאֲרוֹן הַקְּדוֹשׁ.

וְתַמִּיד הַנְּשִׂים אוֹמְרוֹת עַל כָּל דָּבָר יְשׁוּעָה שֶׁיִּהְיֶה בְּזָכוֹת
הַרְשָׁב"י, וְכַשִּׁיּוֹצְאִים לְדַרְךָ נוֹשְׁקִים אֶת הַפֶּרֶקֶת שֶׁל אֲרוֹן הַזְהַר
הַקְּדוֹשׁ וּמִתְפַּלְלִים וְאוֹמְרִים בְּזָכוֹת הַרְשָׁב"י. [וְכִמוֹ כֵּן הָיָה בְּמֵרוֹק].

וּרְבָם הַרְבַּ הַצַּדִּיק שְׁלִיט"א אָמַר, שֶׁבְּזָכוֹת לְמוֹד הַזְהַר שֶׁעוֹדֵם
מִמַּשִּׁיכִים בְּזֶה כָּאֵן וְכַנ"ל, כְּמַעַט וְלֹא הָיוּ שׁוֹם נִפְגָּעִים בְּהַמְּלַחְמָה
הָאֲחֵרוֹנָה.

וַיְהִי רַעוּא {וַיְהִי רַצוֹן} מִן קָדָם עֲתִיקָא קַדִּישָׁא דְכָל קַדִּישֵׁין
טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכוּלָּא, דִּיתְמַשְׁךְ מִן קָדָם עֲתִיקָא
קַדִּישָׁא דְכָל קַדִּישֵׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכוּלָּא רַעוּתָא
{רַצוֹן} חֲנָא וְחֶסֶדָא {חֵן וְחֶסֶד} וְרַחֲמֵי {רַחֲמִים} בְּנִהִירוֹ עֲלָאָה
וּבְרַעוּתָא וְחִידוֹ {שְׂמֵחָה} עֲלֵי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל.
וְיִתְיַחֲדוּ הַדּוֹדִים וַיְהִיָּה כְּבָר קֶץ הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים רַבִּים, וְעֵתָה שְׂכָבָר

נפוצו המענינות חוצה, הרי זה כְּבֵר עַת הַגְּאֵלָה, ויהי רצון שִׁיתְגַּלֶּה
כְּבֵר מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ וַיִּגְאֵלְנוּ גְּאֵלָה שְׁלֵמָה בְּרַחֲמִים רַבִּים, אֶפְלוּ לַמַּטָּה
מַעֲשֵׂרָה טַפְחִים בְּקִרְוֹב מִמֶּשׁ.

ש. ז. כ. אֲשַׁקְלוֹן יצ"ו

- מכתב מז -

מכתב מאת נְכַד הַמַּגִּיד הַקְּדוֹשׁ מְקוֹז'נִיץ זיע"א לְרַגֵּל יוֹמָא
דְּהַלּוּלָא רַבָּא, וּלְעֵלוּי נְשַׁמְתּוּ.

לְכַבּוֹד הַרְבָּנִים הַצְּדִיקִים רַבֵּי "מִפְעַל הַזֶּהר הַעוֹלָמִי".

תּוֹדָה רַבָּה לָכֶם עֲבוּר הַסֵּט הַזֶּהר שֶׁקְּבַלְנוּ, וְהִנְנוּ לוֹמְדִים הַרְבֵּה
זֶהר בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. זְכוּת עֲצוּמָה זָכָה דוֹרְנוּ זֶה עַל שְׂיִכּוּלִים
לְלַמֵּד זֶהר בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוֹלְכִים. וְאֶפְלוּ בְּהַמְתַּנֶּה לְרוֹפֵא (דְּאִקְטִי"ר
בְּלַע"ז) אֶפְשֵׁר לְהוֹצִיא מֵהַפִּיס אֶת סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ (שְׂאֵגֵב מַגִּיעַ
עִם שְׁנֵי כְּסוּיִים שֶׁנִּתְּנָן לְעֵטֶף אֶת הַסֵּפֶר בָּהֶם) וּלְלַמֵּד וּלְהַגוֹת בְּסֵפֶר
הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, וְכֵן בְּהַמְתַּנֶּה בְּצַרְכְּנֵיהָ (גְּרַאסְעַר"י סְטֵא"ר בְּלַע"ז)
בְּמְקוֹם לְהַמְתִּין וּלְבַזְּבֹז אֶת הַזְּמַן בְּהַבֵּל רִיק (אֵגֵב: בַּעַל הַבֵּית
הַצְּרַכְנֵיהָ בְּקֵשׁ לְהַמְצִיא לוֹ סֵט שְׂיִכּוּל לְגַמֵּר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּזַמְנוֹ
הַרִיק). הַרִי אֶפְלוּ הַגְּרַאסְעַר"י סְטֵא"ר אוֹ מְקוֹם הַהַמְתַּנֶּה
לְדְּאִקְטִי"ר נַעֲשֶׂה לְבֵית מְדַרְשׁ וְנִתְקַדַּשׁ בְּלַמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, וְכָל
הַנְּצוּצִין קְדִישִׁין אֲשֶׁר נִפְלוּ בְּשִׁבְרֵת הַכֵּלִים מֵהַז' מַלְכִין דְּמַתּוּ, עֵקֵב
שֶׁכָּל אֶחָד רָצָה לְהִיּוֹת "אֵנָא אֶמְלֹךְ" וְלֹא נִכְלְלוּ זֶה בְּזֶה, (כְּמַבְאָר
בְּכַתְבֵי זְקֵנֵי הַקְּדוֹשׁ הַמַּגִּיד רַבֵּי יִשְׂרָאֵל מְקַאז'נִיץ זיע"א, וּבְנוֹ זְקֵנֵי
הַקְּדוֹשׁ הַרֵה"ק מֶרֶן אֲדָמוּ"ר רַבֵּי מִשָּׁה אֶלְזִיקִים בְּרִיעָה מְקַאז'נִיץ
זיע"א), וְנִפְלוּ לְבוֹר תַּחְתִּיּוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה הַגְּשָׁמִי, מִתְעַלִּים וְעוֹלִים
לְמְקוֹמָם הַרְאוּי הַמְתַּקֵּן וְהַשְּׁלֵם, וְכָל הַרַפ"ח נִצּוּצִין קְדִישִׁין שֶׁנִּפְלוּ
מִתְעַלִּים וּמִתְיַחֲדִים בְּמְקוֹמָם בְּיַחְוָדָא שְׁלִים. וְכֵךְ זֻכְרִים בְּכָל מְקוֹם
שֶׁנִּמְצְאִים וְאֶפְלוּ בַּעַת הַטִּיּוֹל וְכַדוּמָה לְהַמְשִׁיךְ הָאוֹרוֹת דְּתֵהוּ בְּכֵלִים
דְּתַקּוּן, וְלְהַרְגִישׁ מְצִיאוֹת הַשֵּׁם בְּפַעַל מִמֶּשׁ, וְכַמְאָמַר הַיְדוּעַ "זִי
זֵאגֵט, אִוֵּן אִיךְ וּוִיִּיס", (הִיא אוֹמְרַת, [דְּהֵינּוּ הִיא רַק אוֹמְרַת], [אָבֵל

אני לאחר למוֹד החסידות והזהר] און איך ווייס [אני יודע ומרגיש במציאות ממש "איך פיל דעם ג-א-ט", "איך ווייס דעם ג-א-ט"]. ובפרט דלאחר ובעת שלומדים הזהר הקדוש הרי כל עבודת השם נראית אחרת לגמרי, בדבקות ובשמחה גדולה ועצומה, באהבה ויראה. וכמו שכתוב בתורה הקדושה (דברים כ"ה), תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל, שצריך לעבד את הבורא ברוך הוא בשמחה גדולה, וזה משיגים על ידי למוֹד הזהר הקדוש.

וכן ראיתי בספר דעת שלום להרב הקדוש מרן אדמו"ר רבי שלום משאץ זצוק"ל זיע"א מלאנדאן וזה לשונו: מתנה ממני לנכדי היקר המפלג בתורה ויראת שמים מענדלי יחיה [מכתב ידו הקדושה].

מסתמא ידעת מנהג אבותינו הקדושים וכל החסידים ללמוד ולעין בחדש אלול בהמצאו בכל יום ויום עד ערב יום הכפורים בתקוני זהר הקדוש, לעורר לבנו האטום לשוב לפניו ותברך לפקח עינינו פוקח עורים, צאי בעקבי הצאן. ועיון כאן לא הרבה, רק שעור שירתים די, או קדם התפלה, או בתפלין דרבינו תם. ולא תאמר כי אינה מבין, היום ומחר ומחרתים תבוא להבנה. וכן תמיד, ובפרט בשבת קדש, תלמד מעט בספר הזהר הקדוש והוא מאירת עינים לידע מעט גדלות הבורא וגדלות הבריאה כלה בדומם צומח חי מדבר שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו, כי מי שאינו לומד כלל ספרי קבלה הוא סומא שלא ראה מאורות מימי. אם תלמד אם ירצה השם אז תבין כי מה שכתבתי כאן הוא אמת וצדק.

...ונזכה לתשובה שלמה וקדשה וטהרה, ותורה לשמה מחזרת על אכסניא שלה, שאל אביך ויגדך כבוד לשאל, עין יורה דעה (סימן ר"מ סעיף קטן י"ט).

שנה טובה ומברכת, ריש אלול שנת תשי"ב חיים ושלום. - עד כאן לשון ספר הנ"ל.

**בְּבִרְכָה מְרֻבָּה וְרַב שְׁלוֹמִים: הַקָּטָן אַבְרָהָם הַאֲפֹשְׁטִיין נִכְד
הַמַּגִּיד הַקְּדוֹשׁ מְקַאֲזַנִּץ זִיעוּכִי"א, וְנִכְד הַרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מֹשֶׁה
אֱלִיקִים בְּרִיעָה מְקַאֲזַנִּץ זִיעוּעֻכִּי"א - עִיר הַתּוֹרָה לִיקוּוד
בְּמַדִּינַת נְיו ג'רְסִי אַרְצוֹת הַבְּרִית.**

– מכתב מז –

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, קִבְּלָנוּ בְּחֶסֶדִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת הַסֵּט הַמְּחַלֵּק שֶׁל
כָּל הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּם אֵלֵינוּ.
אֲנוּ מוֹדִים לָכֶם עַל כֵּן מְקַרְב לֵב.

וּבְרַצוֹנֵנוּ לֹמַר וְלַהוֹדִיעַ לָכֶם, שְׂאִין לָכֶם מִשָּׁג כַּמָּה הַתּוֹעֵלֶת
הִיא רַבָּה בְּזֶהָר מְחַלֵּק זֶה. כְּשֶׁהַסְּפָרוֹן קָטָן וְאֲפֹשֶׁר לְקַחְתּוֹ לְכָל
מְקוֹם, הוּא תּוֹעֵלֶת וְנוֹחוֹת גְּדוֹלָה אֲשֶׁר נוֹתַנֶת תַּמְרִיץ גְּדוֹל לְקִרְא
הַרְבֵּה מִדְּפֵי הַזֶּהָר בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל שְׁעָה פְּנוּיָה, וְלִקְרוֹב הַגְּאֻלָּה
וְלַהֲקִים הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה מֵעַפְרָא.

רַב תּוֹדוֹת וְשִׁתְּזָכוּ לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וְלַהֲאֲדִירָה.

אֲבַד לָנוּ מִסְפֵּר הַטֵּלְפּוֹן שְׁלָכֶם, וְאִם תּוּכְלוּ לְהַתְקַשֵּׁר אֵלֵינוּ עַל
עֵנֶן חֲשׁוּב, נוֹדָה לָכֶם בְּמַאֲד מַאֲד. 052765804

– מכתב מח –

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמִיָּא. מִכְּתָב עִז חֲבִיּוֹן מְהַרְבַּ הַגְּאוֹן הַרַב חַיִּים
יַעֲקֹבֶזוֹן שְׁלִיט"א נִכְד רַבְּנוּ הַגָּר"א יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א.

לְכַבּוֹד רַבְּנֵי הַמַּפְעֵל הַקְּדוֹשׁ "מַפְעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי".

א. מַאֲד מַאֲד שְׂמַחְתִּי וַיִּגַּל לְבִי בְּהַגְלוֹת נְגָלוֹת הָאוֹר הַגְּדוֹל
וְהַנּוֹרָא עַל יְדְכֶם שֶׁל אֲדוֹנֵנוּ הַתְּנָא הַאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי
זי"ע, אֲשֶׁר נִגְלָה אֵלָיו בְּגִלּוּיִים עֲצוּמִים וְנִפְלְאִים בְּמַתִּיבְתָא דְרַקִּיעָא,
וְעַל יְדֵי מֹשֶׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא, וְעַל יְדֵי אֱלִיהוּ הַנְּבִיא הַתְּשֻׁבִי וְהַגְּלַעְדִּי
זְכוּר לְטוֹב, אֲשֶׁר יְבוֹא לְבִשְׂרָנוּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ בְּקִרְוֹב בְּמַהְרָה אָמֵן.
וּבִפְרֵט בְּפִרוּשְׁיוֹ הַאֲדִירִים וְהַנְּפְלְאִים שֶׁל אֲדוֹנֵי אָבִי זְקֵנֵי הַגָּר"א ז"ל

זיע"א, ובפֿרט על זֶה דְּמִבְּאָר דְּבִדּוֹר הַזֶּה דְּוִקָא אֶפְלו קִטְנֵי קִטְנֵי יִלְמְדוּ אֶת הַזְהַר הַקְדוּשׁ, וְעַל יְדֵי כֵן תִּבּוֹא הַגְּאֵלָה מִיָּד. וּבִפְרָט כְּהַנְהִיגְתוּ שֶׁל אֲדוֹנֵי אָבִי זְקֵנֵי הַגֵּר"א ז"ל, וְעַל יְדֵי כֵן הוֹרְאָתוֹ לְדוֹרוֹת, לְלַמֵּד זֶהר תְּמִידִים כְּסֻדָּרִם. וּבְוִדָאֵי נוֹדָה לְכֶם רַבּוֹת עַל הָאֶרֶץ וְהַהֲנַחְלָה לְרַבִּים אֶת תּוֹרַתוֹ שֶׁל אֲדוֹנֵי אָבִי זְקֵנֵי הַגֵּר"א ז"ל וּפְרוּשׁוֹ לְסִפְר הַזְהַר הַקְדוּשׁ וְהַנְּפִלָא מְאֹד נֶעְלָה, אֲשֶׁר עַל יְדוֹ נִגְאֵל בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים וְעֲצוּמִים מִיָּד עֲכָשׁוּ. אֲשֶׁרִיכֶם הַרְבֵּנִים שְׁלִיט"א, וּבִפְרָט הַגְּאֹנִים הַצְּדִיקִים רַבְּנֵי הָעֵדָה הַחֲרָדִית בִּירוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדֻשׁ שְׁלִיט"א אֲשֶׁר קָרָאתִי הַמְּכַתְּבִים הַנּוֹרָאִים הַמְּעוֹרְרִים מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט הַקְּרִיאָה הַקְּדוּשָׁה מְשַׁנֵּת תִּשְׁס"ב וּמְשַׁנֵּת תִּשְׁס"ה וְגַם כֵּן הַמְּכַתֵּב שֶׁל הַגְּאֹן הַצְּדִיק הַרַב וּוְאֲזַנֵּר שְׁלִיט"א אַב"ד זְכָרוֹן מְאִיר, שֶׁזֶּה מַעֲיֵד עַל עֲבוֹדַתְכֶם וְזִכּוֹתְכֶם הַגְּדוֹלָה, אֲשֶׁר בְּזִכּוֹתְכֶם וְעַל יְדְכֶם תִּבּוֹא הַגְּאֵלָה שְׁלֵמָה בְּרַחֲמִים גְּמוּרִים עֲצוּמִים וְנִפְלְאִים, כְּמוֹ שֶׁהִיא בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, כְּאִמְרַם ז"ל בְּסִנְהֶדְרִין פֶּרֶק חֶלֶק שֶׁהַנְּסִים יִהְיוּ כְּמוֹ בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, וְכְמוֹ שֶׁבָּאָר הַשְּׁל"ה הַקְּדוּשׁ, שְׁכְמוֹ שֶׁהִיא בְּמִצְרַיִם זְכוּת דָּם מִיֵּלָה וְדָם פְּסַח, כֵּן יִהְיֶה בַּגְּאֵלָה הַאֲחֵרוֹנָה רַק עַל יְדֵי הַזְהַר הַקְּדוּשׁ, וְנִגְאֵל בְּמַהְרָה גְּאֵלֶת עוֹלָמִים.

ב. וּבִפְרָט שֶׁזֶהוּ הַסוּד הַמְּבֹאָר גַּם בְּכַתְּבֵי אֲדוֹנֵי אָבִי זְקֵנֵי הַקְּדוּשׁ הַגֵּר"א ז"ל, בְּהֶעֱנִין שֶׁל הַקּוֹ הַאֲמֻצְעִי, קוֹ הַרַחֲמִים גְּמוּרִים. וְזֶה הוּא גַם כֵּן סוּד יַחֲוֹד זְעִיר אֲנִפִּין וְנוֹקְבָא, פְּנִים בְּפְנִים, כְּדַכְּתִיב בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד, בְּיַחֲוֹד שְׁלָם בְּלֹא פְרוּד חֵס וְשְׁלוֹם וְחֵס וְשְׁלוֹם כָּלִל וְכָלִל, כִּידוּעַ לְעוֹסְקִים וְהַלּוֹמְדִים בְּסִפְר הַזְהַר עִם פְּרוּשׁוֹ שֶׁל אֲדוֹנֵי אָבִי זְקֵנֵי הַגֵּר"א ז"ל מוֹיִלְנָא.

ג. שְׁמַחְתִּי מְאֹד כְּשֶׁרָאִיתִי שֶׁהַתְּחִלָּתָם לַעֲשׂוֹת שְׁעוּרִים בַּזְהַר הַקְּדוּשׁ 24 שְׁעוֹת בְּקֶבֶר רַחֵל אֲמִנּוּ שְׁבוּכָה וּמְבֻכָה עַל בְּנֵיהָ, וְעַיִן בְּסִפְר שֶׁל אֲדוֹנֵי אָבִי זְקֵנֵי ז"ל הַגְּאֹן מוֹיִלְנָא "לְקוּטֵי הַגֵּר"א ז"ל", הַמְּבֹאָר שֵׁם עֲנִינִים נִפְלְאִים, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "...סוּד אֶלֶף הַשְּׁבִיעִי תְּלִיסַר יְקִים כּו' הוּא מְזַל הַי"ג..." וּבְדַבּוּר הַמִּתְחִיל שֵׁם: "עֲנִין לָאָה וְרַחֵל ... בְּחִינַת שְׁנִית כְּשֶׁנִּתְגַּלָּה מְלָכוּתוֹ בְּעוֹלָם מְצַד אוֹתוֹת כְּמוֹ בְּמִצְרַיִם

וּלְעֵתִיד לְבֹא וְהוּא גְאֹנְתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִקְרָא גַם כֵּן עֵינֵי
כִּידוּעַ וַיִּכְמוּ שְׂאֵמְרוּ כָּל מְקוֹם שֶׁאֵתָּה מוֹצֵא גְדֻלְתוֹ כו'...", עֵינֵי שֵׁם
וְתִמְצָא פֶּלֶא נִפְלֵא.

וְעֵינֵי עוֹד בְּכַתְּבֵי זְקֵנֵי הַגֵּר"א שֶׁמְצִינֵן לְתַקְוֵי בִּזְהַר הַקְּדוֹשׁ
בְּתַקוּן י"ג עַל הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה בְּקִבְר רַחֵל אֲמַנּוּ עֲלֶיהָ הַשְּׁלוֹם.

ד. מוּבָא מֵהַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יַעֲקֹב אַבּוּחֲצִירָא זְצוּק"ל בְּסִפְרוֹ
"גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ", שֶׁ"מְצוּהָ" עִם הַכּוֹלָל בְּגִימְטְרִיא "הַקְּבֵלָה", עַד כָּאֵן.
מִשׁוּם שֶׁמְצוּהָ בְּלֹא לַמּוֹד הַקְּבֵלָה כְּגוֹף בְּלֹא נְשֻׁמָּה. וְכָל יוֹדֵעַ וַיִּמְבִּין
יַעֲיֵד עַל זֶה דְּכֵן הוּא בְּאַמֶּת, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב בְּכַתְּבֵי הַרְמַח"ל בְּאַרְיֵכוֹת
עַל זֶה, וְעַל כֵּן כָּל הַקּוֹרָא מִכְּתְּבֵי הַזֶּה יִרְאֶה לַחֲזֵק עֲצֻמוֹ בְּדַרְכּוֹ שֶׁל
אֲדוֹנָי אָבִי מוֹרֵי זְקֵנֵי הַגֵּר"א מוּיִלְנָא זְצוּק"ל, וַיִּלְמַד זֶהָר בְּכַדֵּי לְעַבֵּד
אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת, וְלִפְדוֹת אֶת כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוּת וְלִיַּחַד
הַדּוֹדִים. (רַק יִזְהַר שֶׁלֹּא לְגַשֵּׁם אֶת הַדְּבָרִים חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַק יִזְכֹּר
דְּאֵין שׁוּם צוּרָה וּמְצִיאוֹת גְּשָׁמֵי בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְכָל
הַכְּנוּיִים הֵם רַק מְשָׁלִים לְסִבֵּר אֶת הָאֵזֶן, וְאִם יִזְכֹּר זֶה יוּכַל לְלַמֵּד
בְּשִׁפִּי, כְּדָכְתַב הַמַּהְרַח"ו ז"ל בְּאַחַד מִן הַקְּדָמוֹתָיו בְּתַחֲלַת הַ"עֶץ
חַיִּים").

ה. יְדוּעַ שֶׁזְּקֵנֵי רַבֵּינוּ הַגְּדוֹל הַגֵּר"א ז"ל הִזְהָר כְּאַחַד מִן
הַרְאִשׁוֹנִים, עַד שֶׁגְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל הַעִידוּ עֲלָיו שֶׁהִזְהָר נְהוֹרָא דְּמִשִּׁיחַ בֶּן
יוֹסֵף, כֵּן כָּתַב בְּעַל הַ"מְגִלָּה עֲמֻקּוֹת", וּמְבִיא אֶת דְּבָרֵי הָאֲרִיז"ל
אֲשֶׁר "אַחַד מַג' דְּבָרִים שֶׁנִּצְרַךְ מִשִּׁיחַ בֶּן יוֹסֵף לְבוֹא בְּכָל דּוֹר וְדוֹר
הוּא לְגַלוּת רְזִי הַתּוֹרָה... וְלִבִּי אוֹמֵר לִי בְּבִרוּר אֲשֶׁר לָזֶה נִשְׁלַח לָנוּ
עִיר וְקִדִּישׁ מְשֻׁמֵּיא נְחִית הַה"ג הַגֵּר"א ז"ל לְגַלוּת לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה
בְּנִגְלָה וּבְנִסְתָּר".

ו. עוֹד יְדוּעַ וּמִפְרָסֵם אֲצֵל נְכַדֵּי הַגֵּר"א ז"ל, שֶׁהִזְהָר אֶחָד שֶׁצָּחַק
עַל סִפְרֵי זְקֵנֵי זצ"ל עַל חִבּוּרוֹ שֶׁכָּתַב עַל הַתַּקְוֵי זֶהָר, וְרַב אֶחָד שֶׁמוֹ
בְּחָרָם. מִזֶּה אָנוּ רוֹאִים, שֶׁאַחַד שֶׁצָּחַק עַל הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ מֵגִיעַ לוֹ
חָרָם, וְאִם אֵין מִי שֶׁיִּכְנִיסוּ אוֹתוֹ בְּחָרָם, רְאִיתִי בְּאֵיזָה סִפֵּר
שֶׁמְחַרְיָמִים אוֹתוֹ בְּשָׂמִים. עַל כֵּן בְּזַמְנֵנוּ זֶה, אִם רוֹאִים אֶחָד

שמתנגד לזהר הקדוש תתרחקו ממנו, כי הוא אולי מחרם מן השמים חס ושלום.

ז. אשריכם שזכיתם ומזכים אתם, ועל ידכם מתגלה לאור עולם, בסוד העלם צמצום והגבלה בעולם העשייה הגשמי הלזה, אשר אסורים בו בכבלי הגוף, והיצר הרע הצר הצורך הידוע. ועל ידכם האור הגדול והנורא "אור הזהר הקדוש" "אור הרשב"י" בהתגלות עצומה בגלוי שלם ביחודא שלים. ודוקא כאן במקום החשך והקלפות בעת רבוי הצרות לא עלינו ולא עליכם, יתגלה האור הנפלא הזה כרצון אבי זקני הגר"א ז"ל, ויהיה קץ גאלתנו בקרוב בימינו. עוד אצין לכם מה שראיתי בקול קורא מרבני ירושלים (שנת תרפ"א) וזה לשונו: כל נפש מיישראל למגדול ועד קטן מחיב ללמד ספר הזהר דבר יום ביומו, ולסים את כל ספר הזהר הקדוש בכל שנה ושנה, חק ולא יעבר, לתקון הגאולה האמתית, ובשעה אחת יזכה להיות בן עולם הבא.

ויעזר השם יתברך ובזכות אדוני אבי זקני אור העולם הגאון מוילנא זכר צדיק וקדוש לברכה, תצליחו בכל מעשי ידיכם, ותפיצו את למוד וקריאת הזהר הקדוש כרצון אבי זקני הגר"א ז"ל, ונזכה כבר לגלוי השלם וליחוד השלם, התלוי בלמוד וקריאת הזהר הקדוש, במהרה בימינו אמן.

החותם בברכה וביראת הכבוד קדם רבני מפעל הזהר העולמי שעל ידיהם תבוא הגאולה שלמה במהרה בימינו אמן.

**הרב חיים יעקבזון – נין ונכד לאדוני אבי זקני הגר"א ז"ל,
חונה פה קהלת ירושלים עיר הקדש תבנה ותכונן במהרה
בימינו אמן.**

נב. אבקש מהרבנים שליט"א אם תוכלו להדפיס את מכתבי בעלונים הבאים, ויהיה לתועלת ולזכוי הרבים, בדרכו של מורי אבי זקני רבנו הגר"א ז"ל.

- מכתב מט -

בְּסִיעָתָא דְשַׁמְיָא, יוֹם שְׁנֵי לְפַרְשֵׁת שְׁמוֹת, י"ח טַבַּת תַּש"ע, פּה
עִיר הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם ת"ו.

לְכַבּוֹד רַבֵּי "מִפְעַל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי" שְׂיַחֲיו.

בְּאֵתִי בְּקֶצֶרָה לְעוֹרֵר מֵה שְׂרָאִיתִי בְּגִלְיוֹנְכֶם "אוֹר הַזֶּהר"
הַחֲשׁוּב, גִּלְיוֹן מִס' 13, שְׁנִיצָא לְאוֹר בְּחֻדָּשׁ שְׁעֵבֵר. יֵשׁ שֵׁם מִכְּתָב
נִפְלָא מֵאֵת הַרַב חַיִּים יַעֲקֹבֶזוֹן נְרוֹ יְאִיר, נִכְדֵּי מְאוֹר עֵינֵינוּ הַגֵּר"א
נִשְׁמָתוֹ עֲדוֹן, שְׂיֵשׁ בּוֹ כִּמְה דְּבָרִים חֲשׁוּבִים. אוֹלָם מֵה שְׁכַתְּבַת בְּאוֹת
ה', לֹא נִכְתָּב בְּדִיקְנוֹת בְּכָלֵל, בְּמַחִילַת כְּבוֹדוֹ. דְּהֵנָּה מִן הַכְּתוּב שֵׁם
מִשְׁמַע, שְׁבַעֲלַת הַמְּגִלָּה הָעֵמֶקוֹת אָמַר עַל רַבֵּנוּ הַגֵּר"א שְׁהִיָּה ה"מְשִׁיחַ
בֶּן יוֹסֵף", שְׁנִשְׁלַח בְּדוֹרוֹ לְגִלּוֹת לְהֵם סְתָרֵי הַתּוֹרָה. כֵּן מִשְׁמַע
מְרֵהִיטַת לְשׁוֹן הַמִּכְתָּב הַנ"ל. וּפְשׁוּט דְּזֵה אִי אֶפְשָׁר, דְּהַרִי הַגָּאוֹן רַבִּי
נִתָּן נֹטַע שְׁפִירָא זצ"ל מְקַרְאָקָא בַּעַל "מְגִלָּה עֵמֶקוֹת" נִפְטַר מִן
הָעוֹלָם בְּשָׁנַת שַׁצ"ג, וְרַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ הַגֵּר"א נִשְׁמָתוֹ עֲדוֹן נוֹלַד בְּשָׁנַת
ת"פ - שְׁמוֹנִים וְשֶׁבַע שָׁנִים אַחֲרֵי פְטִירַת הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ בַּעַל מְגִלָּה
עֵמֶקוֹת!!

וְכַבֵּר רָאִיתִי בְּמִקּוֹם אַחַר שְׁהוּבָא דְּבַר זֶה אוֹדוֹת הַגֵּר"א
וּבְאוֹתָהּ מִשְׁמַעוֹת, וְשָׂגִיאוֹת מִי יָבִין.

וְרַק שְׁפָשֵׁר הַדְּבָרִים הוּא: דְּמִקּוֹר דְּבַר זֶה אוֹדוֹת הַגֵּר"א -
וּבְאוֹתוֹ לְשׁוֹן שְׁהֶעֱתִיק בְּמִכְתָּב הַנ"ל - הוּא מֵהַסֵּפֶר הַנִּפְלָא
"תּוֹלְדוֹת יַצְחָק" עַל בְּאוֹר הַגֵּר"א לְסֵפֶר הַיְצִירָה, שְׁחַבֵּר הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יַצְחָק ב"ר יְהוֹנָדָה לֵיִיב כִּהְנָא זצ"ל [מִירוּשָׁלַיִם - בְּסוּף
יָמָיו], שְׁהִיָּה תַלְמִידוֹ הַגְּדוֹל שֶׁל הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ הַמְּפָרָסֵם רַבִּי יַצְחָק
אִיִּזִיק חֶבֶר זצ"ל [הַמְּבַאֵר הַגְּדוֹל שֶׁל תּוֹרַת הַסוּד דְּרַבֵּנוּ הַגֵּר"א,
בַּעַל מְחַבֵּר סֵפֶר פְּתַחֵי שְׁעָרִים, בְּנִין עוֹלָם, מְגוֹן וְצִנָּה וְעוֹד הַרְבֵּה],
שֶׁהוּא הָיָה תַלְמִיד הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדֵּל מִשְׁקֵלָאוֹ זצ"ל,
תַּלְמִיד אֲדוֹנָנוּ הַגֵּר"א זי"ע.

ושם בספר תולדות יצחק, בחלק שני מספרו (נדפס ירושלים ת"ו שנת תרמ"ד) בעמוד ק"מ:-קמ"א. מופיע לשון הנ"ל אודות הגר"א, שבתחלה הביא דברי בעל מגלה העמקות בשם האריז"ל דאחד מג' דברים שנצרך משיח בן יוסף לבוא בכל דור ודור, הוא לגלות רזי התורה" – עד כאן דברי המגלה העמקות - ואז בעל תולדות יצחק ממשיך וכותב "דלבי אומר לי בברור אפשר לזה נשלח לנו עיר וקדיש כו' הגר"א" עין שם, והדברים ברורין.

ואשמח אם תוכלו להעמיד הדברים על אמתתן, וגם להודיע לרב הפותב מכתב הנ"ל נרו יאיר, ותזכו לסיעתא דשמיא בעבודתכם החשובה.

ממני, חיים דב גרונער מענגלאנד, פעת בירושלים עיר

הקדש.

[הפונה שלו היתה בדיוק כמו שכבוד תורתו הרמה כתב, ובאריכות, בעזרת השם בגליון הבא ישיב על זה].

- מכתב נ -

לכבוד מפעל הזהר העולמי.

ראיתי שיש לכם כבר 200 "כוכבי אור" (מתנדבים לחלוקת הזהר) וחשבת שיעליהם כון דבריו הרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ זיע"א, (באמרי פנחס עמוד ע"א אות קמ"ז דפוס שנת תשמ"ח) וזה לשון קדשו – אמר: אותן בני אדם שיש להם נשמה מעשר ספירות דעגולים אינם יכולים לעמוד על מדרגה אחת כמו הגלגל וכו' ולכך רבי מאיר ... שהיתה לו נשמה מעשר ספירות דעגולים, ... רבי יהודה ... שהיתה לו נשמה מעשר ספירות דישר וכו' וגם שעשר ספירות (דעגולים) גבוהים מאד וכו' מלכות שבמלכות הוא גבוה מאד. (מדתו של דוד המלך עליו השלום), עד כאן לשונו הקדוש. ולכן אמרתי לפרש אשר זהו מעלתם הגבוהה והעצומה שלכם ושל כל הכוכבי אור, ומסתמא זכו ונשמתם היא מעשר ספירות הקדושות דעגולים. (עין בספר

הקדוש אוצרות חיים למהרח"ו שער הראשון שער העיגולים, והבן).
אשריכם ישראל.

בהערצה עצומה - ד. רבינוביץ' - ברכפלד - פה ארץ

הקדש

- מכתב נא -

ערב שבת קדש פרשת משפטים לסדר "ואנשי קדש תהיון לי
וגו'" חדש שבט תש"ע.

לכבוד הרב הגאון המרביץ תורה רב שלום יהודה גראס
שליט"א מרא דאתרא דבית מדרש "עטרת ישעיה" בית שמש.

שלום וברכה!

רציתי לעורר על גדל חשיבות הזהר הקדוש ומקומו בחיי יום
יום. ביורה דעה חלק א' (סימן פ"ט סעיף א') מדבר על האסור
לאכל חלב אחרי בשר, ופוסק המחבר שצריך להמתין שש שעות.
ומקורו מהגמרא בחלין (דף קה). "בהא סעודתא הוא דלא אכילנא
לסעודתא אחריתא אכילנא", וזה על פי הרמב"ם שבין סעודה
לסעודה הוא שש שעות. אבל בהג"ה שם פוסק מעקר הדין
כהראשונים שלא מצריכים שש שעות דוקא אלא כל זמן שברך
ברכת המזון והתחיל סעודה חדשה מתר אחר קנוח והדחה. ואז
כותב שהמנהג הפשוט במדינות אלו להמתין שעה אחת. ולא מובן
המנהג הזה, דמה ענין סעדה אחריתי לשעה אחת ומה מקורו. ועל
זה בא הגאון מוילנא זצ"ל בבאור הגר"א שמקור הדברים הוא
מהזהר הקדוש פרשת משפטים, ששם כתוב "דכל מאן דאכיל האי
מיכלא כחדא או בשעתא חדא או בסעודתא חדא וכו'" וממשיך
הזהר הקדוש לתאר גדל הפגם ואיך שהוא מעורר דין רחמנא ליצלן
עין שם בארץ.

ועוד שם בסמוך (בסעיף ב') בנוגע להלכה שאחרי חלב אין
שעור זמן להמתין לאכל מאכלי חלב, מביא הרמ"א שיש בזה

מחמירים. ועין בספר בדי השלחן (סעיף קטן ס"ה) שמסביר שישי כאן ב' חמרות נפרדות. האחד הוא שבכל מאכל חלב יש להמתין שעה לפני שיאכל בשר, והשני בגבינה קשה להמתין כמו אחרי אכילת בשר. וההלכה השנייה מפרסמת ותלויה בסברה פשוטה, שגם גבינה קשה ממשיך טעם כמו בשר, אבל ההלכה הראשונה באמת קשה להבין דבגמרא מבאר דאחר חלב אין צורך להמתין, ולפי ה"ש מחמירין" חמור כמו אחרי בשר ממש. ועל זה בא הגר"א עוד פעם ופרש דגם זה בנוי על דברי הזהר הקדוש הנ"ל. דשם לא מחלק בין איזה אכל קדם חלב או בשר, וגם לא מחלק בין איזה מאכל חלב, כל שאכלו בשעתא חדא. ועין בערוך השלחן שישי חולקים אם חומרא זאת נוהגת גם בבשר עוף, וחולקים במשמעות הזהר.

ומוסיף הגר"א שאין כאן סתירא בין הזהר הקדוש והגמרא, שהזהר הקדוש בא להוסיף חומרא, וכבר ראינו בגמרא עצמה מעלת המחמיר בדברים אלו (דאבא של מר עוקבא המתין מעת לעת עין שם). ולכאורה זה הולך עם שיטת הגאון בזה שלעולם אין סתירות בין הגמרא והזהר הקדוש, רק שאין יודעין הפרוש בזה או בגמרא על כן אומרים שהם מחלקים (מרבי חיים וולאזין בספר עץ חיים).

חפץ השם בינדכם וצליח להגדיל תורה ולהאדירה, הדורש שלומכם תמיד:

אפרים ווייס, רמת בית שמש

- מכתב נב -

א' דראש חדש אדר שנת תש"ע לפ"ק

לכבוד "אוצר היהדות", חברה מצפי הרבים העולמי, מפעל עולמי להצלת הדת, מיסודו של הגאון הצדיק רבי שלום יהודה גראס כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א.

שלום רב וְכָל טוֹב סְלָה.

זוֹכְרֵנִי כַּד הוֹיָא טְלִיא סִפְר לִי מִר זְקֵנִי שְׂיַחְיָה לְאַרְךָ יָמִים
וְשָׁנִים, שְׁהִיָּה מְנַהֵגָם בְּעִיר בְּגַדְד בִּימֵי שַׁבַּת קִדְשׁ אַחֲרֵי סְעֵדָה שְׁנִיָּה
בְּשַׁבַּת קִדְשׁ הָיוּ מִתְאַסְּפִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת יְלָדִים וְזָקֵנִים. חֲלָקָם
קוֹרְאִים אֲדָרָא רַבָּא וְאֲדָרָא זֹטָא וּמְסִימִים כָּל שַׁבַּת, חֲלָקָם
מִשְׁנִיּוֹת, וְחֲלָקָם מְסִימִים אֶת כָּל סִפְר תְּהֵלִים, וְכֹךְ נִהְגוּ בְּעִידוּדוֹ שֶׁל
מָרוֹן רַבֵּן שֶׁל כָּל בְּנֵי הַגּוֹלָה ה"בֵּן אִישׁ חִי" זצ"ל. מִי יִתֵּן וְנִזְכָּה לְהַחֲזִיר
עֶטְרָה לְיוֹשְׁנָה.

בְּבִרְכַּת הַתּוֹרָה, מִמְּנִי:

סִיאַג נִיר

– מכתב נג –

לְכַבּוֹד הַמְּפַעַל הַגְּדוֹל "מְפַעַל הַזְּהָר הָעוֹלָמִי", שְׁלוֹם רַב!
רְאִיתִי אֶת הָעֲלוֹן הַחֲשׁוּב שֶׁפָּרְסַמְתָּם וְהַתְּפַעֲלָתִי מְאֹד
מִהַכְּתִיבָה וְהָעֲרִיכָה.

לְגַבִּי מַה שְׁכַתְּבַתֶּם בְּסוֹף שְׁנִתֵּן לְקַבֵּל אֶת סִפְר הַזְּהָר הַמְּחַלֵּק
חֲנֹם יִתְכֵן וְהַפְּנִיָּה אֶת בְּתֵי מִדְרָשׁ וְכוּ', אֲךָ בָּאִם וְהַפְּנִיָּה הִיא גַם אֶל
אֲנָשִׁים פְּרֻטִיִּים. אֲבִקֵּשׁ אִם תִּכְלּוּ לְשַׁלַּח לִי סֵט אַחַד.

הרב מ.ז. ירושלמי

– מכתב נד –

ו' שְׁבַט תש"ע.

לְכַבּוֹד "מְפַעַל הַזְּהָר הָעוֹלָמִי".

בְּהַאי פְּקוּדָא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא.

זְכִיתֶם לְקָרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה עַל יְדֵי הַפְּצַת תּוֹרָתוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֶּר יוֹחָאֵי זְכוּתוֹ תִּגְוֵן עֲלֵיכֶם וְעַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל שְׁנִזְכָּה כְּלָנוּ לְרֵאוֹת
מְלֶךְ בְּיַפְיּוֹ תַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן !!!

בְּבִרְכַת תּוֹרָה וְלוּמְדִיהָ: הָרַב הַמְּקַבֵּל, שְׁלֵמָה וְקִנִּין שְׁלִיט"א

– מכתב נה –

אֵל כְּבוֹד הַמַּפְעֵל הַחֹשֵׁב "מַפְעֵל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי" הַפּוֹעֵל לְהַפְצֵת
וּלְהַחֲדִיר סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּתוֹךְ צִבּוּר כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.
שְׁלוֹם רַב!

רְאִיתִי כִּי פָרְסַמְתֶּם עֲלוֹנִים וְסִפְרִים בְּעֵנִין הַחַיִּיב לְלַמֵּד סִפְרֵי
קְבֵלָה זוֹהַר בְּכָל הַגִּילָאִים וְהַרְמוֹת עִם פְּנִינִים יְקָרִים וְדַבָּרִים מְגֹדוּלֵי
הַדּוֹרוֹת, עֲבָדוֹת וְסַפּוּרִים וְכוּ'.

אֲמַרְתִּי שְׂמָא לֹא הִגִּיעַ לְיַדְכֶם מִסֵּפֶר עֲבָדוֹת וּמִשׁוּם אֵל תִּמְנַע
טוֹב מִבְּעַלְיוֹ, רְאִיתִי לְשַׁלַּח אֲלֵיכֶם.

(א) כִּידוּעַ שְׂרַבֵּי יְהוּדָה אַרְיָה דֵּי מוֹדִינָא שְׁבַאיטְלִיָּה שְׁחִי לְפָנֵי
כְּמָה מֵאוֹת שָׁנִים וְעוֹד לֹא הִפִּיר בְּגִדְלַת הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ [שְׁעוּד לֹא
הוֹכַח בְּאוֹתָם דּוֹרוֹת, כִּידוּעַ] וּבְגִלְלָה זֶה לֹא הִפִּיר בְּתוֹרַת הַגִּלְגּוּל, עַד
שְׁבַא מַעֲשֵׂה לִידוּ.

וְכַךְ כָּתַב הַחֵיד"א [שֵׁם הַגְּדוּלִים א' סִימֹן י' סֵעִיף י"ב] הָרַב
בְּתַחֲלָה לֹא הִזָּה מֵאֲמִין בְּגִלְגּוּל וַיִּקַּר מִקְרָה שְׁשִׁכְנָתוֹ יִלְדָה בֵּן
וְכַמְעַט בְּתוֹךְ חֲדָשׁ לְלִדְתוֹ חָלָה הַיֶּלֶד בְּחִלָּאִים קָשִׁים שׁוֹנִים וְלִסּוּף
נִשְׁפָּה חֲדָשִׁים לְלִדְתוֹ הִגִּיעַ קִצּוֹ וְהִזָּה גּוֹסֵס, וּשְׁכַנְתּוֹ קָרָאָה לְהַרְבֵּ
הַנֶּזְכָּר שְׂיֵאמֶר פְּסוּקִים וְדַבְּרֵי תּוֹרָה כְּמִנְהַג הַמּוֹרִים בְּאִיטְלִיָּה, וְהוּא
הִלֵּךְ וְרָאָה הַיֶּלֶד מִצְטַמֵּק וְרַע וְהוּא גּוֹסֵס, וְקָרָא אֵיזָה מְזֻמּוֹרִים
וְהַיֶּלֶד פָּתַח עֵינָיו וְאָמַר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד וַיִּצָּאָה
נִשְׁמָתוֹ בְּאֶחָד וְהוּא פְּלֵא. וּמֵהַיּוֹם הַהוּא וְהִלָּאָה הָאֲמִין בְּגִלְגּוּל עַד
כַּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

[הַסִּפּוּר הַנ"ל הִסְמַךְ עַל פִּי הַסִּפְרִים דְּלַהֲלֹן: תּוֹלְדוֹת גְּדוּלֵי
יִשְׂרָאֵל, עֲנָה כְּסִיל, אֵימַת מַפְגִּיעַ, קִנְאֵת סוּפְרִים, מְגוֹן וְצִינָה לְרַבֵּי
יִצְחָק אֵיזִיק חֲבֵר זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה].

(ב) כתב הרמ"ק [אין הוא בְּיָדִי עֲכָשׁוּ וְאֲנִי מֵעֵתִיק מִסֵּפֶר אָרִי נוהם בגלגל] "אותם אשר נתגלו אליכם אפן הספירות ומציאותם ויכחישים מפני רע תבונתם כי הרגלו בחכמות חיצוניות ובילדי הנכריות יספיקו, ואלו אם לא יקראו כופרים ומכחישים מפאת כי הם מאמינים בכל עניני האלהות, עם כל זה יקראו כופרים מפני שהם מכחישים פרוש תורה שבעל פה, והוא גם כן מכחיש דברי חז"ל וכו', סוף דבר האדם מכרח להאמין בספירות כדי שיצדק בעקרי האמונה ופנותיה שאי אפשר להאמין ולהעמיד פנות תורה אלא בהם, עד כאן לשונו [שם, שער פ"ט].

(ג) יש באמתחתי שיחה של אחד מצדיקי הדור הקודם זיע"א שדרש בארכה לבחורי ישיבה על חובתם ללמד החכמה הנ"ל, ואמרתי שלא אמנע טוב מבעליו ואעתיק קטע מהשיחה:

"אנשים בניינים לזה הרבה יותר ממה שהם חושבים, הרוח הזאת, שהחדירו בכמה מקומות, שצריך להיות מלאך ה' צבאות ובלי זה אסור לנגע בדברים הקדושים האלה - זה לא הפונה הרצונה, והקדוש ברוך הוא שמח כשבניו מכירים את גדלתו ובמסתרי רזיו יתאמצו - לשון האריז"ל והרמח"ל, אין נחת להקדוש ברוך הוא אלא שיכירו גדלתו... עד כאן לשונו הקדוש והטהור ז"ל.

(ד) ועתה תחזק ידכם כי מלאכת שמים בידכם והפיצו תורתם של כל רבותינו והאבות הקדושים ומשה רבנו עליו השלום עד רשב"י והאריז"ל, שכמו שכתבתם בארכה בספר "אור הזהר השלם" על גדלת העסק הזה, ואין אני צריך להאריך בזה.

על הכתב ועל החתום כסלו שנת תש"ע לפ"ק.

הרב מ.מ.ז.

נב. אוּדָה לָכֶם עַל שֶׁשְׁלַחְתֶּם אֵלַי אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "תְּקוּנֵי הַזְהַר", "אור הזהר". [ובעת כתבי את מכתב הנ"ל עוד לא קבלתי ועל כן לא הודיתי שם]. בתקופות "ל"ג בעומר" שלחתי אליכם

מכתב בקשה לקבל סט זהר הקדוש, ומפאת המניעות שרבו לא זכיתי לבוא ולקבלו, ואבקש אם אוכל לקבלו באחד ממוקדי החלקה שבשכונת רמות יצ"ו ואבקש שתשלחו אלי מענה.

הנ"ל.

- מכתב נו -

כסלו תש"ע.

כל הכבוד לזהר העולמי וכל העוזרים, ובפרט לאדמו"ר הקדוש העומד בראש כל דבר!!!

איזה ענג ואיזה תענוג נפלא היה לנו בזה השנה בחדש תשרי בפרט הלאה בחשוון בפרשיות הארכות של ספר בראשית, וכן יזכה אותנו השם הלאה עד סוף כל החמשה חמשי תורה להשלימו מדי שבוע בשבוע, ועשרות ומאות פרושי התורה, וזכות קדימה על כלם הלא הוא ספר הקדוש והנורא הזהר הקדוש שאין לשער ולספר אפילו מקצת גדלו ומקצת דמקצת.

הלא אנו תלמידי ותלמידי תלמידים של רבותינו הקדושים תלמידי בעל שם טוב שמקבלים כל כך הרבה דברי הזהר הקדוש, רב ספריהם מלא וגדוש כלו בספרי הזהר (והקבלה שאין לנו כל כך עסק בזה בצעירי הצאן). והלא בכל חסידות בכלל ופרט מקבלים אצלם ספרים מיוחדים שהיו רבותיהם כותבים אותם מקדשת הזהר כגון ספר הקדוש אור החיים מאור עינים, נעם אלימלך ועוד ועוד לעשרות.

ואם כן למה לא נלך ביחד עם ספרים הנ"ל לספר שעולה על כלנה ונלמד ונעסק ונעבר מעט מפיהם כמה שנבין, הלא בספרים הנ"ל וכגון בנעם אלימלך גם כן קשה ועמק להבין כל עמקו. אבל מאמינים שיש בזה חלקים נגלים ונבונים לכל אחד כפי השגתו, ואם כן וכל שכן ספר הזהר הקדוש ששייך להבין כפי השגתנו,

לפחות נגלות הזהר הקדוש והנסתר עוברים בלשונו הקדוש מקדש
את כל הגוף והנשמה!

נהדר ונחמד היה לי פרטי להחזיק בימי זמנים הנוראים שנה זו
הזהר הקדוש הקטנים פורמט פיס בצרוף למחזור אם לפני
התקיעות או לאחריו, ולחטף אמירת וגמירת ספר תקוני זהר אם
לפני הטיש, הפסקה, נסיעה לעיר, לכתל, ועוד לפני כל נדרי ולפני
נעילה, ואם כן לפני חזרת הש"ץ נפלא ונפלא הרעיון הקטן הזה
גדול הוא למאד ולשמח ולפקד בשמחת תורה ועוד עם ספר
התקונים, זכותכם וזכות כל המזכים אתכם להמשיך לגדל ולפרס
לכל העולם כלו גם בארץ וגם בארבע יבשות העולם!

ממוני פ. ב. רכז ומפיץ קצת עד היכן שידי מגעת על ידיכן.

נב. רצינו להודות לכם בשם חברים שקבלו בזמן ובעתו ספר
התקונים והזהר הקדוש. וכמו כן מודיע שחלקתי והפצתי כל סוגי
העלונים ששלחתם אלי בסכות ולפניו, וזאת אודיע, שכמה וכמה
טלפונים מגיעים אלי בקשר לזהר. אנשים רוצים ואין בנדי שום
ספר, כבר כלו ותמו מזמן, ואם ברצונכם להוסיף ולשלח אלי עוד
ספרי זהר וכדומה להם, הנני מוכן ומזמן להמשיך ולהפיץ הספרים
הקדושים על ידיכן רק להודיע לאנשים (שודאי רבים הם) שפונים
אליכם שהגיע הספר כשיגיע!

וזאת אמר ואסים שהצלחתם מה שאחרים לא יוכלו ולא עשו!
שאפשר להוסיף רעיון בלי שום שעורים ודרשות (שגם נחוץ) רק
פנימי אל כל אחד בכיסו ובכוסו (על שלחנו) לומד ועוסק בספרים
וקבצים וקונטרסים הקטנים והגדולים שזכיתם לנו ולכל ישראל
כהמשך פורה והצלחה!!!

(יש לציין שבדיוק חדשים לפני הפצת הזהר על ידכם פה בעיר
בחדש סיון התקיים כאן פנס גדול של זהר הקדוש "מתוק מדבש"
בגדל נחיצת למוד הזהר... וכמו כן נראה לכל אחד ובפרט הצעירים
שאי אפשר כלל להתחיל זהר הקדוש הגדול בכמות ואיכות

בְּפְרוּשִׁים שׁוֹנִים וְאַרְכִּים, וְאַתֶּם הַגְּעֵתֶם וְהִרְאַיתֶם לָנוּ אֹר הַזֶּהר
הַקְּדוּשׁ בְּעֶצְמוֹ בְּלִי שׁוּם פְּרוּשׁ רַק אוֹתִיּוֹת זָהב אֹר וְאַשׁ שְׁחֹר עַל
גְּבִי אֵשׁ לְבָנָה וְזֶה לְבַד דִּי וְהוֹתֵר לְהִלְהִיב הַנְּשֻׁמָּה כָּלוּ וּבְמִשְׁךְ הַזְּמַן
נִזְכָּה לְפְרוּשִׁים שׁוֹנִים וְעוֹד נֶעְלָה מֵעֵלָה רְמוֹת!!!

תּוֹרְתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ.

פ. ב.